

รายงานสถานการณ์

อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม
ประจำปี พ.ศ. 2563

WHITE PAPER ON CRIME AND JUSTICE 2020

สำนักงานกิจการยุติธรรม
OFFICE OF JUSTICE AFFAIRS

คำนำ

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม (White Paper on Crime and Justice) เป็นรายงานนำเสนอข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย ซึ่งมีการจัดทำรายงานเป็นประจำทุกปีโดยเป็นการรวบรวมข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรม ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ และนำมาร้อยเรียงนำเสนอเป็นภาพรวม เพื่อความสะดวกในการรับทราบ และเปรียบเทียบข้อมูลที่สะท้อนสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยในปัจจุบัน โดยรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2563 (White Paper on Crime and Justice 2020) ฉบับนี้มีการรวบรวมและแบ่งการนำเสนอข้อมูลเป็น 4 ส่วน ได้แก่

- 1) สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญาและการดำเนินงานในชั้นตำรวจ
- 2) กระบวนการดำเนินคดีสถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการและกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล
- 3) กระบวนการหลังการพิจารณาคดีสถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติและการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
- 4) การให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองสิทธิด้านกระบวนการยุติธรรม

โดยในการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ศูนย์พยากรณ์สถานการณ์อาชญากรรมแห่งชาติสำนักงานกิจการยุติธรรมได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ประกอบกับสำนักงานกิจการยุติธรรมได้มีความร่วมมือทางวิชาการกับ ดร.ธัญพร สุนทรธรรม อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ร่วมดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิร่วมเป็นผู้ตรวจสอบทางวิชาการเพื่อการจัดทำรายงานฯ มีความสมบูรณ์ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น จำนวน 4 ท่าน ได้แก่ 1) ศาสตราจารย์ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล 2) รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย 3) รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.กฤษณพงศ์ พุตระกูล และ 4) รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.เกษมสานต์ โชติชาครพันธุ์

โดยรายงานฉบับนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลทางสถิติในรูปแบบสถานการณ์ประจำปี การเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์อื่น ๆ ตลอดจนการอภิปรายและให้ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ซึ่งในฉบับนี้ได้มีการรวบรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจให้มีการนำเสนอข้อมูลที่มีความละเอียดเพิ่มมากขึ้น โดยแบ่งเป็นสถิติคดีอาญาตามเขตพื้นที่รับผิดชอบของ กองบัญชาการตำรวจนครบาลและตำรวจภูธรทั้ง 9 ภาคทั่วประเทศ ซึ่งทำให้เห็นลักษณะการกระจายตัวของคดีตามลักษณะความผิดต่าง ๆ ในพื้นที่ที่แตกต่างกัน ซึ่งเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่องานศึกษาอื่นเพิ่มเติมในอนาคต รวมถึงเห็นภาพรวมสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย อันจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจต่อไป

คณะผู้จัดทำ
สำนักงานกิจการยุติธรรม

สารบัญ

คำนำ	
สารบัญ	2
บทสรุปผู้บริหาร	5
ภาพรวมข้อมูลกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2563	11

ส่วนที่ 1

สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญาและการดำเนินงานในชั้นตำรวจ	12
1.1 ภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ	12
1.1.1 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	13
1.1.2 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	16
1.1.3 กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ	20
1.1.4 กลุ่มข้อหาความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	24
1.2 สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาล	26
1.3 สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจจำแนกรายภูมิลำเนา	35
1.3.1 สถิติคดีอาญาของภูมิลำเนา 1	46
1.3.2 สถิติคดีอาญาของภูมิลำเนา 2	53
1.3.3 สถิติคดีอาญาของภูมิลำเนา 3	59
1.3.4 สถิติคดีอาญาของภูมิลำเนา 4	65
1.3.5 สถิติคดีอาญาของภูมิลำเนา 5	72
1.3.6 สถิติคดีอาญาของภูมิลำเนา 6	78
1.3.7 สถิติคดีอาญาของภูมิลำเนา 7	84
1.3.8 สถิติคดีอาญาของภูมิลำเนา 8	90
1.3.9 สถิติคดีอาญาของภูมิลำเนา 9	96

ส่วนที่ 2

กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ	
และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล	102
2.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ	102
2.1.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ จำนวนคดีอาญา รับใหม่แบ่งตามประเภทสำนวน	102
2.1.2 จำนวนของคดีค้างมาและคดีรับใหม่ของบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	103
2.1.3 จำนวนของคดีที่เสร็จไปและค้างไปของบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	104

2.1.4	จำนวนการฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	104
2.1.5	ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2563	105
2.1.6	บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) ปี พ.ศ. 2562-2563	110
2.2	สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร	111
2.2.1	คดีอาญาขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น	111
2.2.2	การพิจารณาคดีอาญาเสร็จไป	111
2.2.3	ระยะเวลาที่ใช้ในการพิจารณาคดี	112
2.2.4	การไกล่เกลี่ย	113
2.3	สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร	113
2.3.1	คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว	113
2.3.2	การพิจารณาคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวที่สำเร็จไป	114

ส่วนที่ 3

กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด		115
3.1	สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ	115
3.1.1	ประเภทผู้ต้องขัง	115
3.1.2	นักโทษเด็ดขาดจำแนกตามลักษณะความผิด	116
3.1.3	ผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ	119
3.1.4	การกระทำผิดซ้ำของนักโทษในเรือนจำ	120
3.2	สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการส่งคุมประพฤติ	122
3.2.1	สถิติผู้ถูกคุมประพฤติทั่วประเทศ	122
3.2.2	สถิติการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ	124
3.2.3	สถิติผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	124
3.2.4	การกระทำผิดซ้ำของผู้ถูกคุมประพฤติ	126
3.3	สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด	127
3.3.1	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด	127
3.3.2	การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน	132

3.4 ภาพรวมสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์	
กรมคุมประพฤติและกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	133
3.4.1 สถิติจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์	
กรมคุมประพฤติและกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	133
3.4.2 สถิติจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์	
และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจำแนกตามฐานความผิด	134

ส่วนที่ 4

การให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองสิทธิด้านกระบวนการยุติธรรม	135
4.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา	135
4.2 สถิติเกี่ยวกับผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา	136
4.3 สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ	138
4.4 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์	139
4.4.1 การดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์	
ประจำปี พ.ศ. 2563	139
4.4.2 การเปรียบเทียบสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจ	
พิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2551-2563	140

ส่วนที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ	143
5.1 ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรม	
สถิติคดีอาญาและการดำเนินงานในชั้นตำรวจ	143
5.2 ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินคดีสถิติ การดำเนินคดีอาญาในชั้น	
พนักงานอัยการและกระบวนการพิจารณาตัดสินชั้นศาล	146
5.3 ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการหลังการพิจารณาตัดสิน สถิติการบังคับโทษ	
ในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด	147
5.4 ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ	
และการคุ้มครองสิทธิด้านกระบวนการยุติธรรม	149
บรรณานุกรม	151
คณะผู้จัดทำ	152

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2563 ประกอบด้วย การนำเสนอและการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ซึ่งได้รับการอนุเคราะห์จากหน่วยงานต่าง ๆ ของกระบวนการยุติธรรมมาจัดให้อยู่ในหมวดเนื้อหาเดียวกัน ตลอดจนอภิปรายให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อค้นพบที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมตามหมวดต่าง ๆ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วนได้แก่

- 1) สถานการณ์อาชญากรรมสถิติคดีอาญาและการดำเนินงานในชั้นตำรวจ
- 2) กระบวนการดำเนินคดีสถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการและกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล
- 3) กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติและการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
- 4) การให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองสิทธิด้านกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีข้อค้นพบและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1

สถานการณ์อาชญากรรม

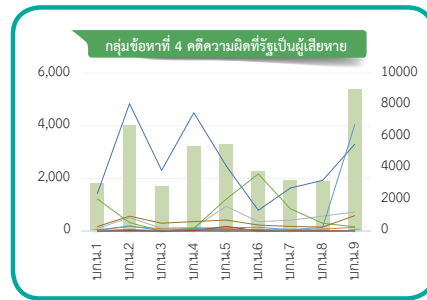
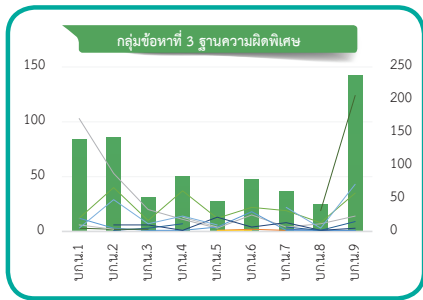
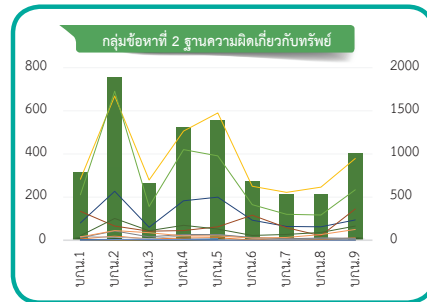
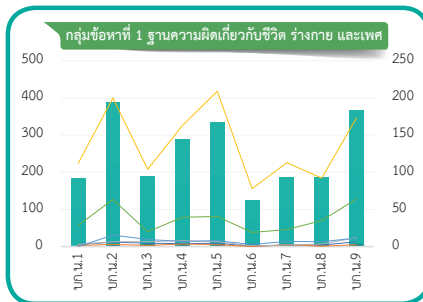
สถิติคดีอาญาและการดำเนินงานในชั้นตำรวจ

เนื้อหาในส่วนนี้มีความเกี่ยวข้องกับฐานความผิดในคดีอาญา 4 กลุ่ม ประกอบไปด้วย กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ, กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน, กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ และกลุ่มข้อหาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

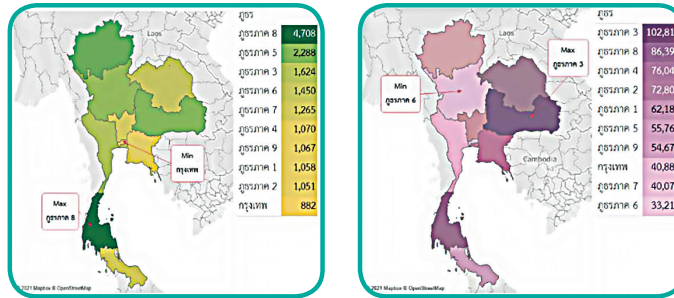
จากการพิจารณาสถิติในส่วนนี้เกี่ยวกับฐานความผิดในคดีอาญาทั้ง 4 กลุ่มพบว่าในภาพรวมทั้งประเทศในปี พ.ศ. 2563 มีคดีอาญาที่รับแจ้งความจำนวน ทั้งหมด 705,240 คดี คดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหา มีจำนวนทั้งหมด 681,904 คน และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 781,643 คน โดยเมื่อวิเคราะห์จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ภาพรวมของฐานความผิดในคดีอาญาทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้น 1,078.18 คดีต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีอัตราเท่ากับ 955.10 คดีต่อประชากร 100,000 คน โดยเมื่อเปรียบเทียบกับความผิดอื่น ๆ ความผิดที่มีจำนวนมากที่สุดคือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สำหรับความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ มีอัตรา คดีรับแจ้งความเกิดขึ้นทั้งสิ้น 24.83 คดีต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายผู้อื่นสาหัส คือลักษณะความผิดที่พบมากที่สุด สำหรับความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า มีอัตราการแจ้งความทั้งสิ้น 73.56 คดีต่อประชากร 100,000 คน โดยลักษณะความผิดที่พบมากที่สุด คือ คดีลักทรัพย์ โดยมีอัตรา 30.82 คดีต่อประชากร 100,000 คน

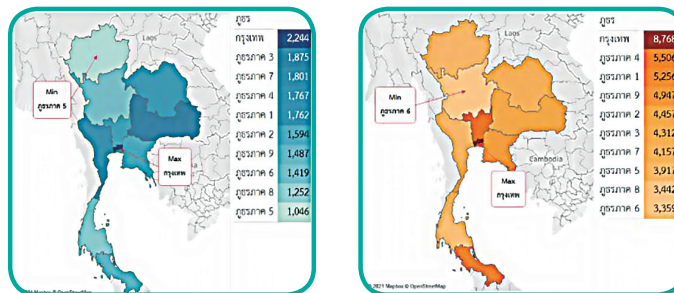
นอกจากนี้ยังมีข้อมูลสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งมีการจำแนกให้เห็นตามกองบังคับการตำรวจนครบาล 1-9 (บก.น.1-9) ทั้งนี้จากการวิเคราะห์พบว่า ภาพรวมสถิติคดีอาญาในกรุงเทพมหานคร มีคดีอาญารับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 54,304 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 50,078 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 58,087 คน ซึ่งฐานความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด คือ คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งสิ้น 42,410 คดี โดยลักษณะความผิดที่พบมากที่สุดคือ คดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด นอกจากนี้พบว่า หากรวมคดีรับแจ้งความในทุกลักษณะความผิด บก.น.9 คือพื้นที่ที่พบจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 10,588 คดี หรือคิดเป็นร้อยละ 19.50 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด ในทางกลับกัน บก.น.3 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.85 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด หากพิจารณาตามกลุ่มฐานความผิด ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 389 คดี ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ฐานความผิดพิเศษ พบว่า บก.น.9 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความ ในความผิดดังกล่าวมากที่สุด คือจำนวนทั้งสิ้น 237 คดี และความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า บก.น.9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด

สำหรับสถิติการเกิดอาชญากรรมระดับภูมิภาค ซึ่งวิเคราะห์จำนวนคดีรับแจ้งความแบ่งตามพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาคต่าง ๆ พบว่าพื้นที่เกิดอาชญากรรมสูงคือพื้นที่ภูธรภาคที่ 3, ภาคที่ 8 และภาคที่ 4 ตามลำดับ โดยทุกพื้นที่ที่มีสัดส่วนคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด ซึ่งกลุ่มข้อหาที่ 4 พบความผิดที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับยาเสพติดมีมากที่สุด พื้นที่เกิดสถิติคดียาเสพติดสูงที่สุดคือ พื้นที่ภูธรภาคที่ 8 (โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดนครราชสีมาและสุราษฎร์ธานี) และพื้นที่ภูธรภาคที่ 4 (มีการกระจายตัวของคดีแต่มีจำนวนมากที่สุดในจังหวัดอุดรธานี) ในหลายพื้นที่พบว่าสัดส่วนคดียาเสพติดนั้นสูงกว่าคดีอื่นอยู่หลายเท่า นอกจากนี้ยังมีคดีฐานความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.ก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เกิดขึ้นมากในหลายจังหวัด ในความผิดพิเศษตามการจัดเก็บของตำรวจแต่ละความผิดมีความชุกของประเภทคดีแตกต่างกันไปในแต่ละท้องที่เช่น ในภูธรภาคที่ 5 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้มาก พบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ป่าไม้ มากที่สุด ส่วนพื้นที่ภูธรภาคที่ 8 มีสถิติคดีเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คุ้มครองเด็กสูงกว่าพื้นที่อื่นอย่างเห็นได้ชัด โดยมีได้แจกแจงว่าเป็นความผิดในลักษณะใดบ้าง

ส่วนกลุ่มความผิดที่พบมากเป็นลำดับถัดมา คือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ส่วนใหญ่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์ และฉ้อโกง ทำยี่สิบกลุ่มข้อมูลความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่ามีการกระจายตัวของคดีในทุกภูมิภาค โดยส่วนมากเป็นคดีที่ทำร้ายร่างกาย (สาหัส) และรวมคดีอื่นๆ ในกลุ่มข้อหาดังกล่าว

ส่วนที่ 2

กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

ส่วนที่ 2 เป็นการนำเสนอข้อมูลสถิติในกระบวนการดำเนินคดี คือการดำเนินการในชั้นพนักงานอัยการ และการพิพากษาของศาล ประกอบไปด้วยข้อมูลสถิติสามส่วน ได้แก่ สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานชั้นพนักงานอัยการ สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร และสถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

สำหรับสถิติคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการพบว่ามีสำนวนความอาญาประเภทรับใหม่รวมทั้งสิ้น 1,457,102 คดี ลดลงคิดเป็นร้อยละ 37.4 จากปีก่อนหน้า ในจำนวนนี้ประกอบด้วยความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.17 รองลงมาเป็นความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา คิดเป็นร้อยละ 33.86 และสำนวนฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 8.19 ตามลำดับ ส่วนสำนวนชั้นสูตรพลิกศพเป็นสำนวนที่มีปริมาณการรับใหม่น้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อพิจารณาคดีอาญาที่ปรากฏตัวผู้ต้องหาในปี พ.ศ. 2563 พบว่าจำนวนปริมาณคดีทั้งหมด 513,835 คดี เกือบทั้งหมด เป็นคดีที่รับใหม่

(คิดเป็นร้อยละ 96.02) นอกนั้นเป็นคดีที่ค้างมาจากปีก่อน ในจำนวนความคดีอาญาที่ปรากฏตัวผู้ต้องหาทั้งหมดนี้ ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว 494,290 คดี คิดเป็นร้อยละ 96.2 คดี ซึ่งส่วนมากอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องต่อศาล (478,130 คดี คิดเป็นร้อยละ 96.73)

สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร พบว่าในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนปริมาณคดีอาญาขึ้นสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นรวมทั้งสิ้น 538,118 คดี แบ่งเป็นคดีรับใหม่ร้อยละ 93.32 และคดีค้างมาจากปีก่อนหน้าร้อยละ 6.68 พิจารณาคดีเสร็จสิ้นไปแล้ว 498,730 คดี คิดเป็นร้อยละ 92.68 คดีค้างไปคิดเป็นร้อยละ 7.32 โดยส่วนมากศาลชั้นต้นพิจารณาคดีจนมีคำพิพากษาในเวลาไม่เกิน 1 เดือน

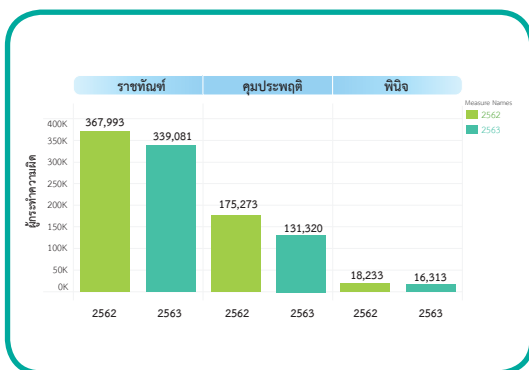
ในส่วนคดีอาญาที่เข้าสู่การไต่สวนไต่สวนนั้นมีจำนวน 9,931 คดี ลดลงจากปีก่อนหน้าถึง 5,180 คดี โดยมีจำนวนคดีไต่สวนสำเร็จ 6,982 คดี คิดเป็นการไต่สวนสำเร็จร้อยละ 70.31 ซึ่งสูงที่สุดในรอบข้อมูลย้อนหลัง 4 ปี (พ.ศ. 2560-2563)

ในส่วนสถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร พบว่ามีความผิดที่เข้าสู่การพิจารณาทั้งสิ้นจำนวน 14,429 คดี แบ่งเป็นคดีรับใหม่จำนวน 13,430 คดี และคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าจำนวน 999 คดี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.08 และ 6.92 ตามลำดับ ในจำนวนคดีส่วนนี้ทั้งหมดมีการพิจารณาเสร็จสิ้นไปแล้ว 13,718 คดี และอยู่ระหว่างพิจารณา 711 คดี คิดเป็นร้อยละ 95.07 และ 4.93 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3

กระบวนการหลังการพิจารณาคดี
สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ
และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ได้แก่ สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ, สถิติการส่งคุมประพฤติ และสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

เมื่อพิจารณาสถิติการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2561-2563 จำนวนผู้ต้องขังรวมทุกประเภทมีแนวโน้มลดลงทุกปี และมีจำนวนน้อยที่สุดในปี พ.ศ. 2563 ที่ 339,081 คน ในจำนวนนี้มีสัดส่วนเป็นนักโทษเด็ดขาดสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.16 และนักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ซึ่งยังคงมีแนวโน้มจำนวนค่อนข้างคงที่ แม้ภาพรวมจำนวนผู้ต้องขังจะลดลงก็ตาม

ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ผู้กระทำความผิดกระจายตัวในช่วงอายุต่าง ๆ ในลักษณะที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปมากนัก โดยประมาณร้อยละ 40 เป็นผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 25-35 ปี นอกจากนี้ยังพบว่านักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่ เป็นผู้กระทำความผิดครั้งแรก คิดเป็นสองในสามของนักโทษทั้งหมดโดยประมาณ ซึ่งมีแนวโน้มลดลงทั้งเชิงจำนวนและร้อยละ ในขณะที่ร้อยละของนักโทษเด็ดขาดที่ต้องโทษตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปนั้น มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย ส่วนผู้ต้องขังที่กระทำความผิดซ้ำเกือบครึ่งหนึ่งกระทำความผิดซ้ำในความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติด

สำหรับสถิติการดำเนินงานด้านการส่งคุมประพฤติ พบว่าจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติทั่วประเทศในช่วงปี พ.ศ. 2561-2563 มีแนวโน้มลดลง โดยในปี พ.ศ. 2563 มีผู้ถูกคุมประพฤติทั่วประเทศจำนวน 131,320 คน (ผู้ใหญ่ 129,598 คน, เด็กและเยาวชน 1,722 คน) ลดลงจากปีก่อนหน้าประมาณร้อยละ 25 นอกจากนี้ในช่วง 3 ปีดังกล่าวยังมีผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยมีการเปลี่ยนแปลงสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2563 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึงร้อยละ 71.54 อย่างไรก็ตามอัตราการกระทำผิดของผู้พ้นการคุมประพฤติ ในช่วงปี พ.ศ. 2560-2562 นั้นมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน

สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด พบว่าในระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศมีแนวโน้มลดลง เด็กและเยาวชนกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดที่อยู่ในสถานพินิจฯ ทั้งยังเป็นฐานความผิดที่พบเด็กและเยาวชนมีการหวนกลับมากระทำความผิดซ้ำสูงที่สุด อย่างไรก็ตามเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและจำนวนผู้หวนมากระทำความผิดซ้ำในฐานความผิดดังกล่าวมีแนวโน้มลดลงตลอดระยะเวลา 3 ปี

ส่วนที่ 4

การให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองสิทธิ ด้านกระบวนการยุติธรรม สถิติเกี่ยวกับการ ดำเนินการไต่ถามไต่สวนจับข้อพิพาทในคดีอาญา

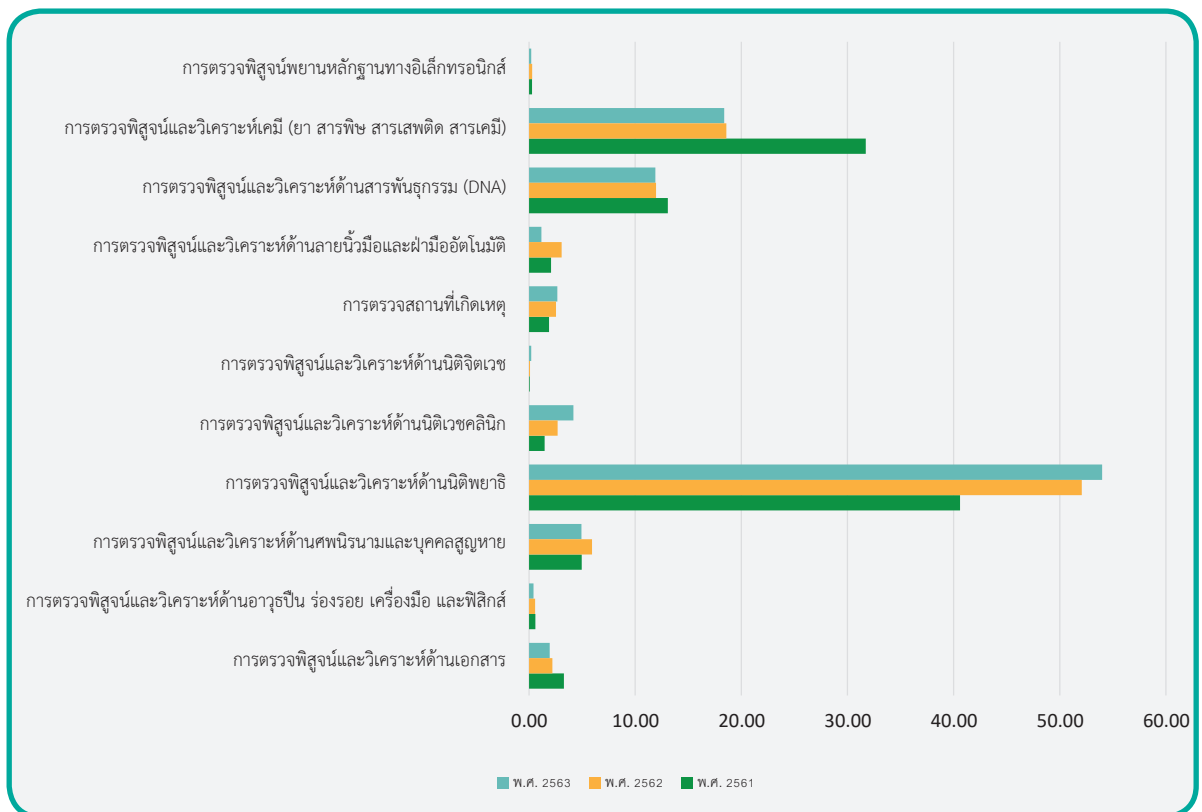
ในช่วงปี พ.ศ. 2560-2563 พบว่าจำนวนและร้อยละเรื่องที่ได้รับการไต่ถามไต่สวนในคดีอาญาแล้วเสร็จ มีแนวโน้มลดลง รวมถึงร้อยละการไต่ถามไต่สวนที่สำเร็จแม้ยังคงสัดส่วนสูงกว่าร้อยละ 80 แต่ก็มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

ในส่วนของสถิติผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินกรณีผู้เสียหายในคดีอาญา พ.ศ. 2561-2563 พบว่าในปี พ.ศ. 2563 มีการลดลงอย่างฉับพลันของจำนวนผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือ โดยผู้เสียหายในคดีอาญายื่นขอความช่วยเหลือคดีความผิดเกี่ยวกับร่างกายมากที่สุด รองลงมาคือเกี่ยวกับชีวิต และเพศ ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ยื่นขอความช่วยเหลือในฐานะจำเลยในคดีอาญายังมีปริมาณค่อนข้างคงที่ และยื่นขอความช่วยเหลือในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด

สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ ในระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 พบว่าภาพรวมเชิงจำนวนของผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรมนั้นมีแนวโน้มลดลง การให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) คงสัดส่วนสูงที่สุดโดยตลอด แต่มีแนวโน้มลดลงสอดคล้องกับการลดของภาพรวม ส่วนช่องทางการให้บริการออนไลน์ซึ่งเพิ่งเริ่มให้บริการตั้งแต่ พ.ศ. 2561 นั้นยังคงสัดส่วนผู้รับบริการที่ค่อนข้างคงที่ แต่ถือว่าอาจไม่ได้รับความนิยมนเท่าที่ควร

สำหรับสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์จำนวน 17,025 เรื่อง รวม 110,906 รายการ กว่าครึ่งหนึ่งเป็นการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ ส่วนประเภทการส่งตรวจพิสูจน์ที่มีค่าเฉลี่ยการดำเนินการเป็นรายการต่อเรื่องมากที่สุด คือ การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านศพนิรนามและบุคคลสูญหาย คิดเป็นประมาณ 22.8 รายการต่อเรื่อง โดยการดำเนินการในส่วนนี้ยังคงมีสถิติจำนวนเรื่องและรายการที่ค่อนข้างคงที่ในช่วงปี พ.ศ. 2561-2563

ภาพรวมข้อมูลกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2563

ตำรวจ

รับแจ้ง

จำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดคดีอาญา 4 กลุ่ม รวมทั้งสิ้นจำนวน 705,240 คดี

- ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จำนวน 16,247 คดี
- ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 48,121 คดี
- ฐานความผิดพิเศษ จำนวน 16,032 คดี
- ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จำนวน 624,840 คดี

จับกุม

จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ในความผิดคดีอาญา 4 กลุ่ม รวมทั้งสิ้นจำนวน 681,904 คดี

- ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จำนวน 15,243 คดี
- ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 39,143 คดี
- ฐานความผิดพิเศษ จำนวน 11,469 คดี
- ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จำนวน 616,049 คดี

จำนวนคดี

คดีความอาญาที่อัยการรับพิจารณาคดีจำนวน 513,835 คดี

- คดีรับใหม่จำนวน 493,373 คดี
- คดีค้างมา จำนวน 20,462 คดี

คำสั่งฟ้องของอัยการ

- อัยการมีความเห็นฟ้องศาล จำนวน 478,130 คดี
- อัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องศาล จำนวน 3,341 คดี
- สั่งเหตุอื่น จำนวน 12,819 คดี

คดีไกล่เกลี่ยในชั้นพนักงานอัยการ จำนวน 6,294 คดี

ศาลเยาวชนและครอบครัวฯ

คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณา จำนวน 14,429 คดี

- คดีรับใหม่จำนวน 13,430 คดี
- คดีค้างมาจำนวน 999 คดี

ศาลยุติธรรม

คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น จำนวน 538,118 คดี

- คดีรับใหม่จำนวน 502,196 คดี
- คดีค้างมา จำนวน 35,922 คดี

คดีไกล่เกลี่ยชั้นศาล จำนวน 9,931 คดี

- ไกล่เกลี่ยสำเร็จ จำนวน 6,982 คดี
- ไกล่เกลี่ยไม่สำเร็จ จำนวน 1,972 คดี
- จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ จำนวน 640 คดี
- คดีอยู่ระหว่างการพิจารณา จำนวน 337 คดี

ผู้ต้องขังในเรือนจำ

นักโทษเด็ดขาดจำนวน 281,964 คน ผู้ต้องขังระหว่างการอุทธรณ์/ฎีกาจำนวน 32,194 คน

ผู้ต้องขังระหว่างไต่สวนพิจารณาจำนวน 8,637 คน ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนจำนวน 15,112 คน

เด็กและเยาวชนกระทำความผิด

เด็กและเยาวชนกระทำความผิด จำนวน 16,313 คน ส่งไปศูนย์ฝึกและอบรมเด็กฯ จำนวน 2,575 คน

ผู้อยู่ในการดูแลของกรมคุมประพฤติ

ผู้ถูกคุมประพฤติจำนวน 131,320 คน พักการลงโทษ จำนวน 16,601 คน

ลดวันต้องโทษจำนวน 16,025 คน

การพัฒนา พฤตินิสัย

การให้ความ ช่วยเหลือด้าน กระบวนการ ยุติธรรม

การให้ความช่วยเหลือ กรมคุ้มครองสิทธิฯ

การตรวจพิสูจน์ ด้านนิติวิทยาศาสตร์

ผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา จำนวน 10,764 คน แบ่งเป็นผู้เสียหายจำนวน 10,247 คน และจำเลยจำนวน 517 คน

การตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ จำนวน 17,025 เรื่อง

การตรวจคิดเป็นจำนวน 110,906 รายการ

ส่วนที่ 1

สถานการณ์อาชญากรรม

สถิติคดีอาญาและการดำเนินงานในชั้นตำรวจ

การนำเสนอสถานการณ์อาชญากรรม ในส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติคดีอาญาและการดำเนินงานในชั้นตำรวจ ซึ่งสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จัดเก็บ และจำแนกสถิติความผิดคดีอาญาออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบไปด้วย 1) กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ 2) กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 3) กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ และ 4) กลุ่มข้อหาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยกลุ่มความผิดที่กล่าวมานี้ กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้สรุปค่าสถิติทั่วประเทศประจำปี พ.ศ. 2563 เกี่ยวกับคดีที่ได้รับแจ้งความ คดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม อย่างไรก็ตาม การนำเสนอค่าทางสถิติได้วิเคราะห์ในรูปแบบตัวเลข เปรียบเทียบ (relative number) ได้แก่ ร้อยละ สัดส่วน โดยจำแนกตามฐานความผิดคดีอาญาในแต่ละกลุ่มทั้งที่เป็นภาพรวมในระดับประเทศ และแยกเฉพาะตามภูมิภาค ดังนี้

1.1 ภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจถูกจำแนกตามคดีอาญา 4 กลุ่มประเภทคดีโดยเนื้อหาในส่วนนี้เสนอภาพรวมสถิติ จำนวนคดีที่รับแจ้ง คดีที่จับกุม และจำนวนคนที่จับกุมตามฐานความผิด เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 1.1 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ประจำปี พ.ศ. 2563

ข้อหา	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ฐานความผิด	ร้อยละคดี รับแจ้งความ	จำนวนคดีที่ จับกุม ตาม ฐานความผิด	ร้อยละคดี ที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม(คน) ตาม ฐานความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหา ที่ถูกจับกุม
ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	16,247	2.30	15,243	2.24	19,054	2.44
ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	48,121	6.82	39,143	5.74	47,473	6.07
ฐานความผิดพิเศษ	16,032	2.27	11,469	1.68	13,664	1.75
คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	624,840	88.60	616,049	90.34	701,452	89.74
รวมความผิด 4 ฐาน ทั่วประเทศ	705,240	100.00	681,904	100.00	781,643	100.00

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.1.1 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ตารางสถิติคดีกลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.2 - 1.4)

ตารางที่ 1.2 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2563 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ข้อหา	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ฐานความผิด	ร้อยละคดี รับแจ้งความ	จำนวนคดีที่ จับกุม ตาม ฐานความผิด	ร้อยละคดี ที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม(คน) ตาม ฐานความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหา ที่ถูกจับกุม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	1,178	7.25	1,046	6.86	1,335	7.01
1.2 ทำร้ายผู้อื่น ถึงแก่ความตาย	407	2.51	381	2.50	470	2.47
1.3 พยายามฆ่า	1,970	12.13	1,823	11.96	2,356	12.36
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	6,552	40.33	6,294	41.29	8,183	42.95
1.5 ช่มชู้กระทำความผิด	1,744	10.73	1,618	10.61	1,781	9.35
1.6 อื่นๆ เกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และเพศ	4,396	27.06	4,081	26.77	4,929	25.87
รวมความผิดกลุ่มข้อหาที่ 1	16,247	100.00	15,243	100.00	19,054	100.00

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.2 พบว่าในปี พ.ศ. 2563 คดีรับแจ้งความกรณีที่เป็นลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งหมด 16,247 คดี คดีที่จับกุมผู้ต้องหาทั้งหมด 15,243 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม มีจำนวนทั้งสิ้น 19,054 คน และหากคำนวณเปรียบเทียบกับต่อประชากร 100,000 คน พบว่าเมื่อรวมทุกฐานความผิดมีคดีรับแจ้งความจำนวน 24.83 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามลักษณะความผิดปรากฏว่า ความผิดที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายร่างกายสาหัสมีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ 10.02 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ในเวลาต่อมา เมื่อพิจารณาฐานความผิดตามจำนวนคดีประเภทต่าง ๆ และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ในรูปแบบอัตราส่วนร้อยละ (ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.2) พบว่าทั้งคดีรับแจ้งความ คดีที่จับกุมผู้ต้องหา และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ส่วนใหญ่มีลักษณะการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายสาหัส คิดเป็นร้อยละ 40.33 ร้อยละ 41.29 และร้อยละ 42.95 ตามลำดับ (หรือประมาณร้อยละ 40) รองลงมา คือลักษณะการกระทำความผิดอื่น ๆ และการพยายามฆ่า

เมื่อนำคดีที่จับกุมมาคำนวณค่าร้อยละบนพื้นฐานของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด ที่มีลักษณะเป็นความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่าในภาพรวมของปี พ.ศ. 2563 มีคดีที่ถูกจับกุมคิดเป็นร้อยละ 93.82 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ โดยจำแนกตามลักษณะความผิด ปรากฏว่าในแต่ละความผิดมีร้อยละของคดีที่จับกุมแตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่งคดีที่เกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายผู้อื่นสาหัสเป็นลักษณะความผิดที่ได้รับการจับกุมมากที่สุด หรือคิดเป็นร้อยละ 96.06 ของคดีที่ได้รับแจ้งความทั้งหมด แต่ในทางตรงกันข้ามคดีเกี่ยวกับการฆ่าผู้อื่นเป็นลักษณะความผิดที่ได้รับการจับกุมน้อยที่สุด หรือคิดเป็นร้อยละ 88.79 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะความผิดดังกล่าวมีอัตราโทษที่รุนแรง เพราะมีแนวโน้มแสดงถึงเจตนาการทำให้ผู้อื่นเสียชีวิตมากกว่าการทำร้ายร่างกายผู้อื่นสาหัส

ในขณะเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์โดยคำนวณอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี¹ ผลวิเคราะห์จึงแสดงให้เห็นว่าลักษณะความผิดของคดีหนึ่ง ๆ ที่ถูกจับกุมจะต้องมีผู้ต้องหาก่อคดี หรือร่วมก่อคดีจำนวนกี่ราย ซึ่งผลคำนวณพบว่า ในภาพรวมถ้ามีคดีที่จับกุมตามข้อหา 100 คดี ก็จะมีผู้ที่ต้องถูกจับกุมตามข้อหาหลักจำนวน 123 - 124 คน หรือกล่าวอีกนัยได้ว่าใน 1 คดี มีแนวโน้มจำนวนผู้ที่ถูกจับกุมเท่ากับ 1 ราย เป็นส่วนใหญ่ แต่อาจมีบางคดีที่มีผู้ถูกจับกุมมากกว่า 1 ราย

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ ในแต่ละความผิด พบว่า ในลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีแนวโน้มของจำนวนผู้ถูกจับกุมต่อคดีมากกว่าคดีในลักษณะความผิดอื่น ๆ หรือกล่าวอีกนัยได้ว่าเป็นลักษณะความผิดที่มีแนวโน้มว่าผู้ต้องหาอาจร่วมมือกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดย 3 อันดับแรก คือ คดีที่เกี่ยวข้องกับ การทำร้ายร่างกายสาหัส คดีที่เกี่ยวข้องกับการพยายามฆ่า และคดีฆ่าผู้อื่น ตามลำดับ

ตารางที่ 1.3 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2563 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ฐานความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
1.1 ฆ่าผู้อื่น	2.04
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0.72
1.3 พยายามฆ่า	3.60
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	12.51
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	2.72
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	7.53
รวมทุกลักษณะความผิด	29.13

¹ คำนวณโดยการนำจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมาหารด้วยจำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และคูณด้วย 100

นอกจากนี้ เมื่อนำข้อมูลจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมาพิจารณาถึงโอกาสหรือความเป็นไปได้ของการมีผู้ต้องหาในประเทศไทย เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นการคำนวณหาจำนวนผู้ต้องหา ที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.3 ผลการคำนวณ พบว่ากรณีที่เป็นการรวม ทุกลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในประเทศไทยมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 29 – 30 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวเมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามลักษณะความผิดยังพบอีกว่าในแต่ละความผิดมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในปริมาณที่แตกต่างกัน ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีทำร้ายร่างกายสาหัสมีปริมาณมากที่สุด ซึ่งคิดเป็นจำนวนประมาณ 12 - 13 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในขณะที่อันดับรองลงมาได้แก่ ลักษณะความผิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ร่างกาย และเพศ, การพยายามฆ่า, การข่มขืนกระทำชำเรา, การฆ่าผู้อื่น, และการทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามลำดับ

ตารางที่ 1.4 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2563 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ

ฐานความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
1.1 ฆ่าผู้อื่น	1.80
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0.62
1.3 พยายามฆ่า	3.01
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	10.02
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	2.67
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	6.72
รวมทุกลักษณะความผิด	24.83

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

²ข้อมูลจำนวนประชากรกลางปีของประเทศไทย พ.ศ. 2563 ที่นำมาใช้เป็นฐานในการคำนวณครั้งนี้ได้รับการรวบรวมและวิเคราะห์โดยสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นการนำข้อมูลจำนวนประชากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562 และ 31 ธันวาคม 2563 มาบวกกันแล้วหารด้วย 2 ซึ่งได้จำนวนเท่ากับ 65,421,139 คน (เข้าถึงจากเว็บไซต์ของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/05.aspx>) จากนั้นจึงนำมาคำนวณโดยการนำจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมาหารด้วยจำนวนประชากรกลางปี พ.ศ. 2563 และนำไปคูณด้วย 100,000

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.4 พบว่า ภาพรวมของความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้น 24.83 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือ ความผิดที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายร่างกายสาหัส

1.1.2 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ตารางสถิติเกี่ยวกับกลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีรายละเอียดต่อไปนี้
(ตารางที่ 1.5 - 1.7)

ตารางที่ 1.5 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2563 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ข้อหา	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ฐานความผิด	ร้อยละคดีรับ แจ้งความ	จำนวนคดีที่ จับกุม ตาม ฐานความผิด	ร้อยละคดี ที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม(คน) ตาม ฐานความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหาที่ถูก จับกุม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	57	0.12	51	0.13	158	0.33
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	414	0.86	380	0.97	446	0.94
2.3 ชิงทรัพย์	689	1.43	645	1.65	718	1.51
2.4 ลักทรัพย์	20,162	41.90	17,210	43.97	20,614	43.42
2.5 กรรโชกทรัพย์	140	0.29	115	0.29	158	0.33
2.6 ฉ้อโกง	9,089	18.89	5,860	14.97	7,393	15.57
2.7 ยักยอกทรัพย์	6,008	12.49	4,560	11.65	5,219	10.99
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	3,517	7.31	3,260	8.33	3,716	7.83
2.9 รับของโจร	1,198	2.49	1,130	2.89	1,565	3.30
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	2	0.004	1	0.003	2	0.004
2.11 วางเพลิง	374	0.78	342	0.87	361	0.76
2.12 ฐานความผิดโจรกรรม รถยนต์	104	0.22	74	0.19	98	0.21
2.13 ฐานความผิดโจรกรรม รถจักรยานยนต์	985	2.05	588	1.50	868	1.83
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	5,382	11.18	4,927	12.59	6,157	12.97
รวมความผิดกลุ่มข้อหาที่ 2	48,121	100.00	39,143	100.00	47,473	100.00

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

³ คำนวณโดยการนำจำนวนคดีรับแจ้งความมาหารด้วยจำนวนประชากรกลางปี พ.ศ. 2563 และนำไปคูณด้วย 100,000

เมื่อพิจารณาทារางที่ 1.5 พบว่าในปี พ.ศ. 2563 คดีรับแจ้งความในลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีจำนวนทั้งหมด 48,121 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 39,143 คดี และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 47,473 คน จากตารางที่ 1.5 เมื่อปรับฐานจำนวนคดีประเภทต่าง ๆ และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ในรูปแบบร้อยละ พบว่าทั้งคดีรับแจ้งความ คดีจับกุมผู้ต้องหา และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ส่วนใหญ่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับลักทรัพย์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.90, 43.97 และ 43.42 ตามลำดับ (หรือประมาณร้อยละ 43) รองลงมา คือ ลักษณะความผิดที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกง และการยักยอกทรัพย์สิน

ทั้งนี้ เมื่อนำคดีที่จับกุมมาคำนวณหาอัตราร้อยละบนพื้นฐานของคดีรับแจ้งความทั้งหมดที่เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า ในภาพรวมของปี พ.ศ. 2563 มีคดีที่ถูกจับกุมคิดเป็นร้อยละ 81.43 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ โดยจำแนกตามลักษณะความผิด ปรากฏว่าในแต่ละความผิดมีร้อยละ คดีที่จับกุมแตกต่างกันพอสมควร ในความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรเป็นความผิดที่ถูกจับกุมมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับความผิดต่างๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือคิดเป็นร้อยละ 94.32 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน

ขณะเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์หาอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี ผลการวิเคราะห์พบว่าในภาพรวมถ้ามีคดีที่จับกุมจำนวน 100 คดี (เฉพาะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน) จะมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำนวน 142-143 คน หรือกล่าวได้ว่าใน 1 คดี มีแนวโน้มจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเพียง 1 คน เป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีหลายคดีที่มีผู้ถูกจับกุมมากกว่า 1 ราย (กรณีร่วมมือกันกระทำความผิด)

เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ ในแต่ละลักษณะความผิด พบว่ากรณีการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คดีที่เกี่ยวข้องกับการปล้นทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์) มีแนวโน้มผู้ถูกจับกุมต่อคดีมากกว่าคดีในลักษณะความผิดอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด (มีจำนวนผู้ถูกจับกุมตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปต่อ 1 คดี) ซึ่งเป็นไปตามองค์ประกอบตามกฎหมายของความผิดฐานปล้นทรัพย์สิน ที่จะต้องมีผู้กระทำความผิดตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไป (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340) สำหรับความผิดที่มีจำนวนผู้กระทำความผิด รองลงมา เช่น ลักพาเรียกค่าไถ่ และความผิดเกี่ยวกับการโจรกรรมรถจักรยานยนต์ ตามลำดับ ในขณะที่ความผิดที่มีจำนวนผู้กระทำความผิดน้อยที่สุด (ในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน) ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงทรัพย์สิน และการวางเพลิงซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะความผิดที่มีแนวโน้มการกระทำความผิดของผู้ต้องหาเพียงรายเดียวในการลงมือก่ออาชญากรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน

ตารางที่ 1.6 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2563 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ฐานความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
2.1 ปล้นทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	0.24
2.2 ชิงทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	0.68
2.3 ชิงทรัพย์	1.10
2.4 ลักทรัพย์	31.51
2.5 กรรโชกทรัพย์สิน	0.24
2.6 ฉ้อโกง	11.30
2.7 ยักยอกทรัพย์สิน	7.98
2.8 ทำให้เสียทรัพย์สิน	5.68
2.9 รับของโจร	2.39
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0.00
2.11 วางเพลิง	0.55
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0.15
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	1.33
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน	9.41
รวมทุกลักษณะความผิด	72.57

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.6 ผลการวิเคราะห์ พบว่า กรณีที่เป็นการรวมทุกลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในประเทศไทยมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 73 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าว เมื่อจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่าในแต่ละลักษณะความผิดมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในปริมาณที่แตกต่างกัน ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีเกี่ยวกับการลักทรัพย์มีจำนวนมากที่สุด ซึ่งเท่ากับจำนวนประชากรประมาณ 32 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในขณะที่ผู้ต้องหาที่ทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงและความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินก็มีจำนวนลดหลั่นลงมา ซึ่งมีจำนวนประมาณ 12 และ 10 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 1.7 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2563 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ฐานความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0.09
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0.63
2.3 ชิงทรัพย์	1.05
2.4 ลักทรัพย์	30.82
2.5 กรรโชกทรัพย์	0.21
2.6 ฉ้อโกง	13.89
2.7 ยักยอกทรัพย์	9.18
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	5.38
2.9 รับของโจร	1.83
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0.00
2.11 วางเพลิง	0.57
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0.16
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	1.51
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	8.23
รวมทุกลักษณะความผิด	73.56

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.7 พบว่าในภาพรวมของความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้น 73.56 ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ความผิดที่เกี่ยวข้องกับการลักทรัพย์

1.1.3 กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ

ตารางสถิติเกี่ยวกับกลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ มีรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.8 – 1.10)

ตารางที่ 1.8 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2563 จำแนกตามฐานความผิดพิเศษ

ข้อหา	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ฐานความผิด	ร้อยละคดีรับ แจ้งความ	จำนวนคดีที่ จับกุม ตามฐาน ความผิด	ร้อยละคดี ที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม(คน) ตาม ฐานความผิด	ร้อยละผู้ต้องหา ที่ถูกจับกุม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์	86	0.54	79	0.69	105	0.77
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	1,495	9.33	1,493	13.02	1,517	11.10
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	510	3.18	444	3.87	513	3.75
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	3	0.02	3	0.03	3	0.02
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	665	4.15	643	5.61	655	4.79
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	1,053	6.57	637	5.55	754	5.52
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตร อิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	203	1.27	163	1.42	201	1.47
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	3,231	20.15	1,167	10.18	1,862	13.63
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	2,101	13.11	649	5.66	926	6.78
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	1,811	11.30	1,701	14.83	1,799	13.17
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครอง สัตว์ป่า	782	4.88	687	5.99	849	6.21
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	585	3.65	471	4.11	496	3.63
3.13 พ.ร.บ.งาช้าง พ.ศ. 2558	1	0.01	1	0.01	1	0.01
3.14 พ.ร.บ.การขุดดิน และถมดิน	518	3.23	513	4.47	541	3.96
3.15 พ.ร.บ.ศุลกากร	1,016	6.34	947	8.26	1,154	8.45
3.16 พ.ร.บ.ฟอกเงิน	220	1.37	158	1.38	327	2.39
3.17 พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ย เกินอัตรา	1,752	10.93	1,713	14.94	1,961	14.35
รวมความผิดกลุ่มข้อหาที่ 3	16,032	100.00	11,469	100.00	13,664	100.00

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.8 พบว่าในปี พ.ศ. 2563 คดีรับแจ้งกรณีลักษณะความผิดพิเศษ มีจำนวนทั้งหมด 16,032 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 11,469 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 13,664 คน เมื่อวิเคราะห์จำนวนคดีประเภทต่าง ๆ และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในกลุ่มฐานความผิดพิเศษในอัตราร้อยละ พบว่าคดีรับแจ้งความฐานความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้มีอัตรามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 20.15 ในขณะที่รองลงมา คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 13.11 และ 11.30 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาคดีที่จับกุมผู้ต้องหา ปรากฏว่าคดีที่ได้รับการจับกุมมากที่สุด คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.94 ในขณะที่อันดับรองลงมา คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก คิดเป็นร้อยละ 14.83 และ 13.02 ตามลำดับ

ในขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาถึงร้อยละผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ปรากฏว่าความผิดที่มีการจับกุมมากที่สุด คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.35 รองลงมา คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้ และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 13.63 และ 13.17 ตามลำดับ

ด้วยเหตุนี้ การกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีพิเศษส่วนใหญ่เป็นฐานความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก

เมื่อนำคดีที่จับกุมมาคิดเป็นร้อยละบนพื้นฐานของจำนวนคดีรับแจ้งความกรณีลักษณะความผิดพิเศษ พบว่าภาพรวมของปี พ.ศ. 2563 มีคดีที่ถูกจับกุมคิดเป็นร้อยละ 71.54 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด ในขณะเดียวกันเมื่อคำนวณอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี ผลการคำนวณอัตราดังกล่าวพบว่าในภาพรวมถ้ามีคดีที่จับกุม 100 คดี (เฉพาะฐานความผิดพิเศษ) จะต้องมีการจับกุมตามข้อหาหลักจำนวน 123 คน หรือกล่าวอีกนัยได้ว่าใน 1 คดี มีแนวโน้มผู้ที่ถูกจับกุมเท่ากับ 1 คน เป็นส่วนใหญ่ แต่อาจมีบางคดีที่มีผู้ถูกจับกุมมากกว่า 1 ราย (ลักษณะร่วมกันกระทำความผิด)

ตารางที่ 1.9 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2563 จำแนกตามฐานความผิดพิเศษ

ฐานความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0.16
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	2.32
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0.78
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0.00
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	1.00
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	1.15
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	0.31
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	2.85
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	1.42
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	2.75
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	1.30
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0.76
3.13 พ.ร.บ.างช้าง พ.ศ. 2558	0.00
3.14 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0.83
3.15 พ.ร.บ.ศุลกากร	1.76
3.16 พ.ร.บ.ฟอกเงิน	0.50
3.17 พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	3.00
รวมทุกลักษณะความผิด	20.89

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ตามที่ปรากฏ ในตารางที่ 1.9 จากการวิเคราะห์พบว่า กรณีรวมทุกฐานความผิดพิเศษในประเทศไทยมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 21 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าวเมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะความผิดพบว่า แต่ละความผิดมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในปริมาณที่ต่างกัน โดยผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรามีจำนวนมากที่สุด ซึ่งเท่ากับจำนวนประมาณ 3 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในขณะที่ผู้ต้องหาที่กระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พระราชบัญญัติศุลกากร พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ มีอัตรารองลงมา ซึ่งพบว่าผู้กระทำความผิดมีจำนวนประมาณ 2-3 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ตารางที่ 1.10 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2563 จำแนกตามฐานความผิดพิเศษ

ฐานความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0.13
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	2.29
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0.78
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0.00
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	1.02
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	1.61
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	0.31
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	4.94
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	3.21
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	2.77
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	1.20
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0.89
3.13 พ.ร.บ.งาช้าง พ.ศ. 2558	0.00
3.14 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0.79
3.15 พ.ร.บ.ศุลกากร	1.55
3.16 พ.ร.บ.ฟอกเงิน	0.34
3.17 พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	2.68
รวมทุกลักษณะความผิด	24.51

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.10 พบว่าในภาพรวมของความผิดพิเศษ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้น 24.51 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิด ที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือ ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้ รองลงมาคือ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ

1.1.4 กลุ่มข้อหาความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

กลุ่มข้อหาความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.11 – 1.13)

ภาพรวมเกี่ยวกับความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ตารางที่ 1.11 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2563 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งตามฐานความผิด	ร้อยละคดีที่รับแจ้งความ	จำนวนคดีที่จับกุมตามฐานความผิด	ร้อยละคดีที่จับกุม	จำนวนที่จับกุม(คน) ตามฐานความผิด	ร้อยละผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	408,852	65.43	401,981	65.25	426,263	60.77
ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ	48,481	7.76	47,196	7.66	49,387	7.04
ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	53,412	8.55	53,199	8.64	91,590	13.06
ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	61	0.01	57	0.01	63	0.01
ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คนเข้าเมือง	33,038	5.29	32,936	5.35	34,667	4.94
ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	28,320	4.53	28,145	4.57	28,197	4.02
ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	2,256	0.36	2,251	0.37	2,270	0.32
พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	5,971	0.96	5,922	0.96	6,047	0.86
พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	3,196	0.51	3,193	0.52	3,196	0.46
พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	41,253	6.60	41,169	6.68	59,772	8.52
รวมทุกความผิด	624,840	100.00	616,049	100.00	701,452	100.00

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาถึงตารางที่ 1.11 พบว่าในปี พ.ศ. 2563 คดีรับแจ้งความในภาพรวมของความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายมีจำนวนทั้งหมด 624,840 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 616,049 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 701,452 คน

หากพิจารณาจำนวนคดีประเภทต่าง ๆ และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมโดยคิดเป็นร้อยละของผู้กระทำความผิดพบว่าทั้งคดีรับแจ้งความ คดีที่จับกุมผู้ต้องหา และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 65.43, 65.25, และ 60.77 ตามลำดับ รองลงมาคือลักษณะความผิดเกี่ยวกับการพนัน และ พระราชบัญญัติอาวุธปืน

ตารางที่ 1.12 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2563 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ฐานความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	651.57
ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ	75.49
ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	140.00
ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0.10
ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	52.99
ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	43.10
ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	3.47
พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	9.24
พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	4.89
พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	91.36
รวมทุกลักษณะความผิด	1,072.21

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.12 พบว่า กรณีรวมทุกลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในประเทศไทยมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 1,073 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าว เมื่อพิจารณาจำแนกตามลักษณะความผิดยังพบอีกว่าในแต่ละความผิดมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในปริมาณที่แตกต่างกันดังนี้ ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีปริมาณมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ 651.57 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน อันดับรองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ 140 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในฐานความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร มีจำนวนผู้ต้องหาน้อยที่สุดในคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งมีจำนวนผู้ต้องหาเท่ากับ 0.10 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน (หรือประมาณ 1 ใน 1 ล้านคน)

ตารางที่ 1.13 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2563 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ฐานความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	624.95
ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ	74.11
ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	81.64
ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0.09
ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	50.50
ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	43.29
ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	3.45
พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	9.13
พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	4.89
พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	63.06
รวมทุกลักษณะความผิด	955.10

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.13 พบว่า ในภาพรวมของความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีอัตราคดีรับแจ้งเกิดขึ้น 955.10 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

1.2 สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาล

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาลจำแนกตามคดีอาญา 4 กลุ่มประเภทคดี โดยเนื้อหาในส่วนนี้เสนอภาพรวมสถิติจำนวนคดีที่รับแจ้ง คดีที่จับกุม และจำนวนคนที่จับกุมตามฐานความผิดแบ่งตามกองบังคับการตำรวจนครบาล (บก.น.) ต่าง ๆ ในกองบัญชาการตำรวจนครบาล

ตารางที่ 1.14 สถิติรวมคดีรับแจ้งความแบ่งตามฐานความผิด

รวม บก.น. 1-9										รวมทุก บก.น.
ลักษณะความผิด	บก.น. 1	บก.น. 2	บก.น. 3	บก.น. 4	บก.น. 5	บก.น. 6	บก.น. 7	บก.น. 8	บก.น. 9	
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	183	389	188	287	333	125	186	187	366	2,244
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	785	1,886	655	1,311	1,389	680	527	534	1,001	8,768
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	140	143	51	84	46	79	61	41	237	882
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	2,997	6,652	2,824	5,373	5,489	3,772	3,178	3,141	8,984	42,410
รวมทุกลักษณะความผิด	4,105	9,070	3,718	7,055	7,257	4,656	3,952	3,903	10,588	

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

⁴ กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 ประกอบไปด้วยสถานีตำรวจนครบาล (สน.) 9 แห่ง ได้แก่ สน.ชนะสงคราม, สน.บางโพ, สน.ห้วยขวาง, สน.พญาไท, สน.มักกะสัน, สน.ดินแดง, สน.นางเลิ้ง, สน.ดุสิต และสน.สามเสน

⁵ กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ประกอบไปด้วยสถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.เตาปูน, สน.คันนายาว, สน.บางซื่อ, สน.ดอนเมือง, สน.โคกคราม, สน.ประชาชื่น, สน.บางเขน, สน.สายไหม, สน.พหลโยธิน, สน.ทุ่งสองห้อง, และสน.สุทธิสาร

⁶ กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 ประกอบไปด้วยสถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.จรัญเกษม, สน.คลองจั่น, สน.นิมิตใหม่, สน.ประชาสำราญ, สน.มีนบุรี, สน.ร่มเกล้า, สน.ลาดกระบัง, สน.ลำผักชี, สน.ลำหิ่น, สน.สุวินทวงศ์ และสน.หนองจอก

⁷ กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 ประกอบไปด้วยสถานีตำรวจนครบาล (สน.) 8 แห่ง ได้แก่ สน.หัวหมาก, สน.โชคชัย, สน.บางชัน, สน.บึงกุ่ม, สน.ประเวศ, สน.ลาดพร้าว, สน.วังทองหลาง และสน.อุดมสุข

⁸ กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 ประกอบไปด้วยสถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 9 แห่ง ได้แก่ สน.วัดพระยาไกร, สน.บางโพธิ์, สน.ทุ่งมหาเมฆ, สน.ลุมพินี, สน.ทองหล่อ, สน.คลองตัน, สน.พระโขนง, สน.บางนา และสน.ท่าเรือ

⁹ กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 ประกอบไปด้วยสถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 8 แห่ง ได้แก่ สน.พระราชวัง, สน.จักรวรรดิ, สน.สำราญราษฎร์, สน.พลับพลาไชย 1, สน.พลับพลาไชย 2, สน.ปทุมวัน, สน.บางรัก และสน.ยานนาวา

¹⁰ กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 ประกอบไปด้วยสถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.บางพลัด, สน.บางยี่ขัน, สน.ตลิ่งชัน, สน.บางขุนนนท์, สน.บางกอกน้อย, สน.บางกอกใหญ่, สน.บางเสาธง, สน.ท่าพระ, สน.ธรรมศาลา, สน.ศาลาแดง และสน.บวรรมงคล

¹¹ กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 ประกอบไปด้วยสถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.บางยี่เรือ, สน.ตลาดขวัญ, สน.บุปผาราม, สน.บุคคโล, สน.ลำไทร, สน.สมเด็จพระเจ้าพระยา, สน.ราษฎร์บูรณะ, สน.บางมด, สน.ทุ่งครุ, สน.ปากคลองสาน, สน.บางคอแหลม

¹² กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 ประกอบไปด้วยสถานีตำรวจนครบาล (สน.) 10 แห่ง ได้แก่ สน.ท่าข้าม, สน.สามเสน, สน.เทียนทะเล, สน.บางขุนเทียน, สน.ภาษีเจริญ, สน.หลักสอง, สน.เพชรเกษม, สน.หนองแขม, สน.หนองค้างพู้ และสน.บางบอน

จากสถิติพบว่า ในปี พ.ศ. 2563 กองบัญชาการตำรวจนครบาล มีคดีอาญารับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 54,304 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 50,078 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 58,087 คน ซึ่งฐานความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด คือ คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งสิ้น 42,410 คดี โดยลักษณะความผิดที่พบมากที่สุด คือ คดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

นอกจากนี้หากพิจารณาตามตารางที่ 1.14 ซึ่งจำแนก บก.น.1 - 9 พบว่า หากรวมคดีรับแจ้งความ ในทุกลักษณะความผิด บก.น.9 คือพื้นที่ที่พบจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด คือ 10,588 คดี หรือคิดเป็น ร้อยละ 19.50 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด รองลงมาคือ บก.น.2 และ บก.น.5 ทั้งนี้พบว่าพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุดคือ บก.น.3 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.85 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด และในทุก บก.น. มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความ มากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 389 คดี รองลงมาคือ บก.น.9 และ บก.น.5 โดยเมื่อรวมทุก บก.น. เข้าด้วยกัน พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งหมด 2,244 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 1,886 คดี รองลงมาคือ บก.น.5 และ บก.น.4 โดยเมื่อรวมทุก บก.น. เข้าด้วยกัน พบว่าสถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีจำนวนทั้งหมด 8,768 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดพิเศษ พบว่า บก.น.9 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความในฐานความผิดกลุ่มดังกล่าวมากที่สุด คือจำนวนทั้งสิ้น 237 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า บก.น.9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดซึ่งมีจำนวน 8,984 คดี รองลงมาคือ บก.น.2 มีจำนวนทั้งสิ้น 6,652 คดี และ บก.น.5 จำนวนทั้งสิ้น 5,489 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.1 สถิติรวมคดีรับแจ้งความแบ่งตามฐานความผิด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สถิติแบ่งตามกองบัญชาการตำรวจนครบาล

ตารางและภาพเกี่ยวกับสถิติแบ่งตามกองบัญชาการตำรวจนครบาล แยกออกเป็นกองบังคับการตำรวจนครบาล 1-9 (บก.น. 1-9) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.2.1 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ตารางที่ 1.15 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิดแบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ									
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9
1.1 ฆ่าผู้อื่น	5	12	9	8	9	1	4	4	13
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	3	6	3	7	5	0	5	1	5
1.3 พยายามฆ่า	6	13	13	16	13	2	4	7	24
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	112	200	104	163	209	78	113	92	173
1.5 ช่มชู้นกระทำความชำเรา	0	31	19	14	16	6	14	13	23
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	57	127	40	79	81	38	46	70	128
รวมลักษณะความผิด	183	389	188	287	333	125	186	187	366

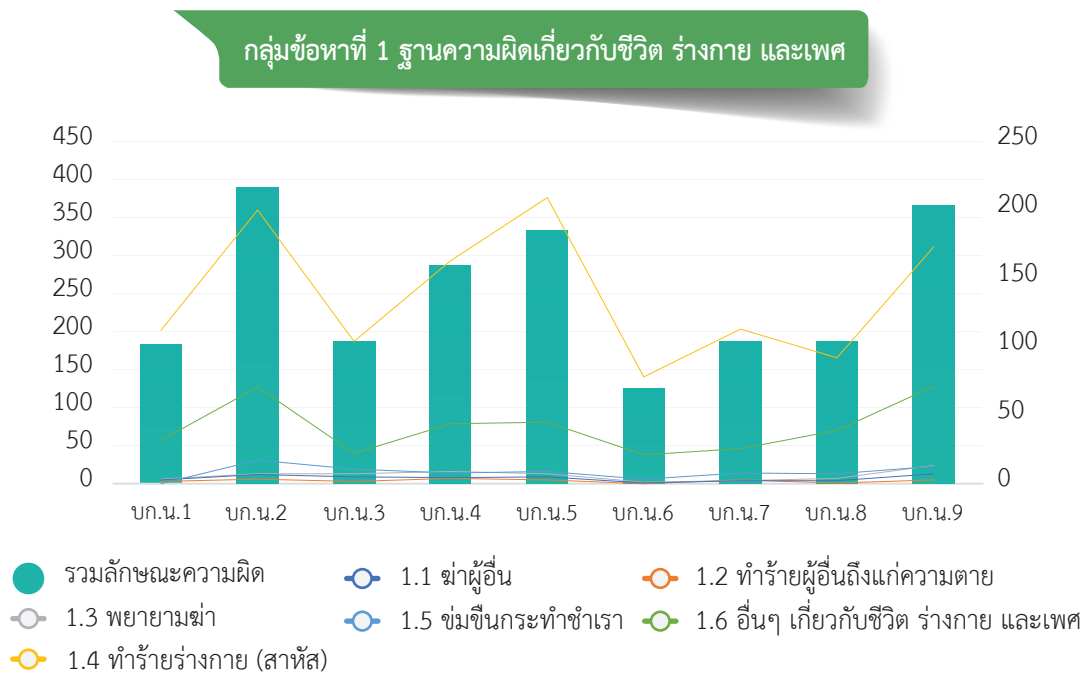
ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.15 เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละ บก.น. พบว่า บก.น.2 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความมากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 389 คดี รองลงมาคือ บก.น.9 และ บก.น.5 ส่วนบก.น.6 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศน้อยที่สุดเพียง 125 คดี

ขณะเดียวกันหากพิจารณาตามลักษณะความผิดพบว่า ความผิดที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายร่างกายสาหัสมีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดในทุก บก.น. โดยมีมากที่สุดปรากฏใน บก.น.5 จำนวน 209 คดี รองลงมาคือความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ซึ่งมีมากที่สุดใน บก.น.9 จำนวน 128 คดี

ภาพที่ 1.2 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2.2 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ตารางที่ 1.16 จำนวนคดีรับแจ้งความแบ่งตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน									
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9
2.1 ปล้นทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	0	1	1	1	1	0	1	2	1
2.2 ชิงทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	6	19	6	10	12	1	9	3	11
2.3 ชิงทรัพย์	17	14	7	21	26	10	3	10	8
2.4 ลักทรัพย์	283	669	279	506	590	250	222	246	379
2.5 กรรโชกทรัพย์	3	3	2	4	7	0	2	0	3
2.6 ฉ้อโกง	211	691	157	420	391	165	120	117	234
2.7 ยักยอกทรัพย์สิน	80	227	60	183	200	93	64	62	94
2.8 ทำให้เสียทรัพย์สิน	134	66	42	45	62	116	58	21	145
2.9 รับของโจร	12	43	16	27	26	13	7	10	9

1.2.3 กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ

ตารางที่ 1.17 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1- บก.น.9

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ									
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0	0	0	0	1	0	2	1	1
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	0	2	0	1	2	1	0	1
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	103	53	20	11	3	15	4	7	14
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	1	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	12	3	1	1	4	18	1	1	1
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	12	40	10	37	12	22	19	8	35
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	0	6	6	1	13	4	8	1	3
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	0	2	0	0	0	0	0	0	0
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	5	0	0	0	2	0	0	0
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0	1	3	7	0	0	4	1	9
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	3	2	2	0	0	15	0	19	124
3.13 พ.ร.บ.างช้าง พ.ศ. 2558	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.14 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.15 พ.ร.บ.ศุลกากร	6	2	0	13	4	0	0	0	6
3.16 พ.ร.บ.ฟอกเงิน	1	0	0	0	1	1	0	0	0
3.17 พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	3	29	7	14	6	0	22	3	43
รวมลักษณะความผิด	140	143	51	84	46	79	61	41	237

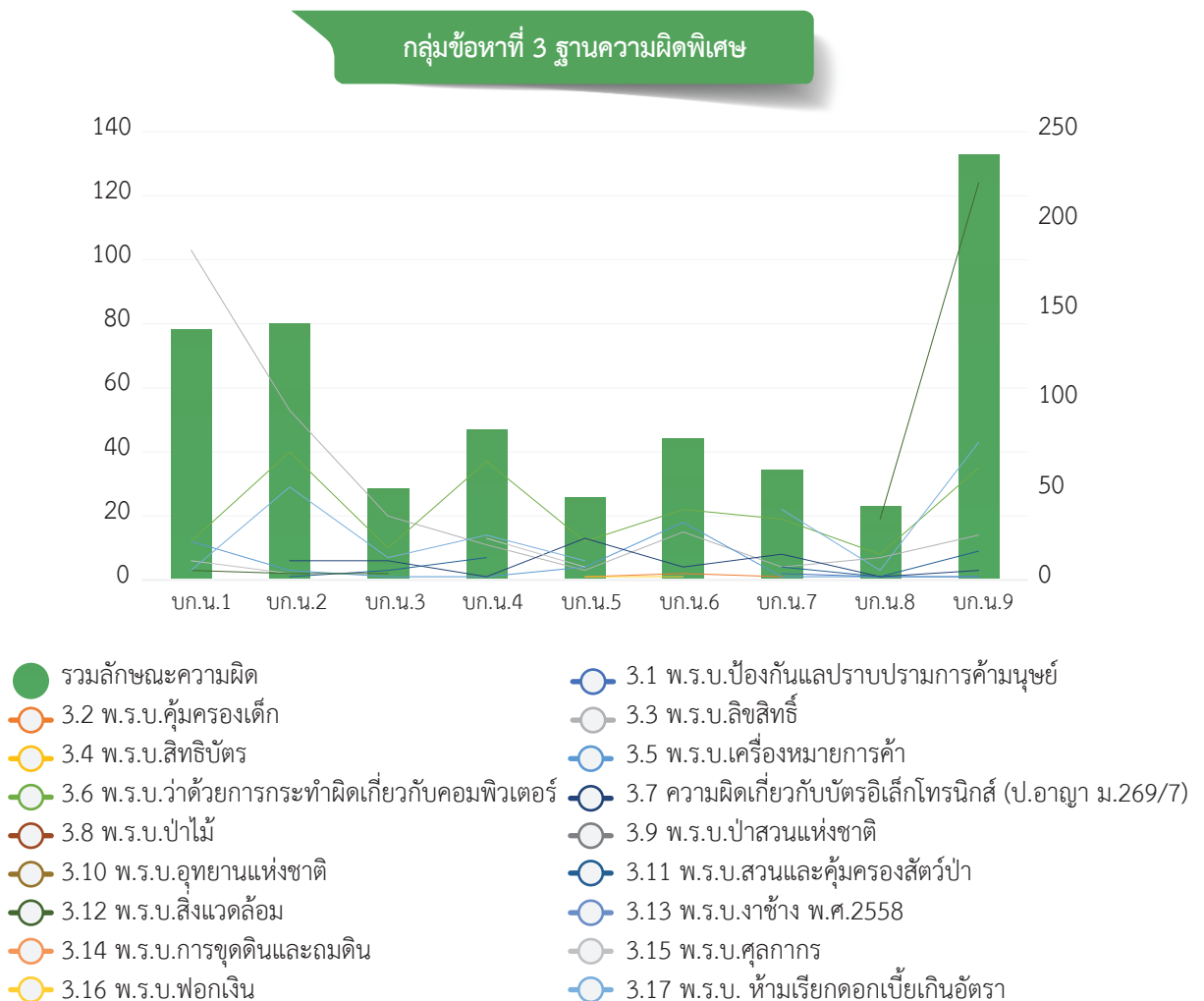
ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.17 เมื่อพิจารณาฐานความผิดพิเศษ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า บก.น.9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด โดยมีทั้งหมด 237 คดี รองลงมาคือ บก.น.2 และ บก.น.1 ตามลำดับ ส่วน บก.น.8 พบว่ามีจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุดจำนวน 41 คดี

นอกจากนี้ หากพิจารณาตามแต่ละลักษณะความผิด พบว่า ลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความทุกพื้นที่มากที่สุด คือความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ จำนวน 230 คดี พื้นที่รับแจ้งความมากที่สุด คือ บก.น.1 มีจำนวน 103 คดี ทั้งนี้ไม่ปรากฏคดีรับแจ้งความในความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พระราชบัญญัติงาช้าง พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่ในเขตเมืองซึ่งแตกต่างจากพื้นที่อื่น ๆ ในประเทศ

ภาพที่ 1.4 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2.4 กลุ่มข้อหาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ตารางที่ 1.18 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1- บก.น.9

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย									
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9
4.1 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	1,421	4,838	2,301	4,491	2,480	786	1,633	1,923	3,295
4.2 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ	30	170	90	126	92	39	51	69	139
4.3 ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	102	500	107	123	938	356	406	563	724
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัตถุ สู้ สิ่งพิมพ์ ลามกอนาจาร	1	0	1	0	1	2	1	1	4
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คนเข้าเมือง	39	191	16	93	120	142	54	134	4043
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี	1,218	320	0	105	1,204	2,166	846	296	160
4.7 ความผิดเกี่ยวสถานบริการ	0	9	0	7	0	1	2	0	9
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	3	7	0	11	176	1	9	3	3
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	16	55	12	59	59	54	4	2	23
4.10 พ.ร.ก.การบริหารราชการใน สถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	167	562	297	358	419	225	172	150	584
รวมลักษณะความผิด	2,997	6,652	2,824	5,373	5,489	3,772	3,178	3,141	8,984

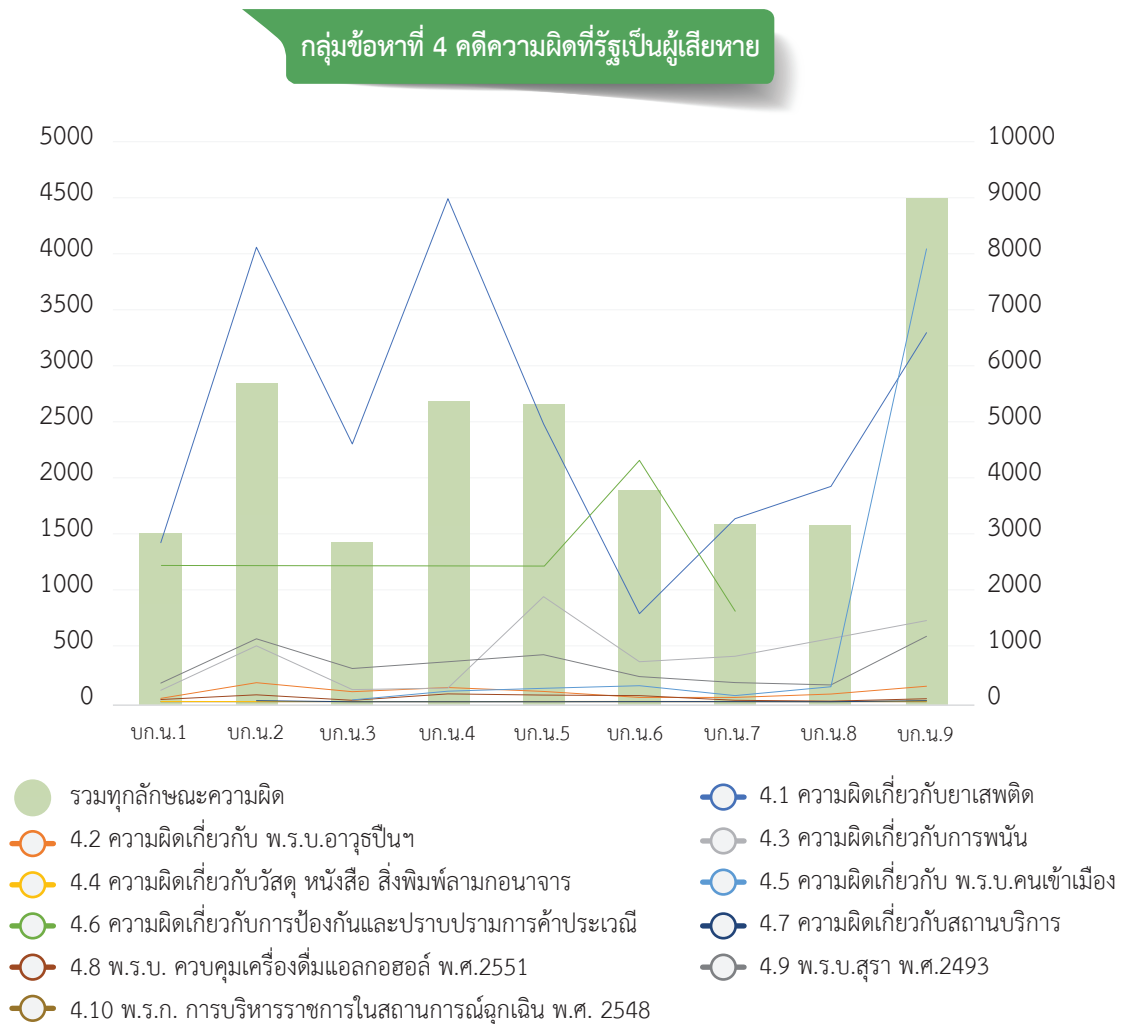
ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.18 เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า บก.น.9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด โดยมีจำนวน 8,984 คดี รองลงมา คือ บก.น.2 และ บก.น.5 ตามลำดับ

นอกจากนี้ลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุดในทุก ๆ พื้นที่ คือความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติด โดย บก.น.2 เป็นพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดยาเสพติดมากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 4,838 คดี รองลงมาคือ บก.น.4 และ บก.น.9 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.5 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.3 สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจจำแนกรายภูมิลำเนา

เนื้อหาส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติการอุบัติขึ้นของคดีส่วนภูมิภาคประจำปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นการรายงานสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดฐานต่าง ๆ จำแนกตามพื้นที่ตำรวจภูธรภาคทั้ง 9 ภาค พร้อมเสนอภาพแผนภูมิประกอบ โดยรายงานจำนวนรับแจ้งความแต่ละฐานความผิดด้วยแผนภูมิเส้นบนแกนปฐมภูมิ (ระดับจำนวนแสดงบนแกนตั้งฝั่งซ้าย) และรายงานจำนวนที่แสดงด้วยแผนภูมิแท่งบนแกนทุติยภูมิ (ระดับจำนวนแสดงบนแกนตั้งฝั่งขวา)

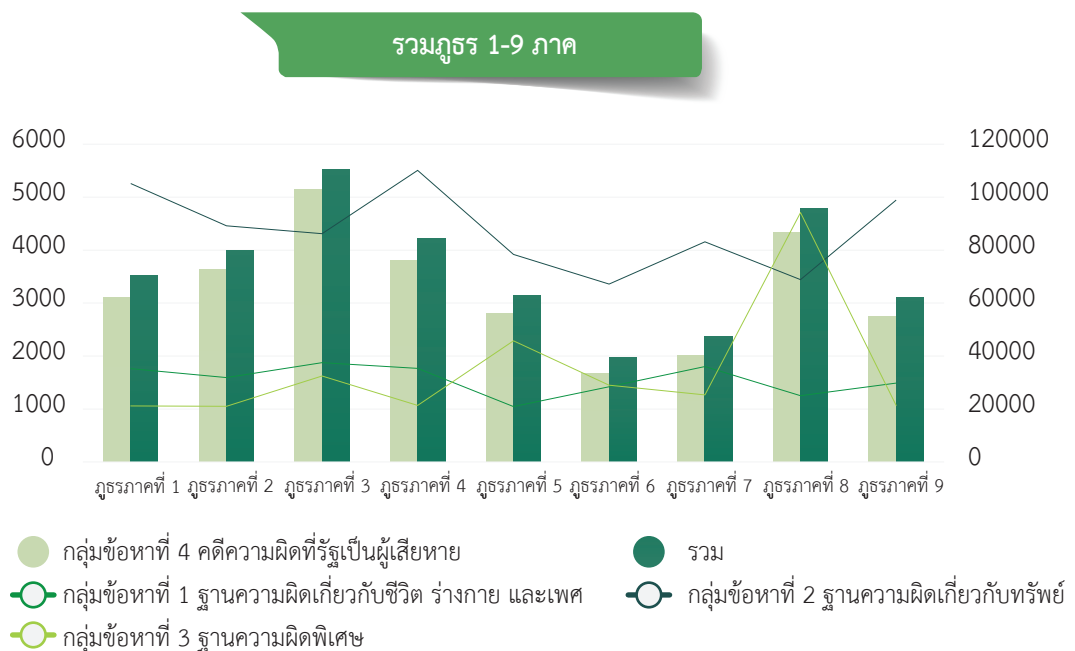

ตารางที่ 1.19 สถิติคดีรับแจ้งความ รวมภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดแต่ละกลุ่ม

รวมภูธร 1 - 9 ภาค									
ลักษณะความผิด	ภูธรภาค ที่ 1	ภูธรภาค ที่ 2	ภูธรภาค ที่ 3	ภูธรภาค ที่ 4	ภูธรภาค ที่ 5	ภูธรภาค ที่ 6	ภูธรภาค ที่ 7	ภูธรภาค ที่ 8	ภูธรภาค ที่ 9
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	1,762	1,594	1,875	1,767	1,046	1,419	1,801	1,252	1,487
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	5,256	4,457	4,312	5,506	3,917	3,359	4,157	3,442	4,947
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	1,058	1,051	1,624	1,070	2,288	1,450	1,265	4,708	1,067
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	62,182	72,806	102,812	76,042	55,760	33,218	40,078	86,391	54,671
รวม	70,258	79,908	110,623	84,385	63,011	39,446	47,301	95,793	62,172

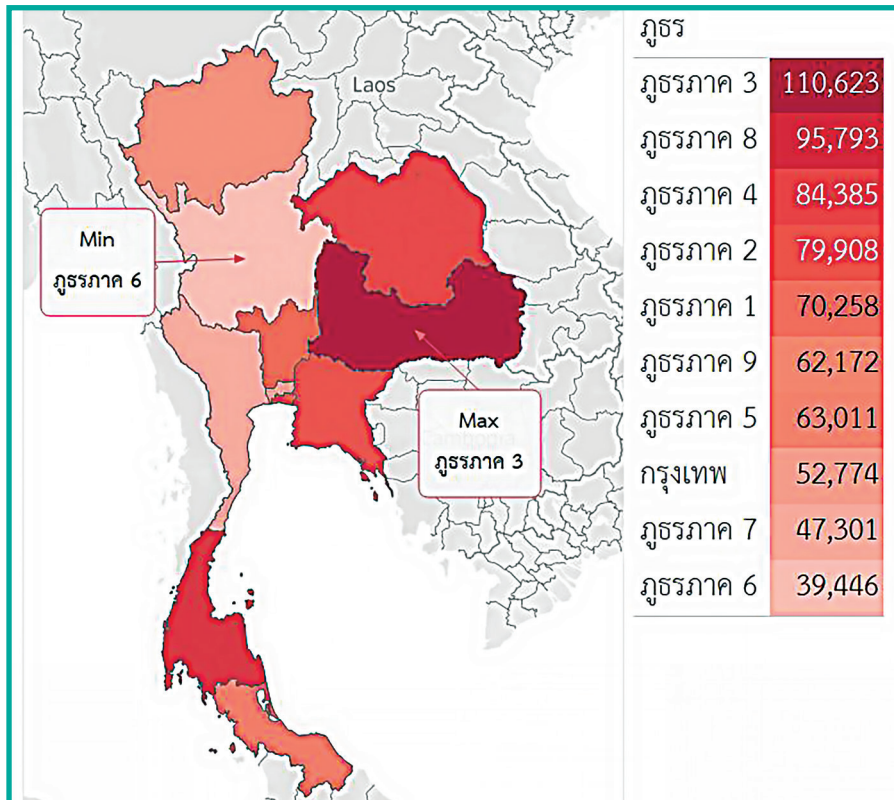
ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.6 สถิติคดีรับแจ้งความ รวมภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดแต่ละกลุ่ม

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.7 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความรวมทุกฐานความผิด ในแต่ละเขตพื้นที่ภูธรภาค และ กรุงเทพมหานคร

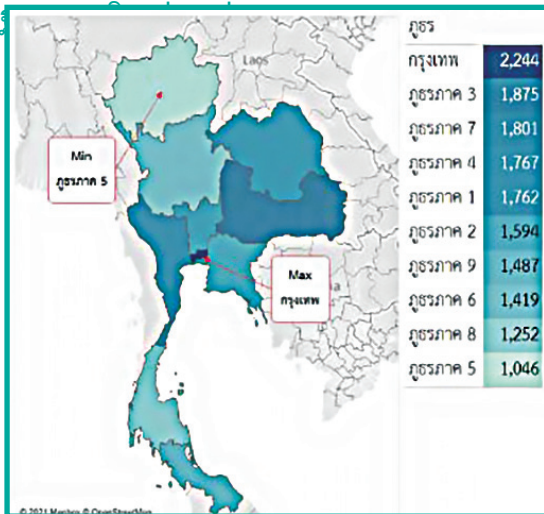

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

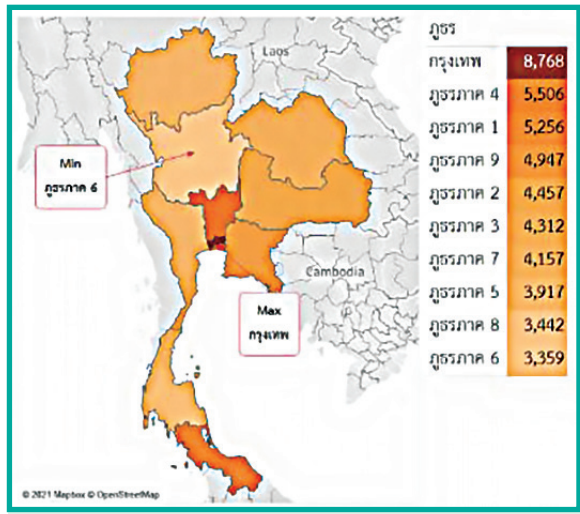
เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรแต่ละภาค จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.19 ภาพที่ 1.6 และภาพที่ 1.7 พบว่าพื้นที่ภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาคที่ 3 ภูธรภาคที่ 8 และภูธรภาคที่ 4 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงสุด รองลงมาคือกลุ่มข้อหาที่ 2 (ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์) ทั้งนี้เมื่อแยกพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละพื้นที่ภูธรภาคและกรุงเทพมหานคร แบ่งตามฐานความผิดแต่ละกลุ่ม ปรากฏในภาพที่ 1.8 พบว่า กลุ่มข้อหาที่ 1 พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดคือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 2,244 คดี กลุ่มข้อหาที่ 2 พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 8,768 คดี กลุ่มข้อหาที่ 3 พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดคือพื้นที่ภูธรภาค 8 จำนวน 4,708 คดี และกลุ่มข้อหาที่ 4 พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดคือพื้นที่ภูธรภาค 3 จำนวน 102,812 คดี

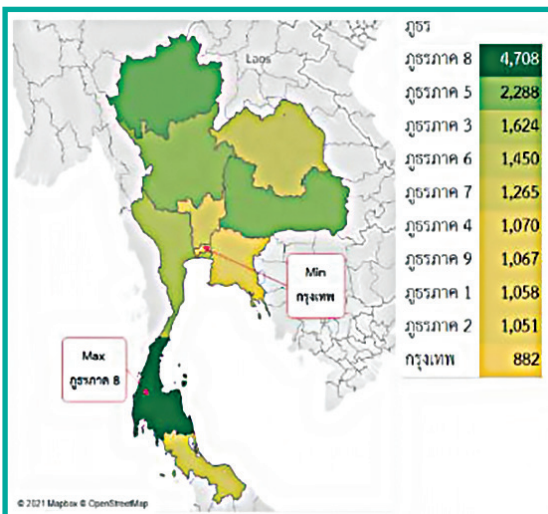
ภาพที่ 1.8 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละพื้นที่ที่ภูธรภาคและกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม

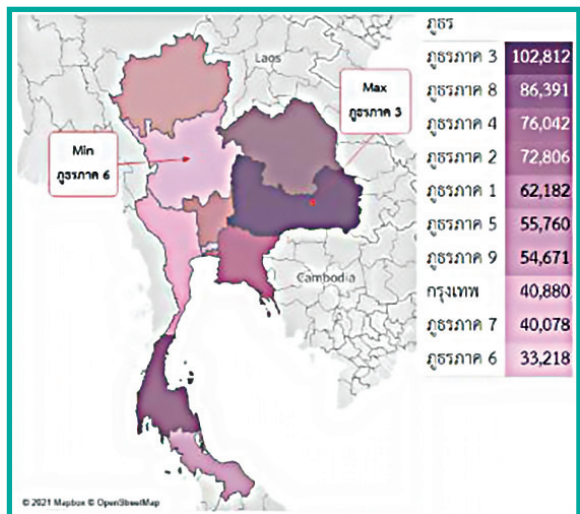
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งมากที่สุดคือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 2,244 คดี และน้อยที่สุดคือ ภูธรภาค 5 จำนวน 1,046 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุดคือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 8,768 คดี และน้อยที่สุดคือ ภูธรภาค 6 จำนวน 3,359 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุด คือ ภูธรภาค 8 จำนวน 4,708 คดี และน้อยที่สุดคือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 882 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุดคือ ภูธรภาค 3 จำนวน 102,812 คดี และน้อยที่สุดคือ ภูธรภาค 6 จำนวน 33,218 คดี

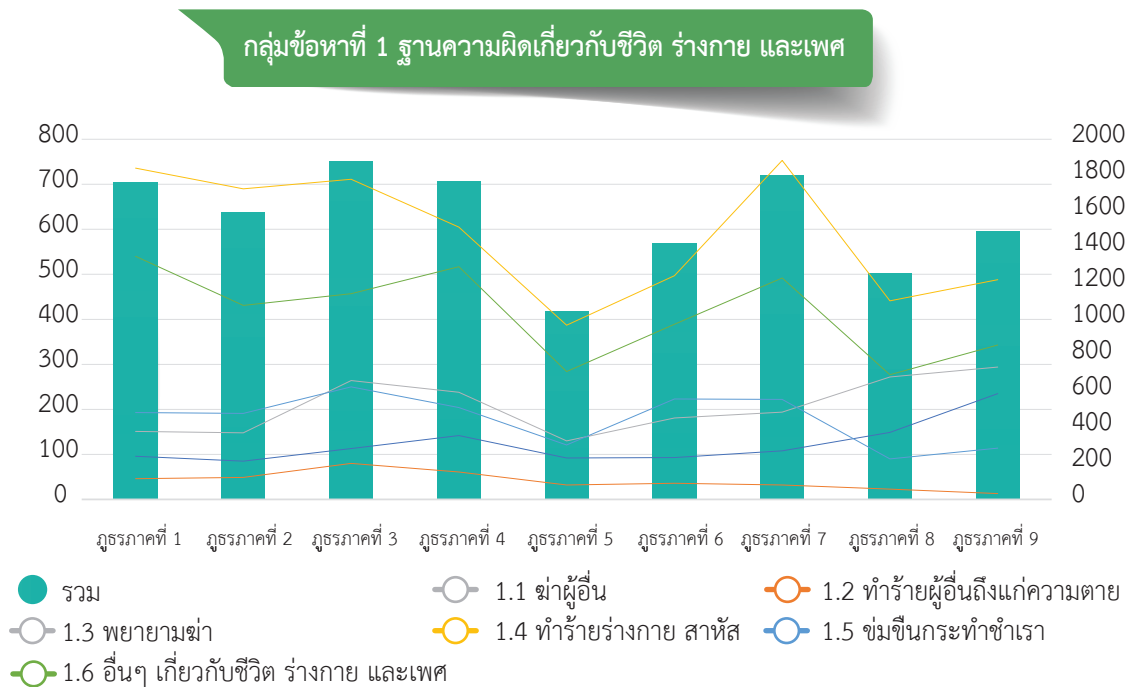

ตารางที่ 1.20 สถิติรวมภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ									
ลักษณะความผิด	ภูธรภาค ที่ 1	ภูธรภาค ที่ 2	ภูธรภาค ที่ 3	ภูธรภาค ที่ 4	ภูธรภาค ที่ 5	ภูธรภาค ที่ 6	ภูธรภาค ที่ 7	ภูธรภาค ที่ 8	ภูธรภาค ที่ 9
1.1ฆ่าผู้อื่น	96	85	113	142	92	93	108	149	235
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ ความตาย	46	49	80	61	32	36	32	23	13
1.3 พยายามฆ่า	151	148	264	238	130	181	194	272	294
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	736	690	711	605	387	497	753	441	488
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	193	191	250	204	121	223	222	90	114
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	540	431	457	517	284	389	492	277	343
รวม	1,762	1,594	1,875	1,767	1,046	1,419	1,801	1,252	1,487

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.9 สถิติรวมภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.20 และภาพที่ 1.9 พบว่าพื้นที่ภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรรภาคที่ 3 ภาคที่ 7 และภาคที่ 4 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความ คดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุด

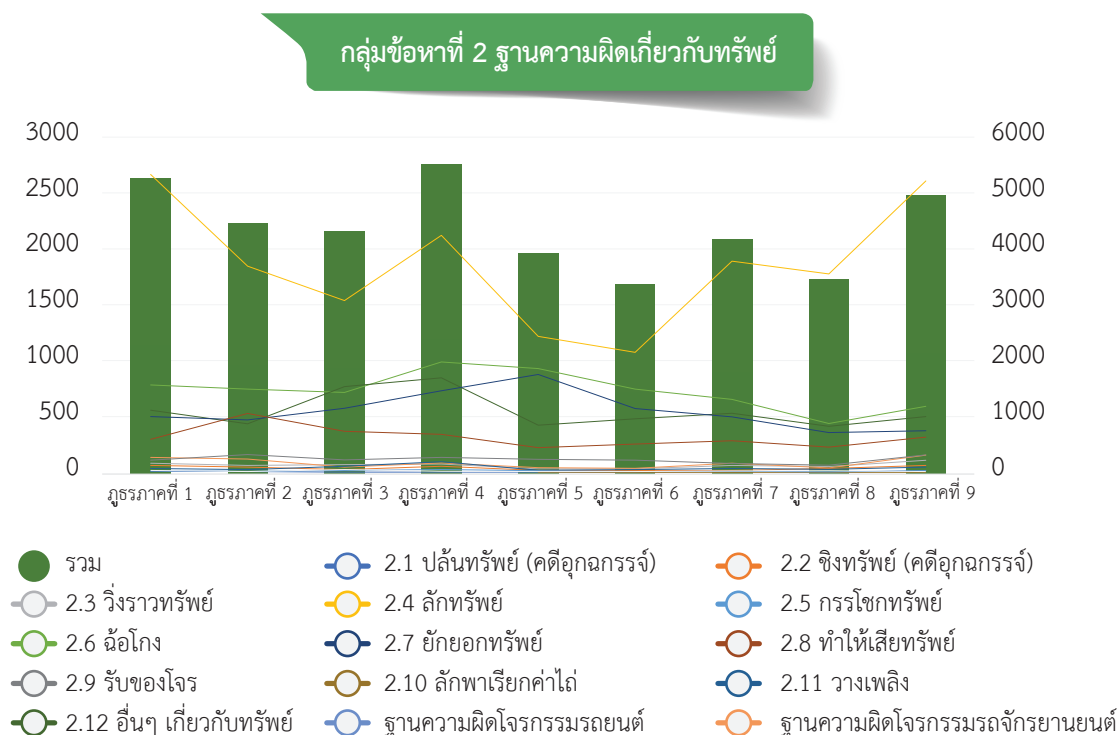
ตารางที่ 1.21 สถิติรวมภูธรรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์									
ลักษณะความผิด	ภูธรรภาค ที่ 1	ภูธรรภาค ที่ 2	ภูธรรภาค ที่ 3	ภูธรรภาค ที่ 4	ภูธรรภาค ที่ 5	ภูธรรภาค ที่ 6	ภูธรรภาค ที่ 7	ภูธรรภาค ที่ 8	ภูธรรภาค ที่ 9
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	9	7	2	2	2	2	9	3	13
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	62	48	24	54	18	17	18	34	62
2.3 วิ่งราวทรัพย์	81	61	70	75	31	32	62	53	108
2.4 ลักทรัพย์	2,666	1,846	1,538	2,122	1,217	1,074	1,891	1,775	2,609
2.5 กรรโชกทรัพย์	14	9	18	25	14	8	9	4	15
2.6 ฉ้อโกง	781	746	714	988	928	746	653	437	590
2.7 ยักยอกทรัพย์	498	470	574	731	876	571	497	356	372
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	295	527	368	339	221	254	284	225	315
2.9 รับของโจร	109	159	111	134	116	108	78	64	156
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	1	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	34	24	55	95	19	24	35	26	48
2.12 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	557	434	767	846	423	479	528	412	498
ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	16	7	25	10	8	8	12	14	7
ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	134	119	46	85	43	36	81	39	154
รวม	5,256	4,457	4,312	5,506	3,917	3,359	4,157	3,442	4,947

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.10 สถิติรวมภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.21 และภาพที่ 1.10 พบว่าพื้นที่ภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาคที่ 4 ภาคที่ 1 และภาคที่ 9 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด

ตารางที่ 1.22 สถิติรวมภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ								
	ภูธรภาค ที่ 1	ภูธรภาค ที่ 2	ภูธรภาค ที่ 3	ภูธรภาค ที่ 4	ภูธรภาค ที่ 5	ภูธรภาค ที่ 6	ภูธรภาค ที่ 7	ภูธรภาค ที่ 8	ภูธรภาค ที่ 9
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์	6	9	22	5	24	9	2	3	1
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	4	9	11	22	12	4	6	1,416	7
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	59	23	120	45	48	10	117	34	12

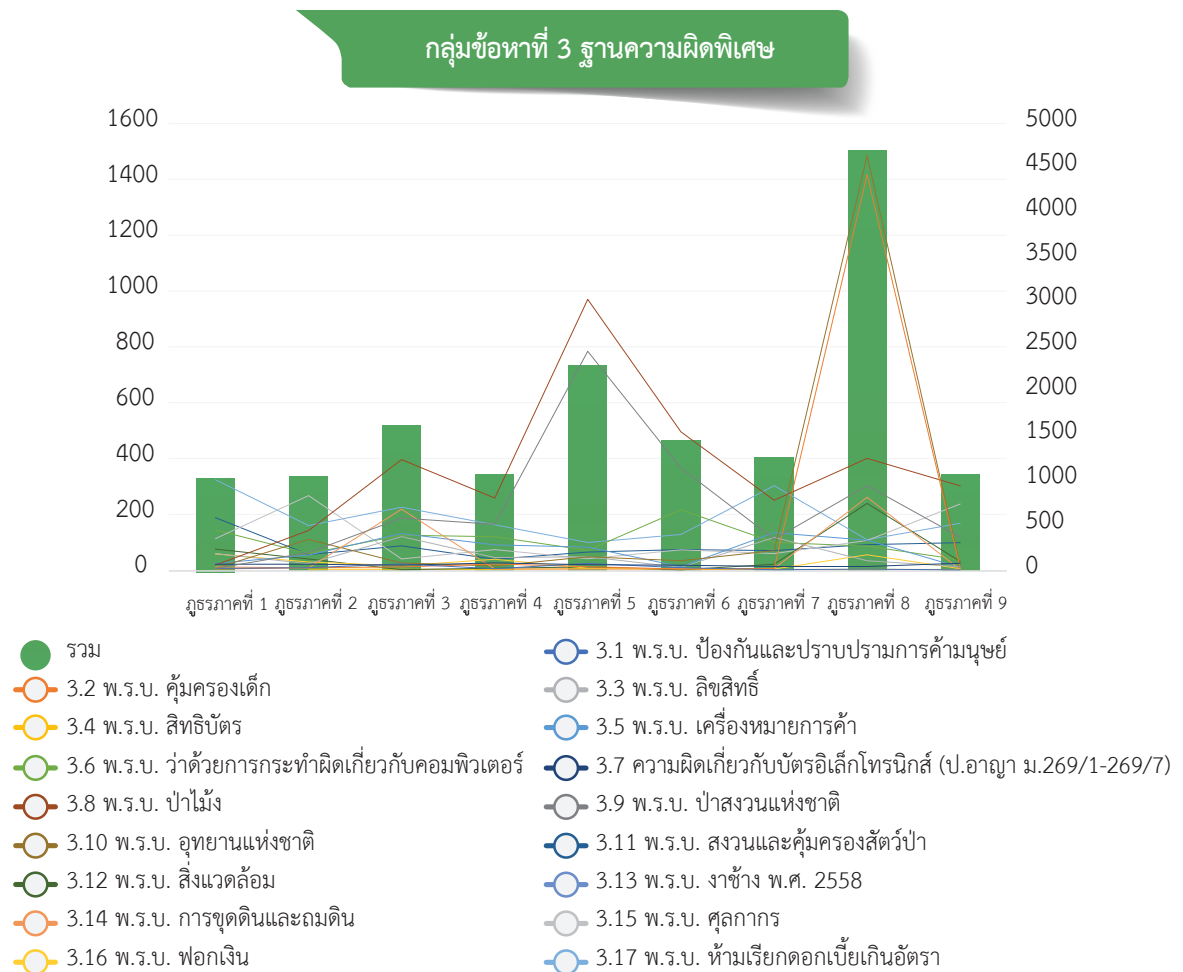

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ									
ลักษณะความผิด	ภูธรภาค ที่ 1	ภูธรภาค ที่ 2	ภูธรภาค ที่ 3	ภูธรภาค ที่ 4	ภูธรภาค ที่ 5	ภูธรภาค ที่ 6	ภูธรภาค ที่ 7	ภูธรภาค ที่ 8	ภูธรภาค ที่ 9
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	1	1	0	3	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	24	54	131	90	82	12	134	107	10
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	144	59	125	120	71	216	99	86	37
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (พ.อาญา ม. 269/1-269/7)	21	21	18	26	19	18	13	13	25
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	18	142	396	258	970	495	250	400	302
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	6	63	186	164	784	366	111	303	118
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	7	110	26	15	48	34	70	1,485	14
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	188	56	87	39	65	74	70	91	98
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	75	40	2	7	11	1	21	239	31
3.13 พ.ร.บ.าง้าง พ.ศ. 2558	0	0	0	0	1	0	0	0	0
3.14 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	11	8	218	4	3	5	6	261	2
3.15 พ.ร.บ.ศุลกากร	113	267	40	74	41	73	59	106	237
3.16 พ.ร.บ.ฟอกเงิน	58	29	16	39	7	5	4	55	5
3.17 พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	324	160	225	162	99	128	303	109	168
รวม	1,058	1,051	1,624	1,070	2,288	1,450	1,265	4,708	1,067

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.11 สถิติรวมภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดพิเศษ

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.22 และภาพที่ 1.11 พบว่าพื้นที่ภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาคที่ 8 ภาคที่ 5 และภาคที่ 3 ตามลำดับ โดยพื้นที่ภูธรภาคที่ 8 ได้แก่กลุ่มจังหวัด (กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี) มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดพิเศษสูงกว่าพื้นที่อื่นอย่างสังเกตเห็นได้ชัด อีกทั้ง ยังพบว่าจำนวนคดีเกี่ยวกับ พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ และ พ.ร.บ. คุ้มครองเด็กมีจำนวนคดีรับแจ้งสูงที่สุด ซึ่งความผิดสองฐานนี้ยังมีจำนวนใกล้เคียงกันอีกด้วย

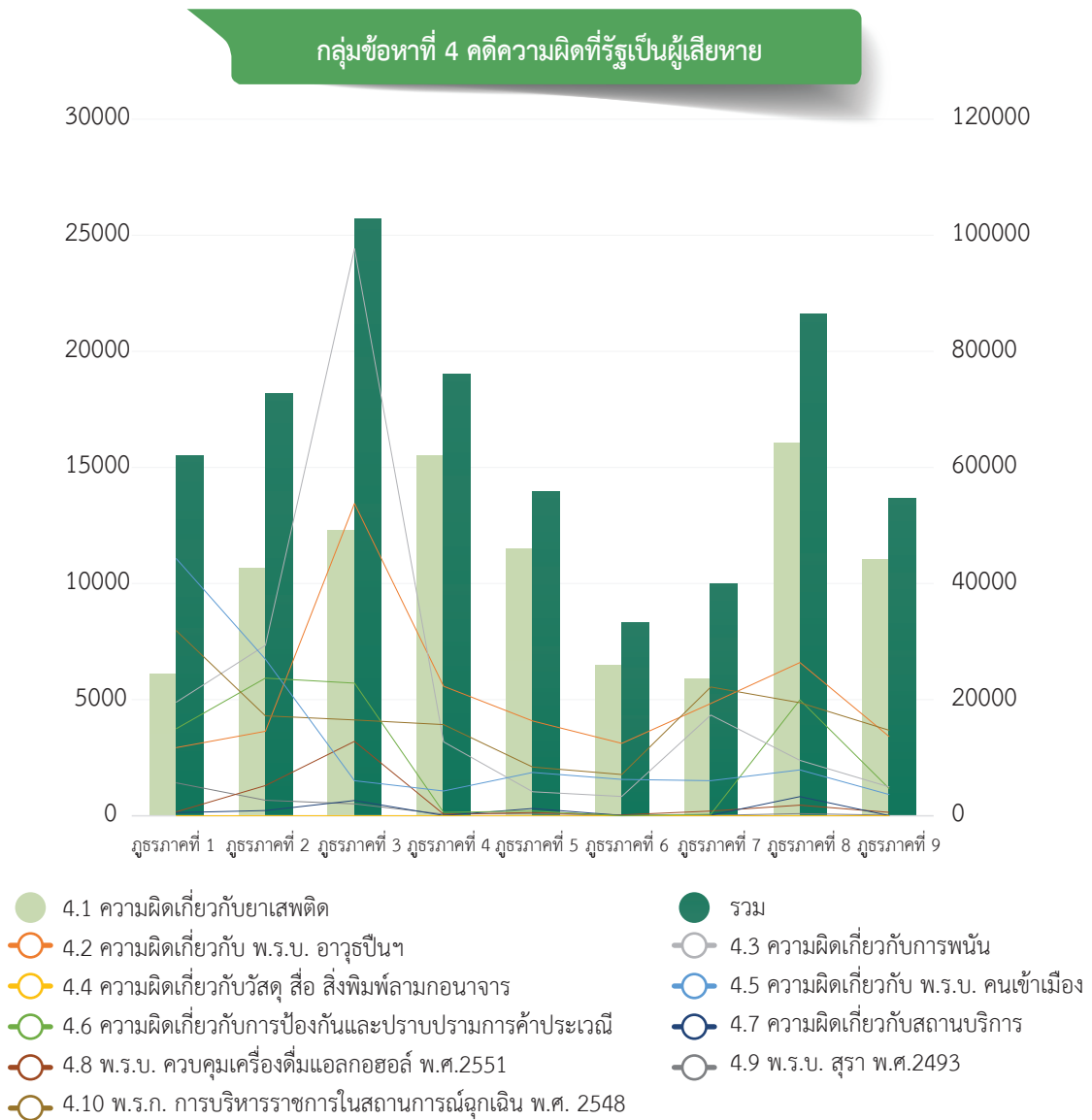
ตารางที่ 1.23 สถิติรวมภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะความผิด	กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย								
	ภูธรภาค ที่ 1	ภูธรภาค ที่ 2	ภูธรภาค ที่ 3	ภูธรภาค ที่ 4	ภูธรภาค ที่ 5	ภูธรภาค ที่ 6	ภูธรภาค ที่ 7	ภูธรภาค ที่ 8	ภูธรภาค ที่ 9
4.1 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	29,813	42,643	49,211	61,947	45,916	25,852	23,508	64,169	44,028
4.2 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ	2,937	3,642	13,450	5,576	4,081	3,116	4,839	6,598	3,424
4.3 ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	4,895	7,346	24,419	3,189	1,038	833	4,336	2,390	1,246
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	2	5	8	5	11	5	9	2	4
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	11,078	6,741	1,511	1,069	1,868	1,568	1,511	1,981	918
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี	3,748	5,930	5,710	155	203	5	77	4,999	1,178
4.7 ความผิดเกี่ยวสถานบริการ	139	224	654	17	311	17	28	827	11
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	174	1,302	3,206	76	134	40	210	464	152
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	1,421	671	517	73	102	3	12	90	23
4.10 พ.ร.ก.การบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548	7,975	4,302	4,126	3,935	2,096	1,779	5,548	4,871	3,687
รวม	62,182	72,806	102,812	76,042	55,760	33,218	40,078	86,391	54,671

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.12 สถิติรวมภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏ ในตารางที่ 1.23 และภาพที่ 1.12 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่าพื้นที่ภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาคที่ 3 ภาคที่ 8 และภาคที่ 4 ตามลำดับ และพบว่ามีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุด

สถิติอาญาจำแนกรายภูมิภาค

ในส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดฐานต่าง ๆ จำแนกตามจังหวัดในแต่ละพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค ทั้ง 9 ภาคทั่วประเทศไทย พร้อมเสนอภาพแผนภูมิประกอบ โดยรายงานจำนวนรับแจ้งความแต่ละฐานความผิดด้วยแผนภูมิเส้นบนแกนปฐมภูมิ (ระดับจำนวนแสดงบนแกนแนวตั้งฝั่งซ้าย) และรายงานจำนวนรวมคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดด้วยแผนภูมิแท่งบนแกนทุติยภูมิ (ระดับจำนวนแสดงบนแกนแนวตั้งฝั่งขวา)

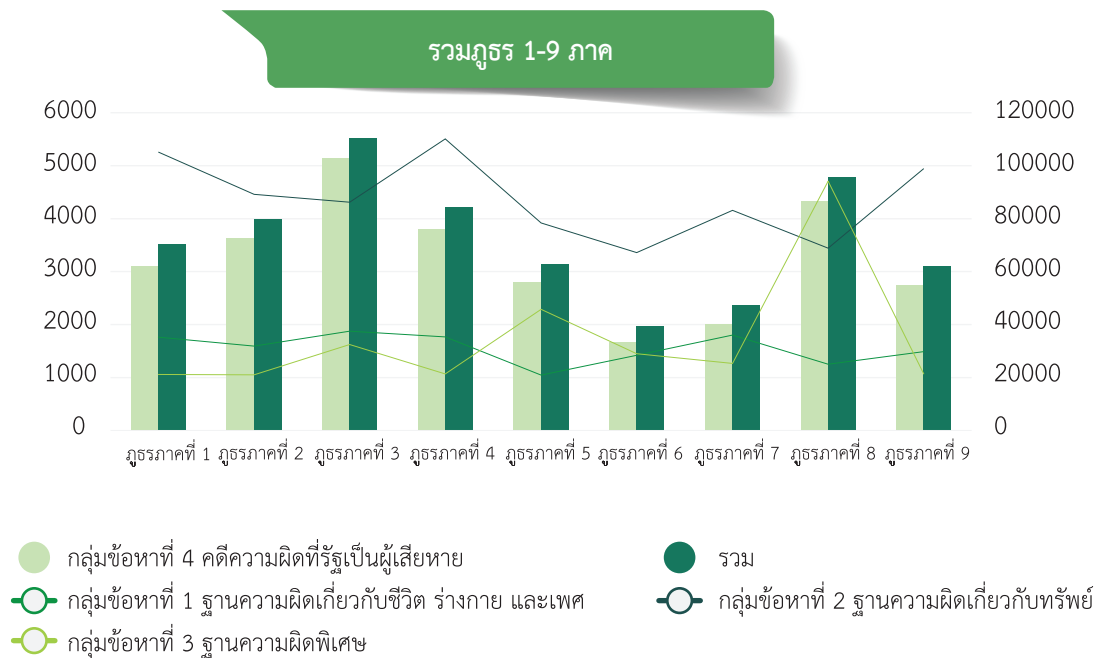
1.3.1 สถิติอาญาของภูธรภาค 1

ตารางที่ 1.24 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

รวม ภูธรภาค 1 (ภ.1) 9 จังหวัด									
ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ	63	312	321	247	204	304	148	83	80
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	153	1,050	1,017	794	459	897	532	124	230
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	66	198	163	107	115	183	133	39	54
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	2,385	8,796	12,039	8,162	6,690	15,201	5,048	1,749	2,112
รวม	2,667	10,356	13,540	9,310	7,468	16,585	5,861	1,995	2,476

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.13 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

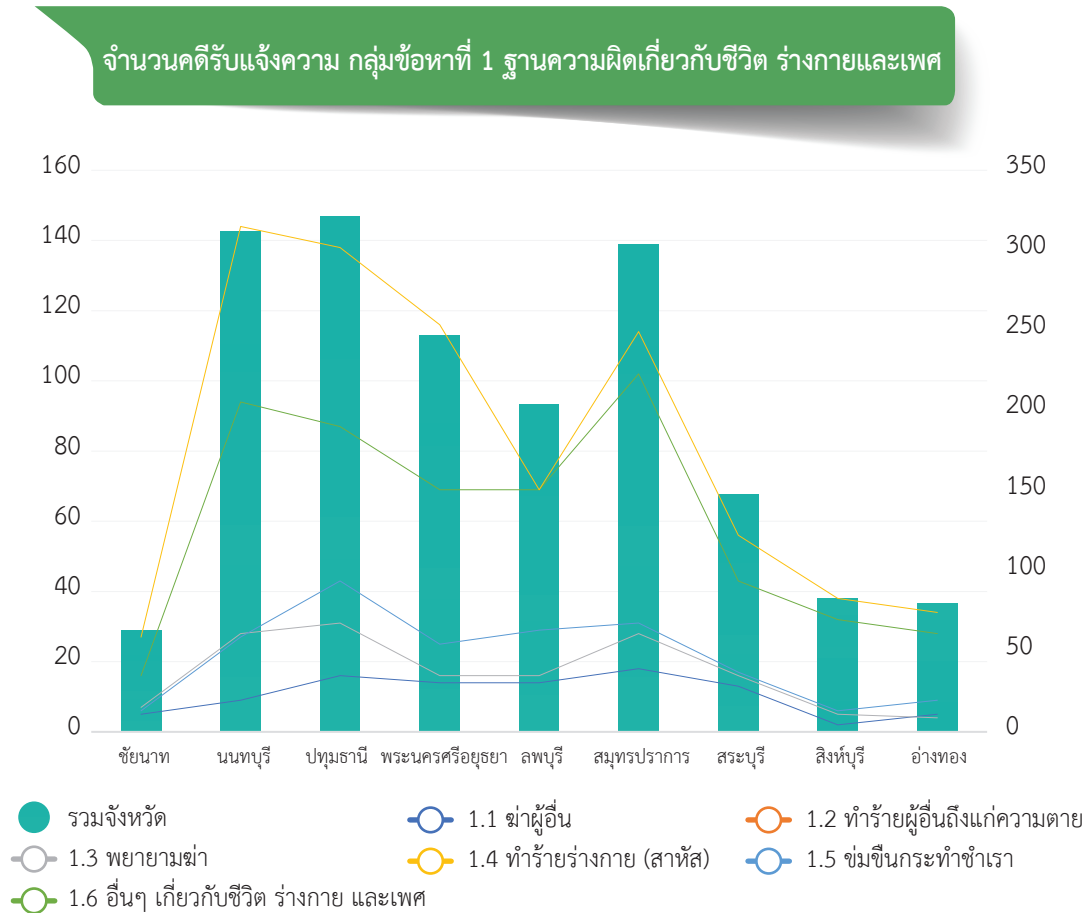

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในจังหวัดของพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 1 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดชัยนาท นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สมุทรปราการ สระบุรี สิงห์บุรี และอ่างทองจำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.24 และภาพที่ 1.13 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สมุทรปราการ ปทุมธานี และนนทบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ มีจำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงสุด รองลงมาคือกลุ่มข้อหาที่ 2 (ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์)

ภาพที่ 1.14 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

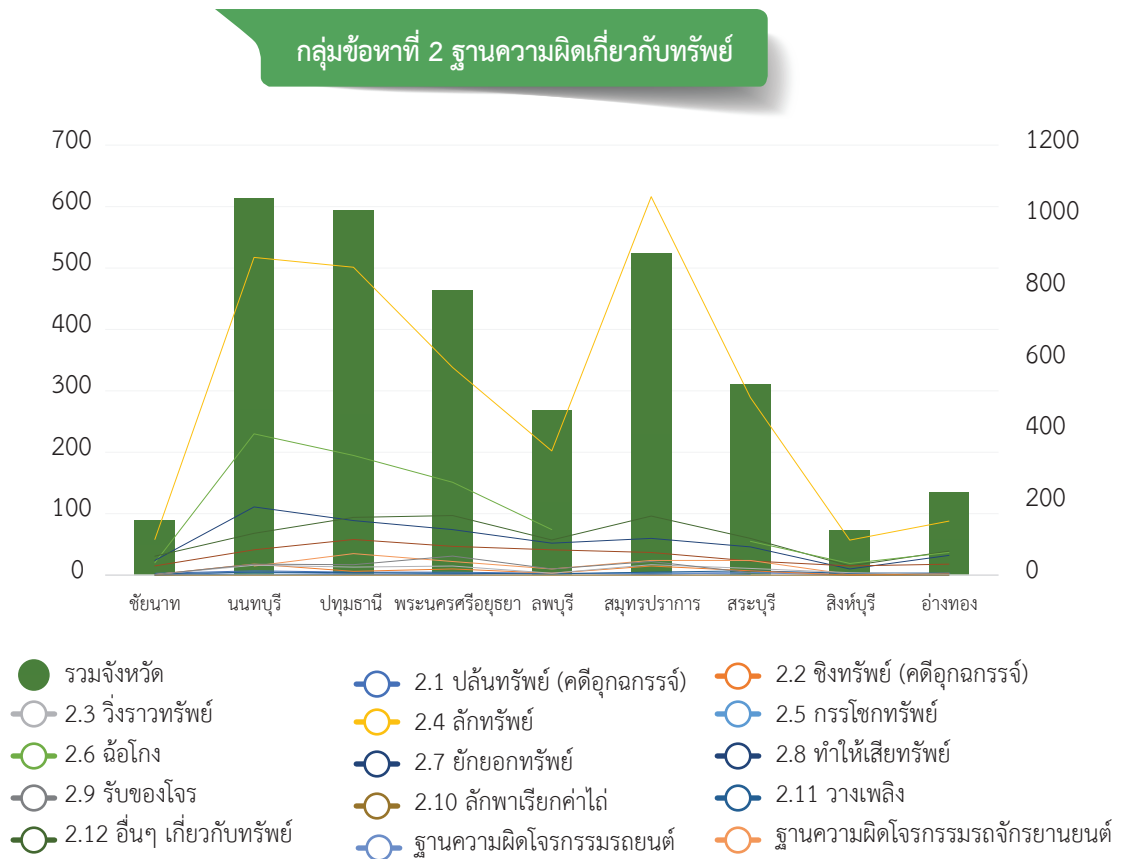

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.14 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ปทุมธานี นนทบุรี และสมุทรปราการ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุด รวมทุกจังหวัดเป็นจำนวน 736 คดี

ภาพที่ 1.15 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด
ภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

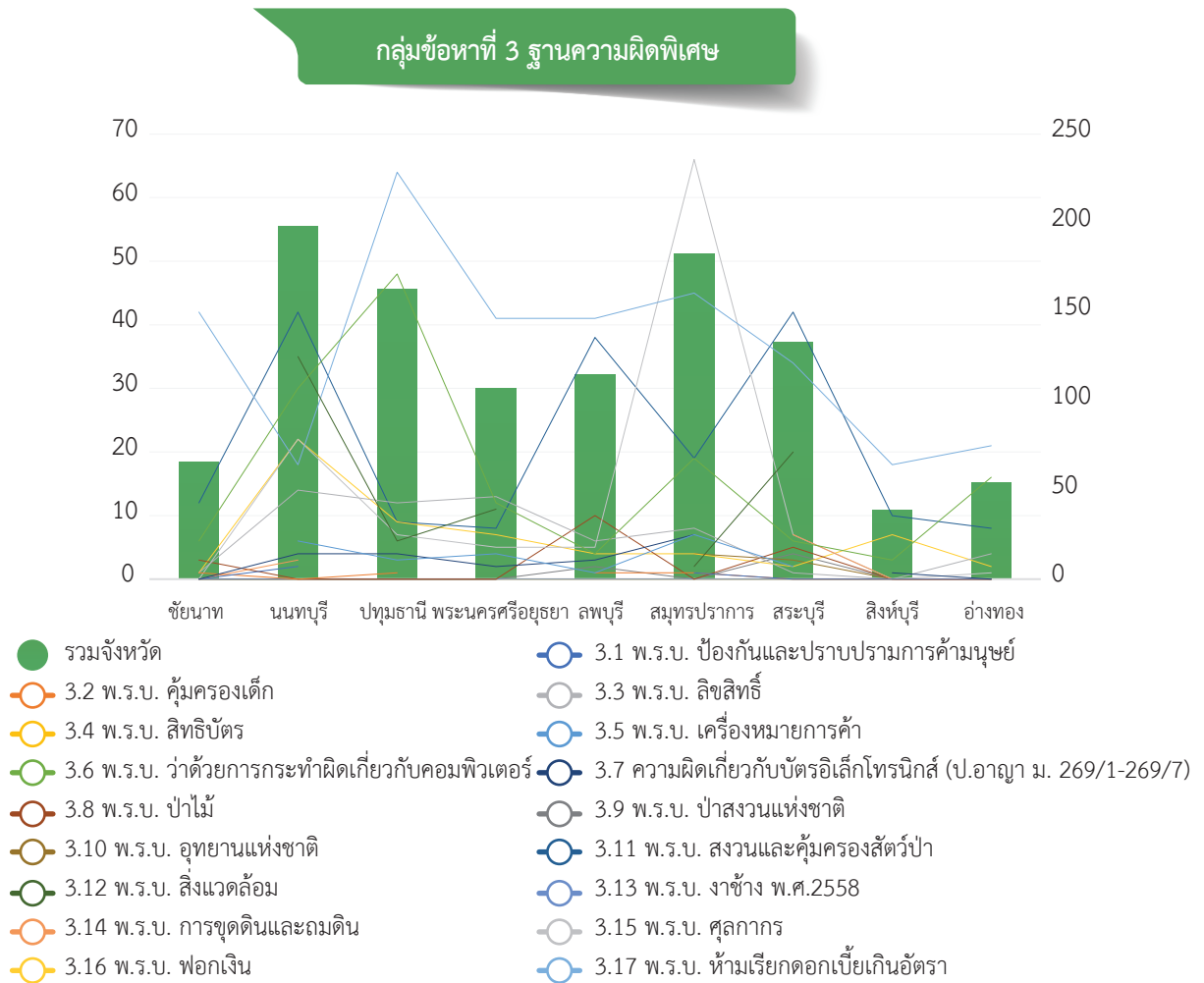

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.15 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด รวมทุกจังหวัดแล้วเป็นจำนวน 2,666 คดี สูงกว่าจำนวนรวมคดีที่มากเป็นอันดับสอง (ฉ้อโกงรวม 781 คดี) ถึงประมาณสามเท่าตัว

ภาพที่ 1.16 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.16 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นนทบุรี สมุทรปราการ และปทุมธานี ตามลำดับ โดยเมื่อพิจารณาจำนวนคดีสะสมในทุกจังหวัด พบว่า คดีตาม พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา มีจำนวนมากที่สุดรวม 324 คดี รองลงมาคือความผิดตาม พ.ร.บ. สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าจำนวน 188 คดี และ พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 144 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.17 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
ภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

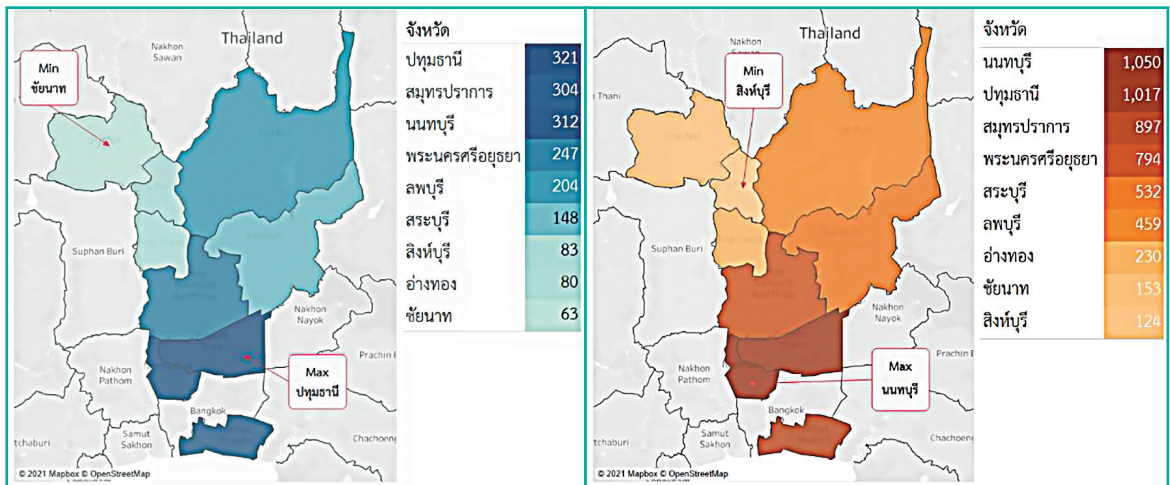

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.17 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 1 นั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ สมุทรปราการ ปทุมธานี และนนทบุรี ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุด โดยมีจำนวน 29,813 คดี รองลงมาคือความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมืองจำนวน 11,078 คดี และความผิดตาม พ.ร.ก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 จำนวน 7,975 คดี ตามลำดับ

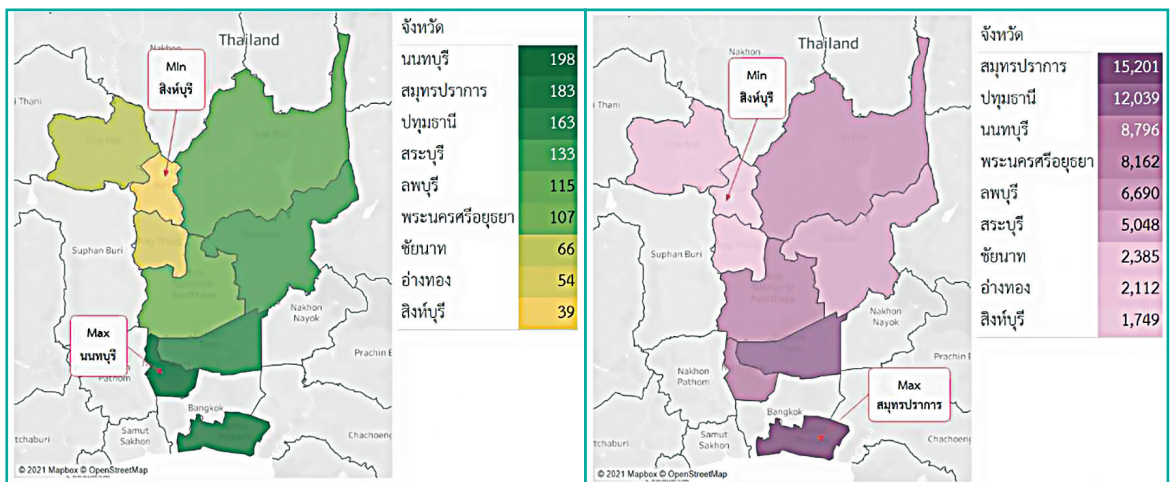

ภาพที่ 1.18 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่ภูธรภาค 1 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้ง มากที่สุดคือ ปทุมธานี จำนวน 321 คดี และน้อยที่สุดคือ ชัยนาท จำนวน 63 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ นนทบุรี จำนวน 1,050 คดี และ น้อยที่สุดคือ สิงห์บุรี จำนวน 124 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ นนทบุรี จำนวน 198 คดี และน้อยที่สุดคือ สิงห์บุรี จำนวน 39 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ สมุทรปราการ จำนวน 15,201 คดี และน้อยที่สุดคือ สิงห์บุรี จำนวน 1,749 คดี

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.3.2 สถิติคดีอาญาของภูธรภาค 2

ตารางที่ 1.25 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

รวม ภูธรภาค 2 (ภ.2) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีน	ระยอง	สระแก้ว
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	5,118	19,350	25,742	17,579	14,273	31,969	11,042	3,783
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	327	531	1,676	126	172	355	998	272
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	141	139	206	91	94	117	84	179
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	7,001	8,859	21,682	3,176	4,595	6,684	13,500	7,309
รวม	12,587	28,879	49,306	20,972	19,134	39,125	25,624	11,543

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.19 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

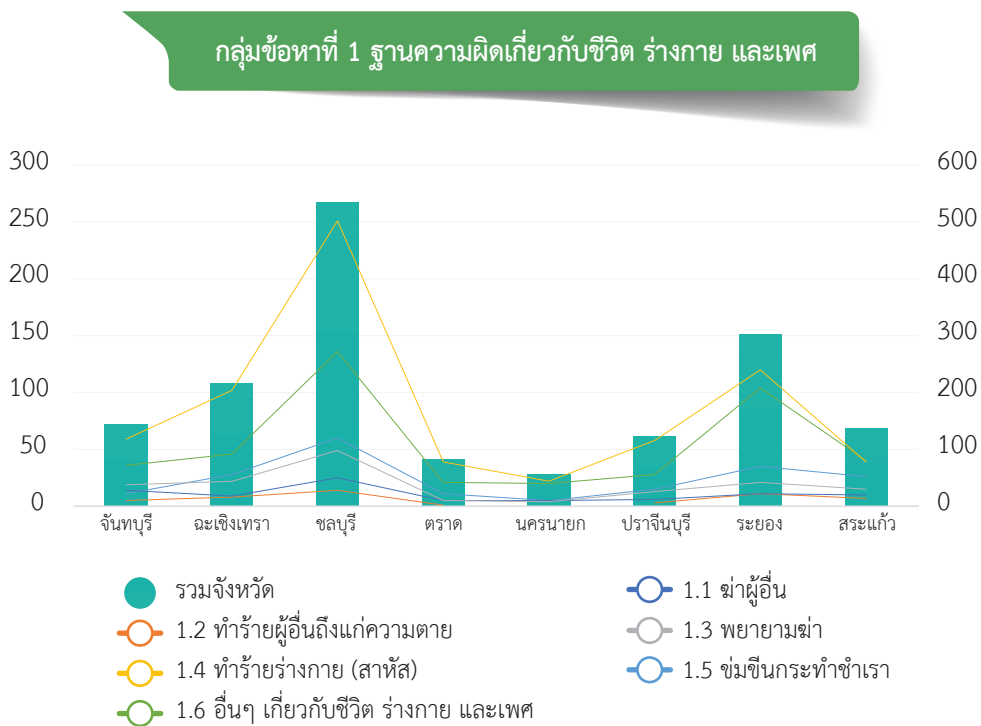

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความรายจังหวัดของพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 2 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัด จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง และสระแก้ว จำแนกตามกลุ่มข้อหา ทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.25 และภาพที่ 1.19 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ชลบุรี ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ โดยพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 2 นี้มีสถิติจำนวน คดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) และกลุ่มข้อหาที่ 1 (ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ) เป็นสัดส่วนสูงต่ำ สลับกันในแต่ละจังหวัด

ภาพที่ 1.20 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศในแต่ละลักษณะ ความผิด ภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

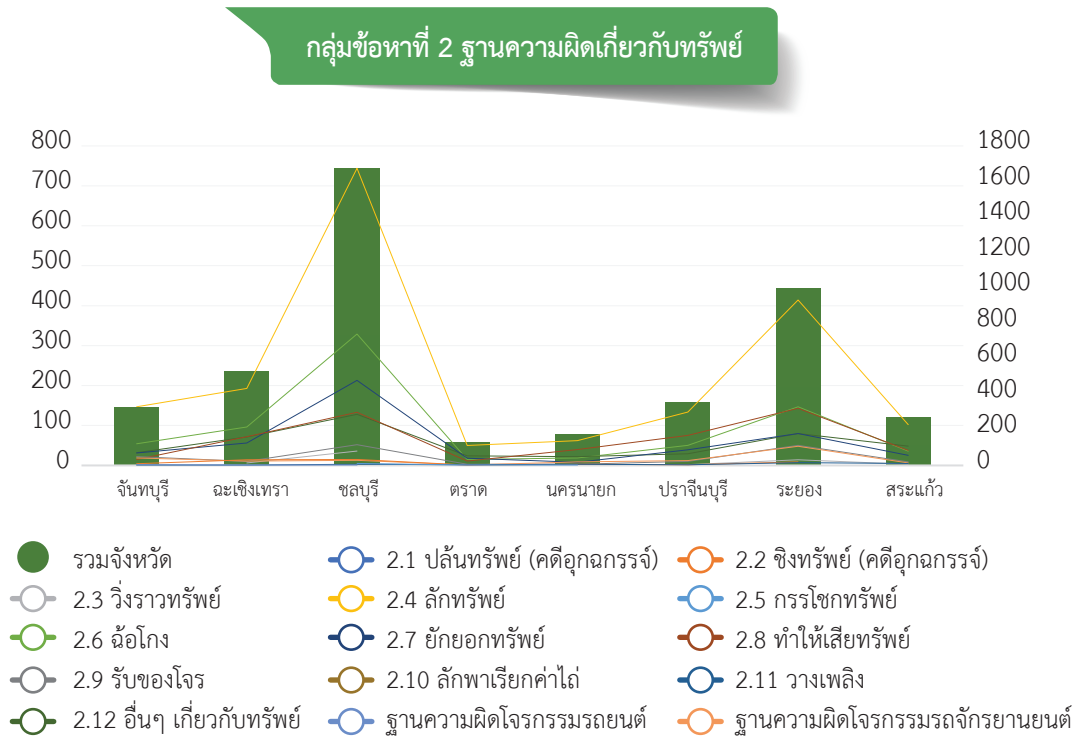

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.20 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุด

ภาพที่ 1.21 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

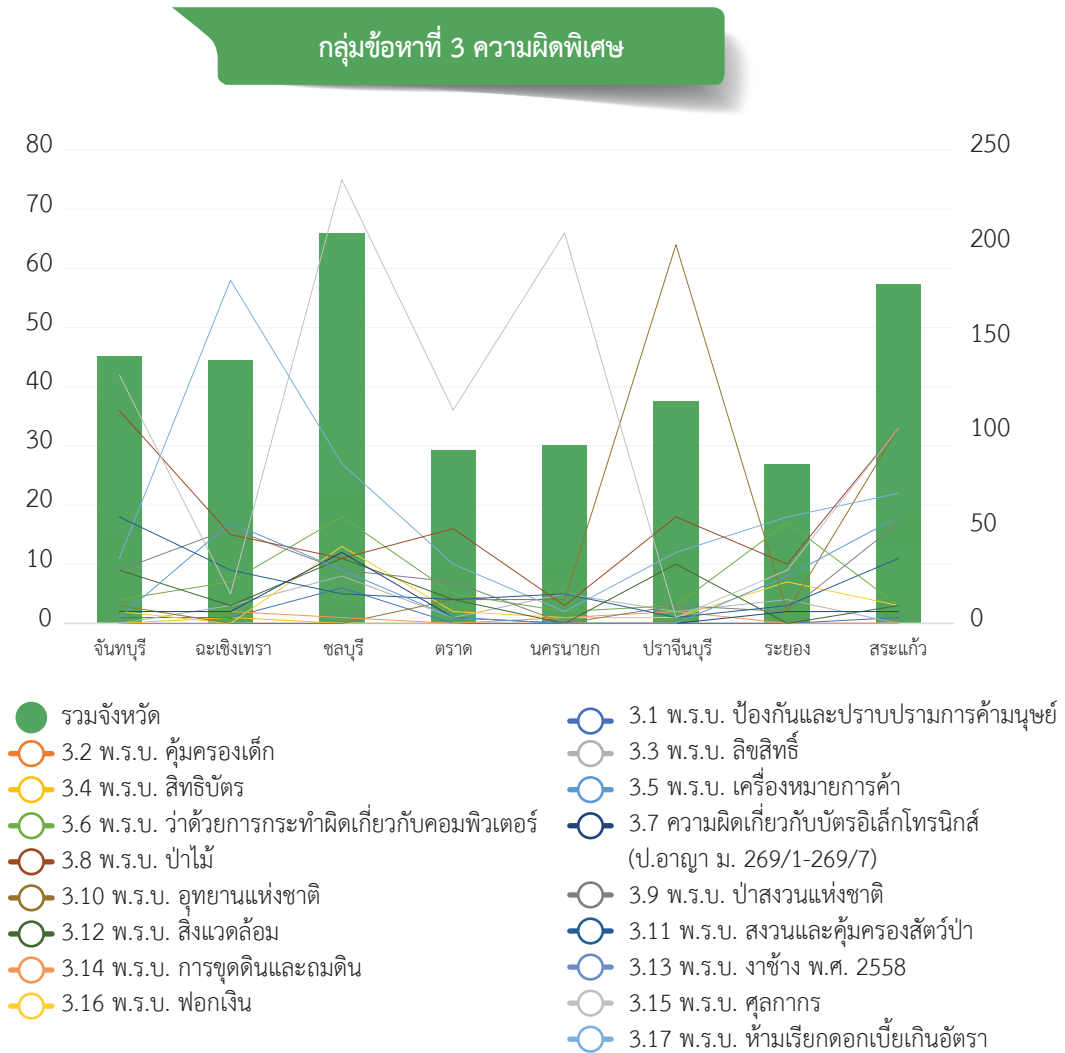

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.21 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด เมื่อรวมทุกจังหวัด ในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 2 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์ 1,846 คดี รองลงมา คือ คดีฉ้อโกงรวม 746 คดี

ภาพที่ 1.22 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.22 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ชลบุรี สระแก้ว และจันทบุรี ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ศุลกากร มากที่สุดเป็นจำนวน 267 คดี รองลงมา คือ ความผิดตาม พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา รวม 160 คดี และความผิดตาม พ.ร.บ. ป่าไม้ รวม 142 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.23 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
ภูมิลำเนา 2 รวม 8 จังหวัด

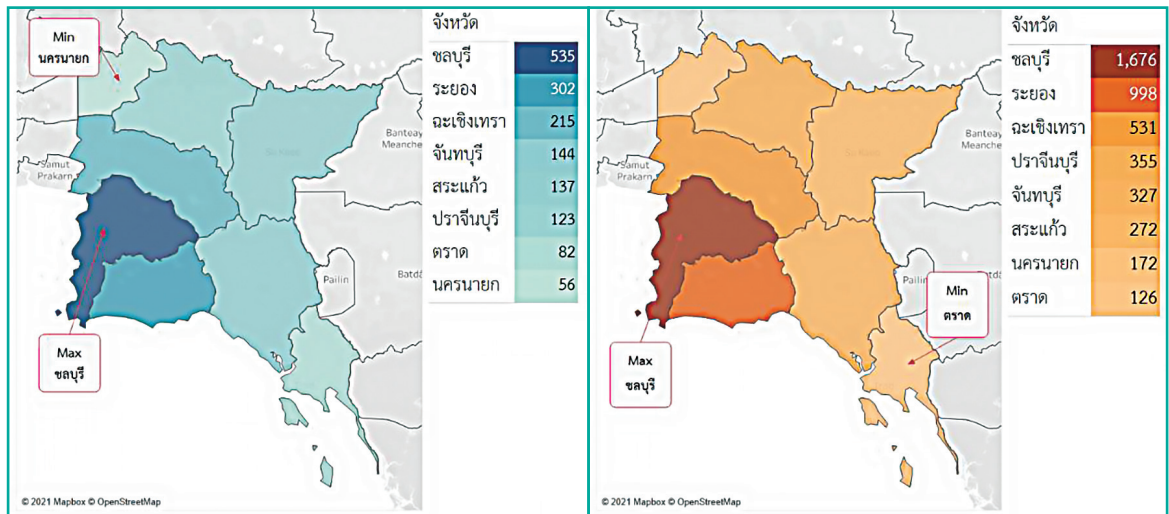

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.23 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ ในฐานความผิดดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ และมีจำนวนคดี ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุด เมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูมิลำเนา 2 คิดเป็น 42,643 คดี รองลงมา คือความผิดเกี่ยวกับการพนันรวม 7,346 คดี และความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมืองรวม 6,741 คดี ตามลำดับ

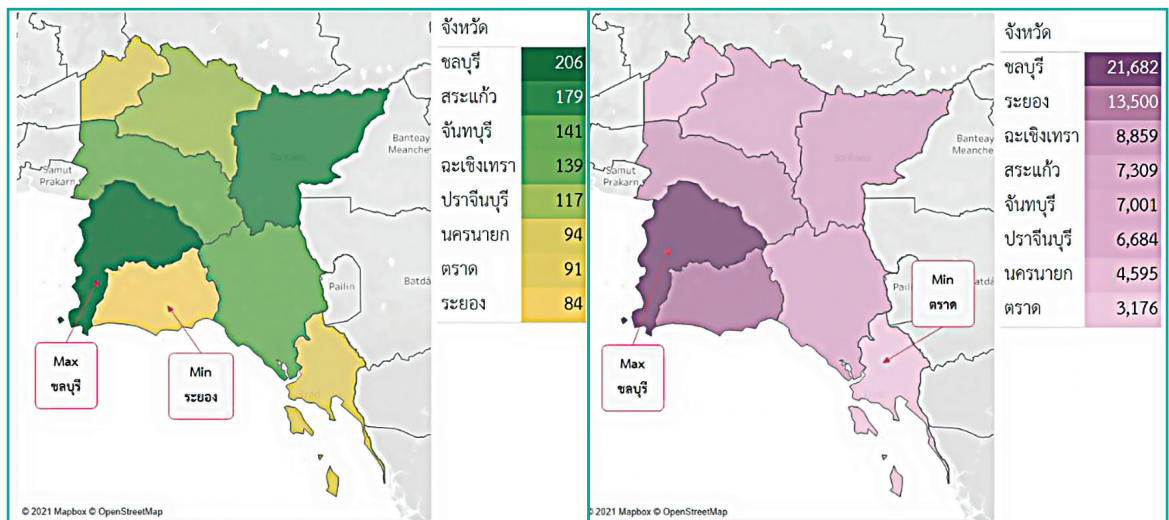

ภาพที่ 1.24 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่ภูธรภาค 2 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้ง มากที่สุดคือ ชลบุรี จำนวน 535 คดี และน้อยที่สุดคือ นครนายก จำนวน 56 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ ชลบุรี จำนวน 1,676 คดี และน้อยที่สุดคือ ตราด จำนวน 126 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ ชลบุรี จำนวน 206 คดี และน้อยที่สุดคือ ระยอง จำนวน 84 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ ชลบุรี จำนวน 21,682 คดี และน้อยที่สุดคือ ตราด จำนวน 3,176 คดี

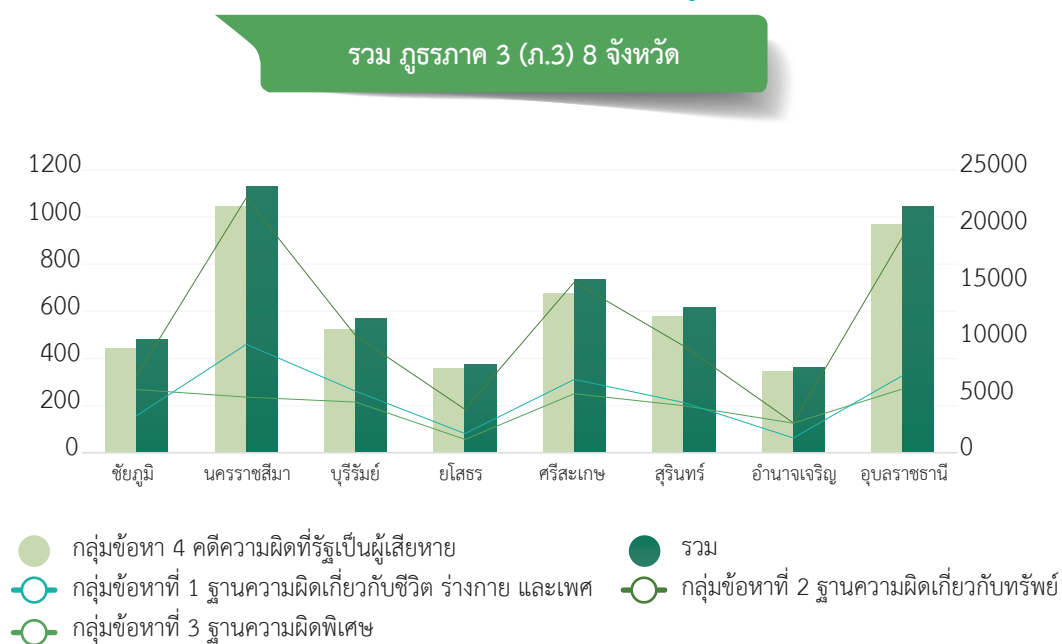
1.3.3 สถิติคดีอาญาของภูธรภาค 3

ตารางที่ 1.26 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

รวม ภูธรภาค 3 (ภ.3) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ	158	460	261	81	311	213	63	328
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	328	1,082	497	184	724	453	127	917
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	268	236	215	57	251	200	126	271
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	9,236	21,735	10,904	7,462	14,060	11,998	7,190	20,227
รวม	9,990	23,513	11,877	7,784	15,346	12,864	7,506	21,743

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.25 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

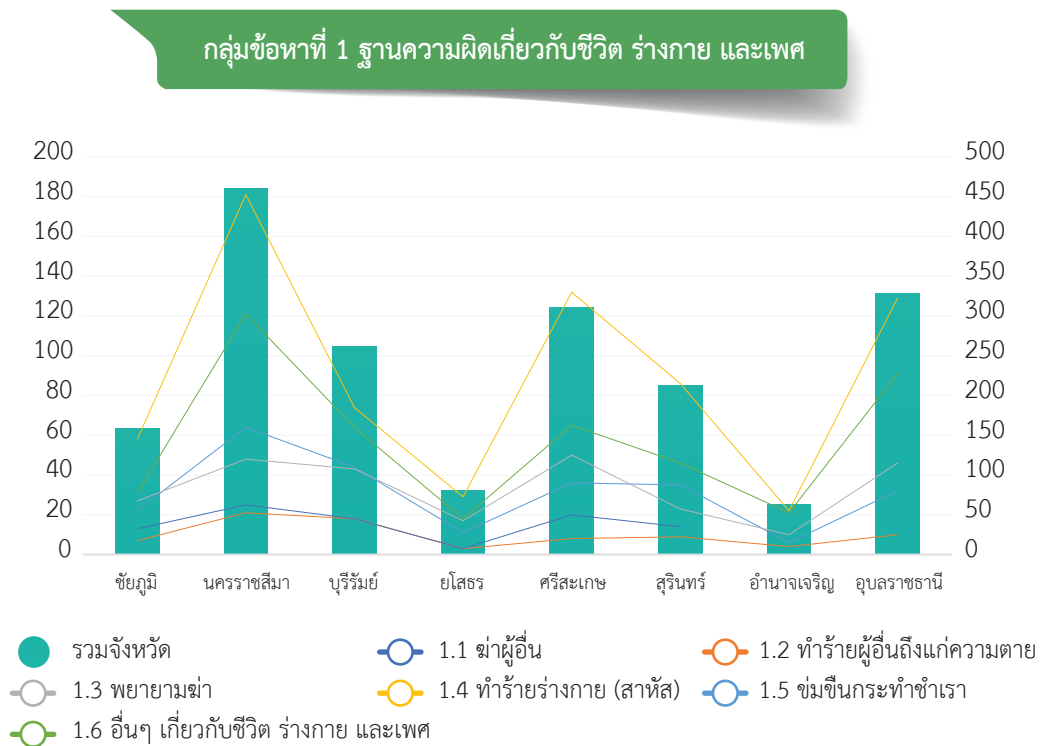

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดของพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัด ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ ยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหา ทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.26 และภาพที่ 1.25 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นครราชสีมา อุบลราชธานี และศรีสะเกษ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ ในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด รองลงมา คือกลุ่มข้อหาที่ 2 (ฐานความผิด เกี่ยวกับทรัพย์)

ภาพที่ 1.26 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศในแต่ละลักษณะ ความผิด ภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

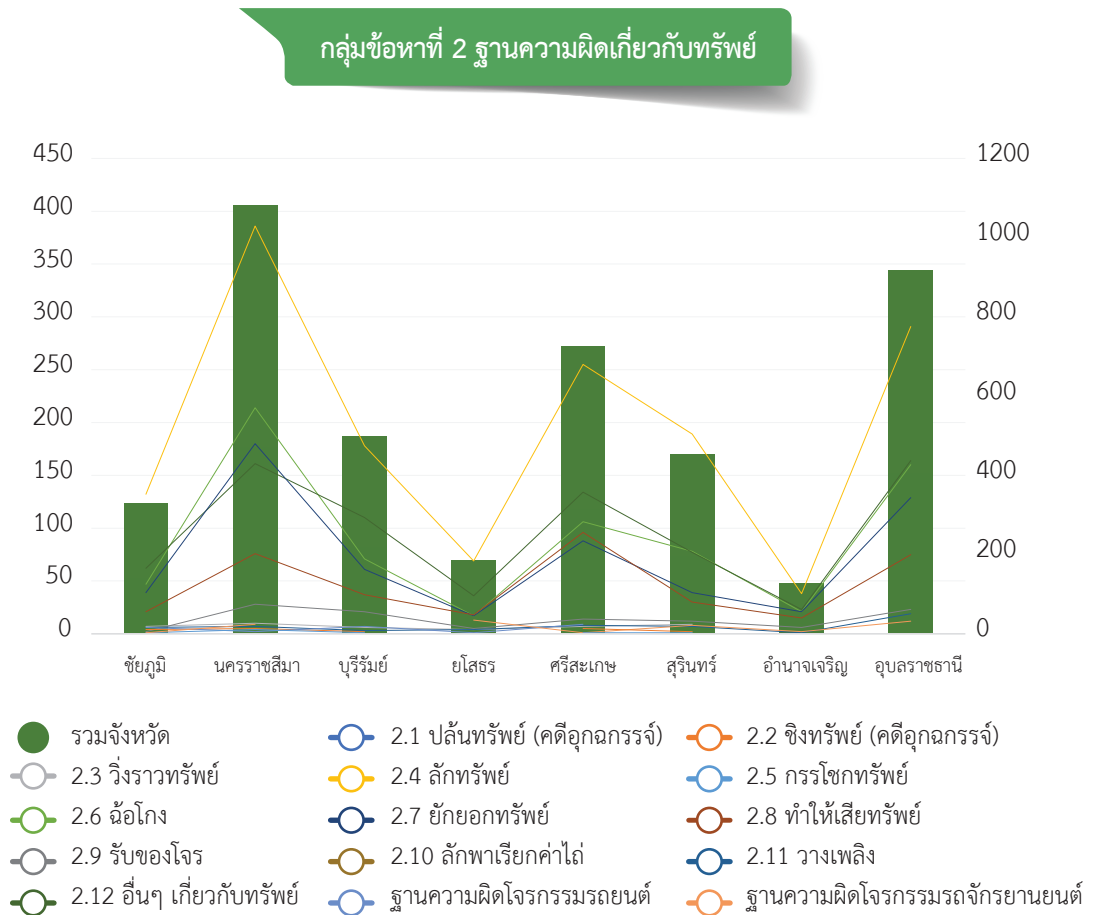

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏใน ภาพที่ 1.26 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นครราชสีมา อุบลราชธานี และศรีสะเกษ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวน สูงที่สุด

ภาพที่ 1.27 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในแต่ละลักษณะความผิด
ภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

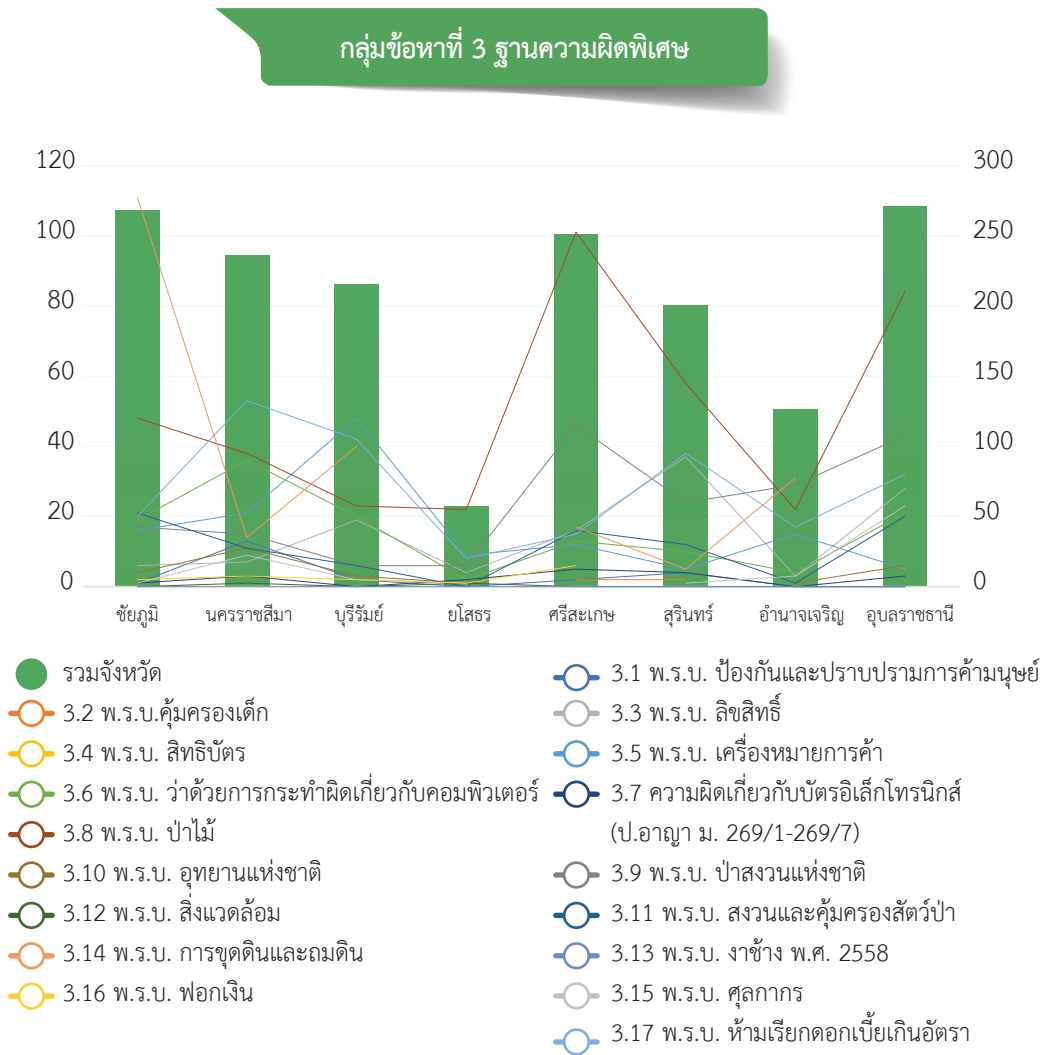

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.27 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นครราชสีมา อุบลราชธานี และศรีสะเกษ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด เมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 3 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์ 1,538 คดี รองลงมา คือ รวมหมวดคดีอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน 767 คดี และฉ้อโกงรวม 714 คดี

ภาพที่ 1.28 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

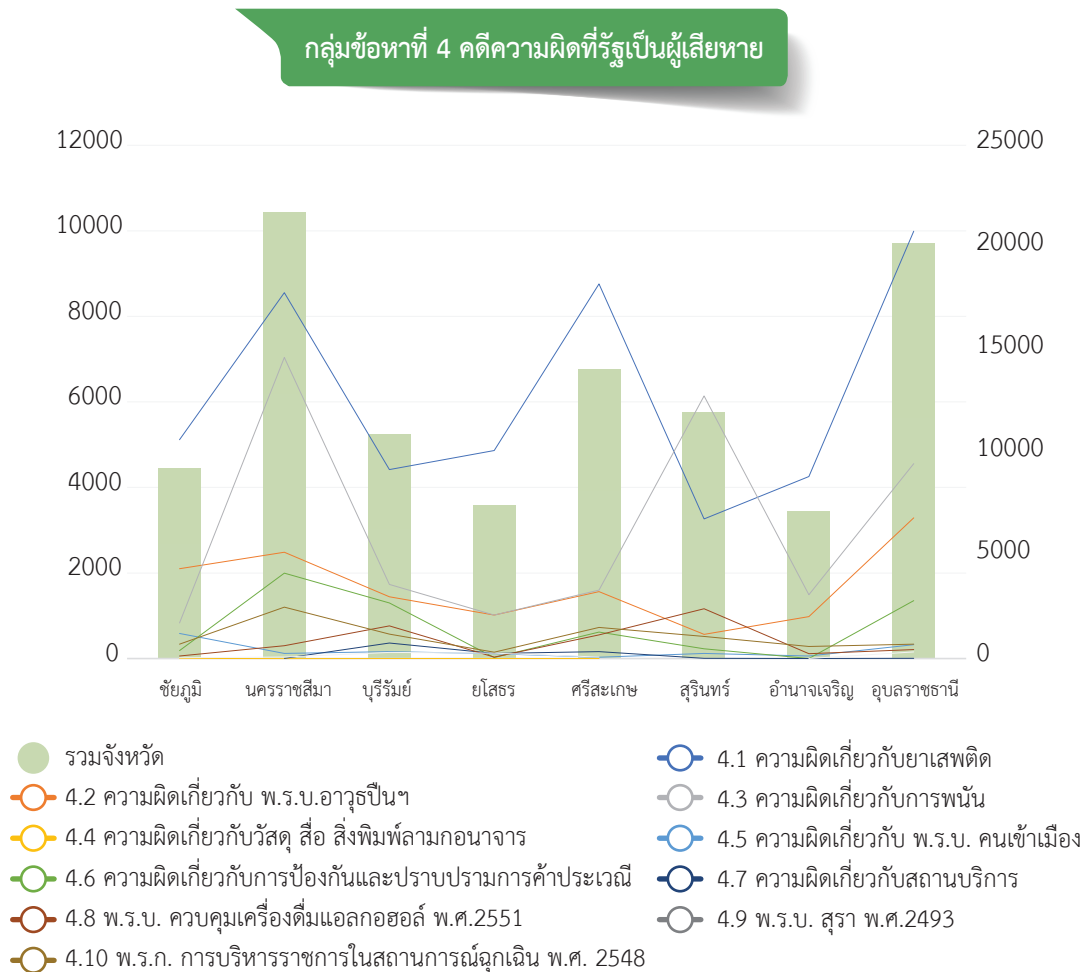

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.28 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ อุบลราชธานี ชัยภูมิ และศรีสะเกษ ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ป่าไม้ มากที่สุดรวม 396 คดี รองลงมาคือความผิดตาม พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา 225 คดี และความผิดตาม พ.ร.บ. การขุดดินและถมดิน 218 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.29 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

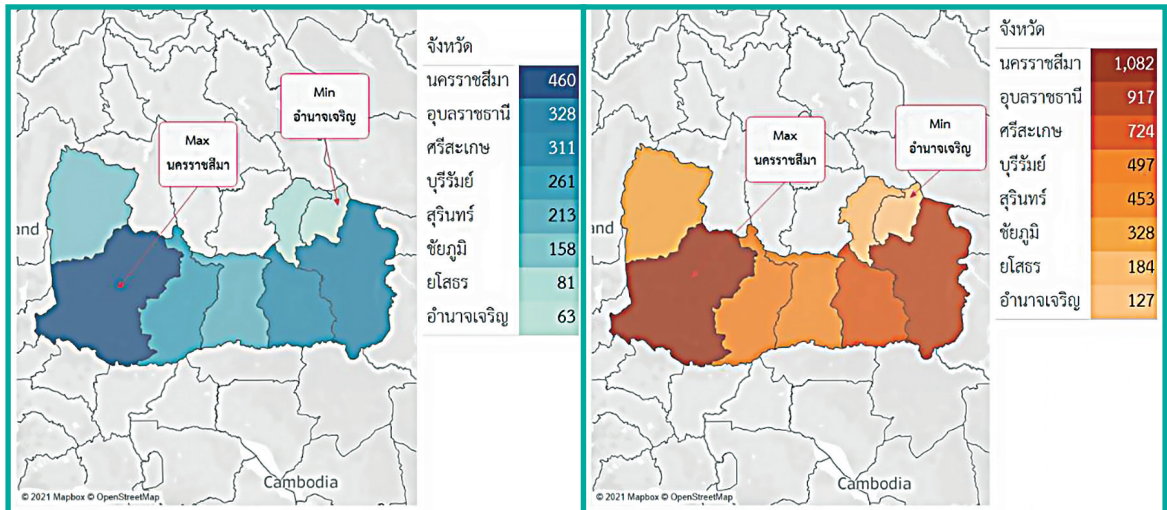

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.29 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ ในฐานความผิด ดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นครราชสีมา อุบลราชธานี และศรีสะเกษ ตามลำดับ และมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้อง กับยาเสพติดสูงที่สุดเมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 3 คิดเป็น 49,211 คดี รองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับการพนันรวม 24,419 คดี และความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ รวม 13,450 คดี ตามลำดับ

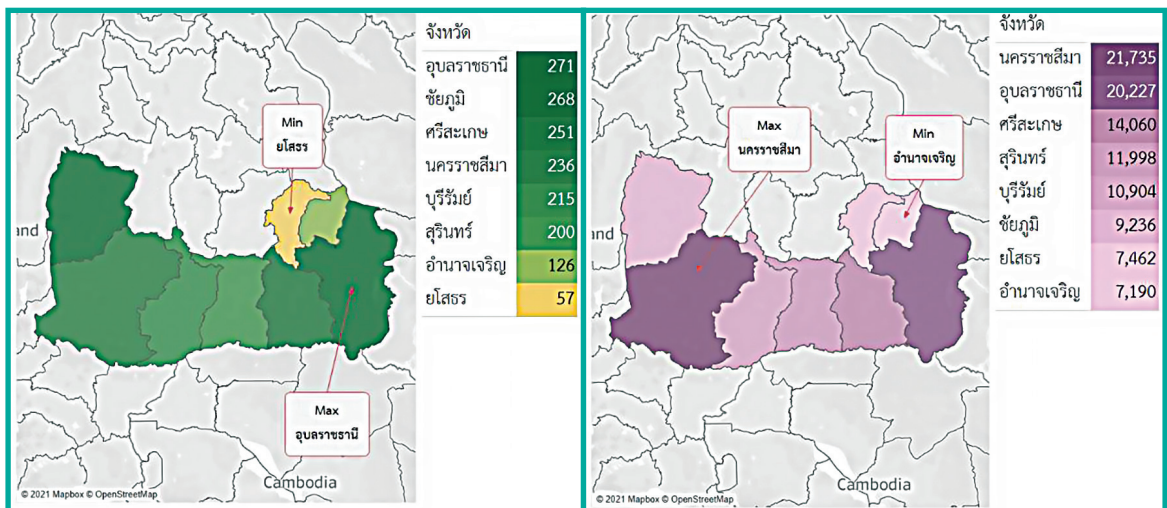

ภาพที่ 1.30 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่ภูธรภาค 3 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้ง มากที่สุดคือ นครราชสีมา จำนวน 460 คดี และน้อยที่สุดคือ อำนาจเจริญ จำนวน 63 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ นครราชสีมาจำนวน 1,082 คดี และน้อยที่สุดคือ อำนาจเจริญ จำนวน 127 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุด คือ อุบลราชธานี จำนวน 271 คดี และน้อยที่สุดคือ ยโสธร จำนวน 57 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุด คือ นครราชสีมา จำนวน 21,735 คดี และน้อยที่สุดคือ อำนาจเจริญ จำนวน 7,190 คดี

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.3.4 สถิติคดีอาญาของภูธรภาค 4

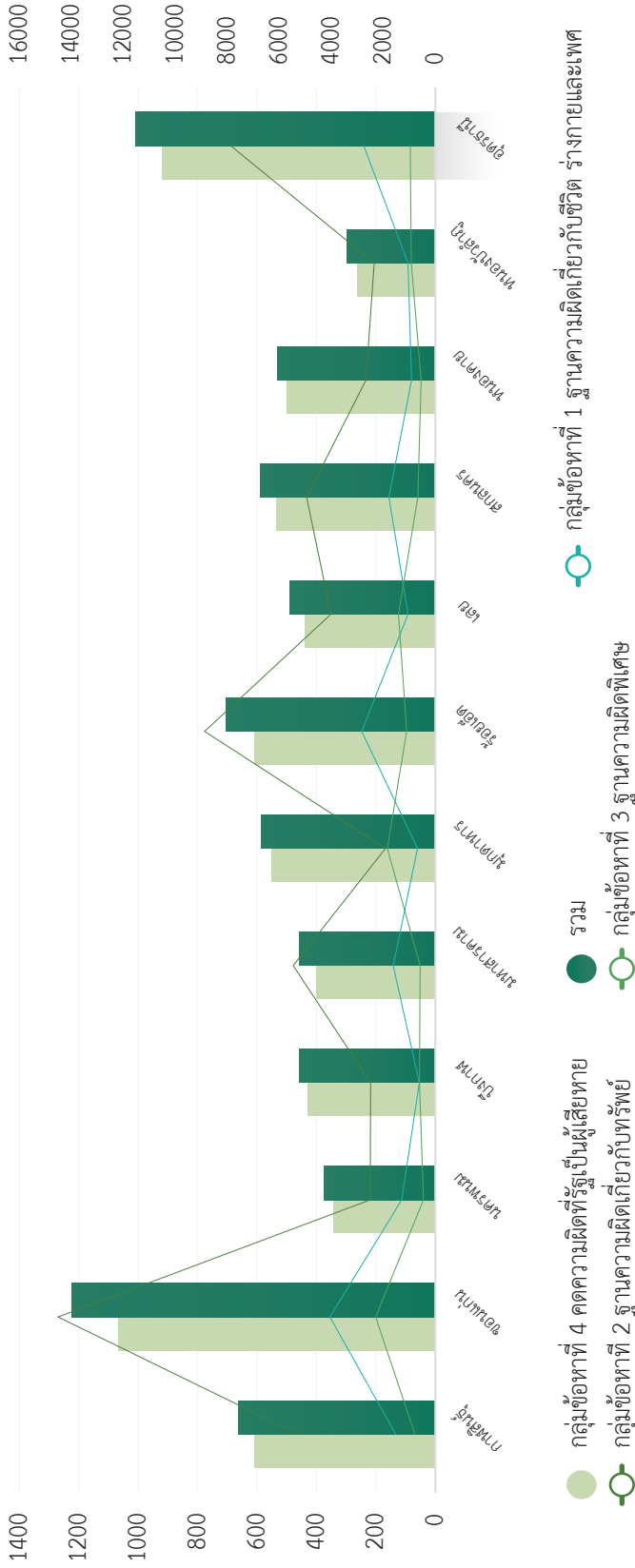
ตารางที่ 1.27 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

รวม ภูธรภาค 4 (ก.4) 12 จังหวัด													
ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ	134	355	113	54	142	60	248	92	156	80	92	241	
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	463	1,270	219	218	478	168	777	352	433	233	206	689	
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	69	201	40	54	51	162	97	124	59	48	81	84	
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	6,927	12,177	3,899	4,917	4,566	6,299	6,927	5,019	6,094	5,701	3,003	10,513	
รวม	7,593	14,003	4,271	5,243	5,237	6,689	8,049	5,587	6,742	6,062	3,382	11,527	

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.31 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

รวม ภูธรภาค 4 (ภ.4) 12 จังหวัด

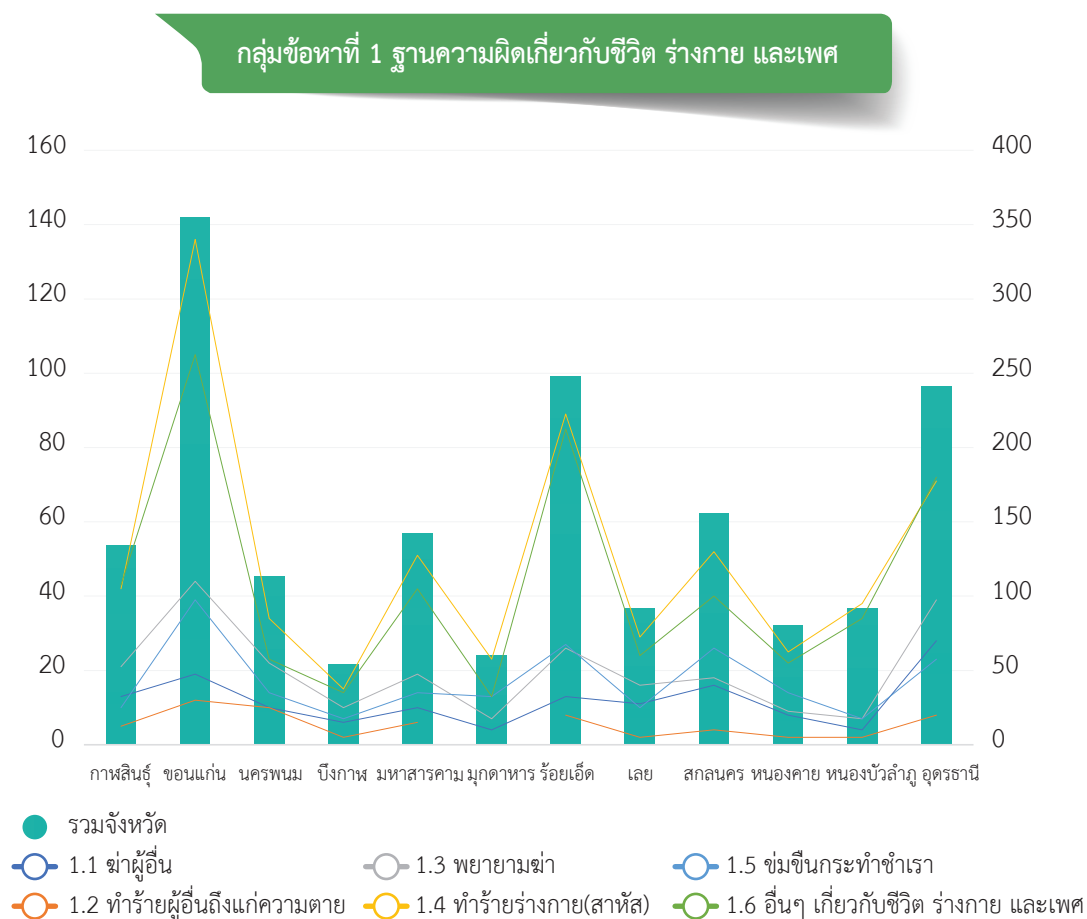

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในจังหวัดของพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 4 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครพนม บึงกาฬ มหาสารคาม มุกดาหาร ร้อยเอ็ด เลย สกลนคร หนองคาย หนองบัวลำภู และอุดรธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภทดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.27 และภาพที่ 1.31 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ขอนแก่น อุดรธานี และร้อยเอ็ด ตามลำดับ โดยในพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มข้อหาที่ 2 (ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์)

ภาพที่ 1.32 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

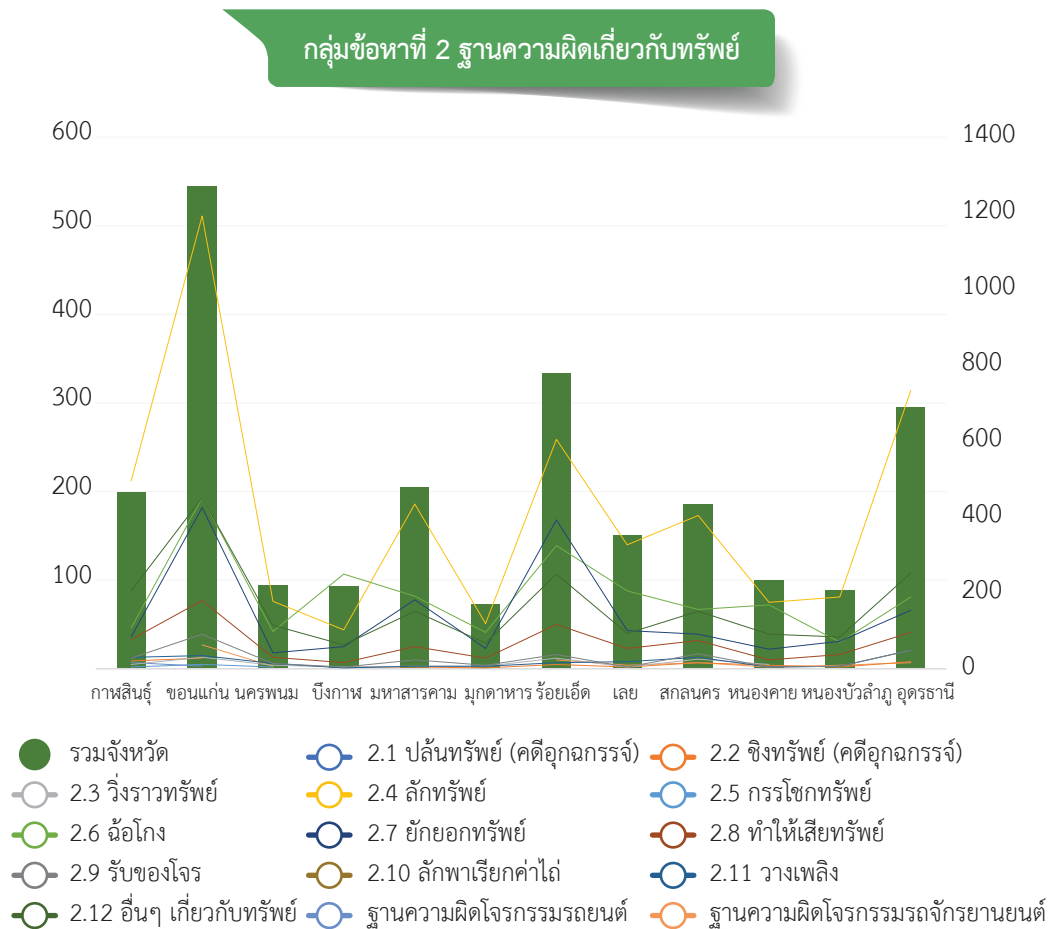

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.32 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ขอนแก่น ร้อยเอ็ดและอุดรธานี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุดรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 4 มีคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) 605 คดี

ภาพที่ 1.33 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด
ภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.33 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ อุดรธานี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 4 แล้ว มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์ 2,122 คดี รองลงมาคือคดีฉ้อโกงรวม 988 คดี

ภาพที่ 1.34 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.34 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ขอนแก่น มุกดาหาร และเลย ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 4 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ.ป่าไม้ มากที่สุดรวม 258 คดี รองลงมาคือความผิดตาม พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ 164 คดี และความผิดตาม พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา 218 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.35 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
 ภูมิภาค 4 รวม 12 จังหวัด

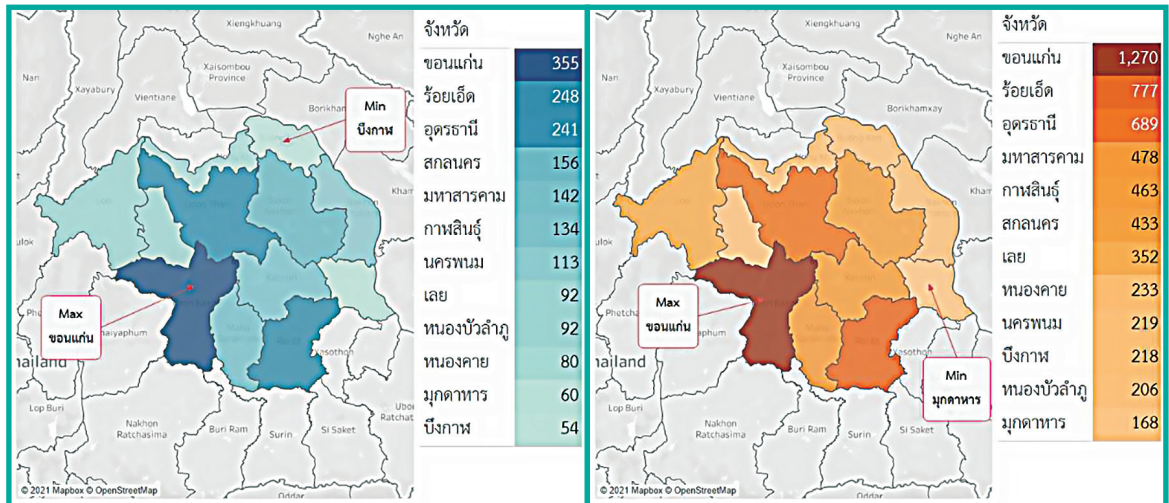

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.35 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ ในฐานความผิดดังกล่าว สูงที่สุด 4 อันดับแรก คือ ขอนแก่น อุตรธานี กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด (จำนวนคดีกาฬสินธุ์และร้อยเอ็ดมีเท่ากัน) ตามลำดับ และมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุด เมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ยุทธภาค 4 คิดเป็น 61,947 คดี ซึ่งมีอัตราสูงเป็นอันดับสองรองจากสถิติของยุทธภาคที่ 8 และสูงกว่าภาพรวมความผิดฐานอื่นถัดมาอยู่หลายเท่า ซึ่งได้แก่ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ รวม 5,576 คดี และความผิดตาม พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 รวม 3,935 คดี ตามลำดับ

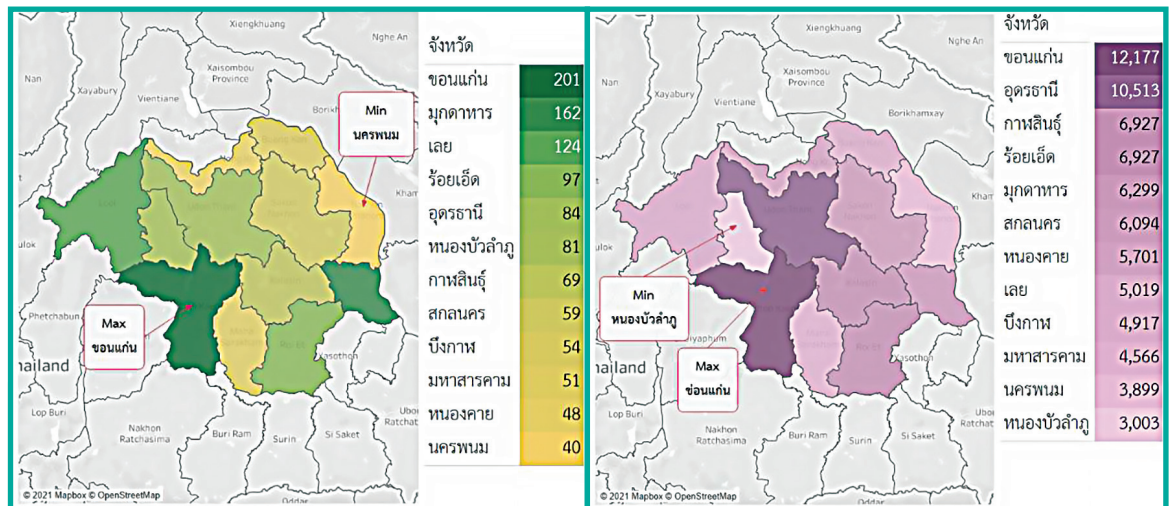

ภาพที่ 1.36 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่ภูธรภาค 4 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้ง มากที่สุดคือ ขอนแก่น จำนวน 355 คดี และ น้อยที่สุดคือ บึงกาฬ จำนวน 54 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุดคือ ขอนแก่น จำนวน 1,270 คดี และ น้อยที่สุดคือ มุกดาหาร จำนวน 168 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุดคือ ขอนแก่น จำนวน 201 คดี และ น้อยที่สุดคือ นครพนม จำนวน 40 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ ขอนแก่น จำนวน 12,177 คดี และน้อยที่สุดคือ หนองบัวลำภู จำนวน 3,003 คดี

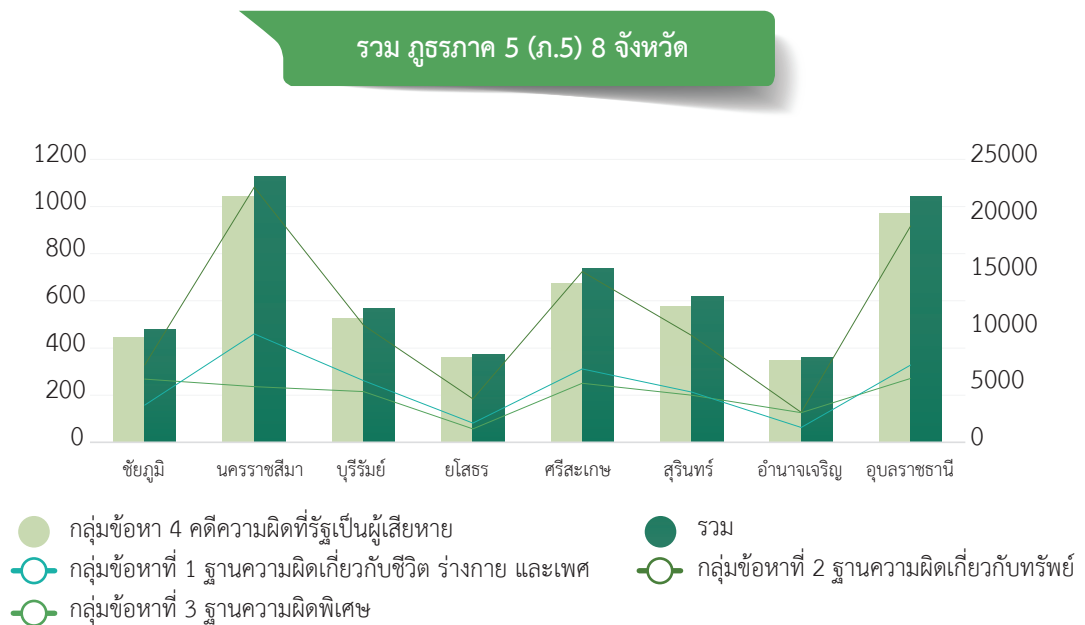
1.3.5 สถิติคดีอาญาของภูธรภาค 5

ตารางที่ 1.28 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

รวม ภูธรภาค 5 (ภ.5) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	221	370	80	62	64	58	115	76
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	638	1,968	197	141	180	90	319	384
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	273	820	148	172	229	231	322	93
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	1,0767	17,912	4,570	4,546	5,506	1,383	6,224	4,852
รวม	11,899	21,070	4,995	4,921	5,979	1,762	6,980	5,405

ที่มา : สำนักงานยุติธรรมคดีอาญา , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.37 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

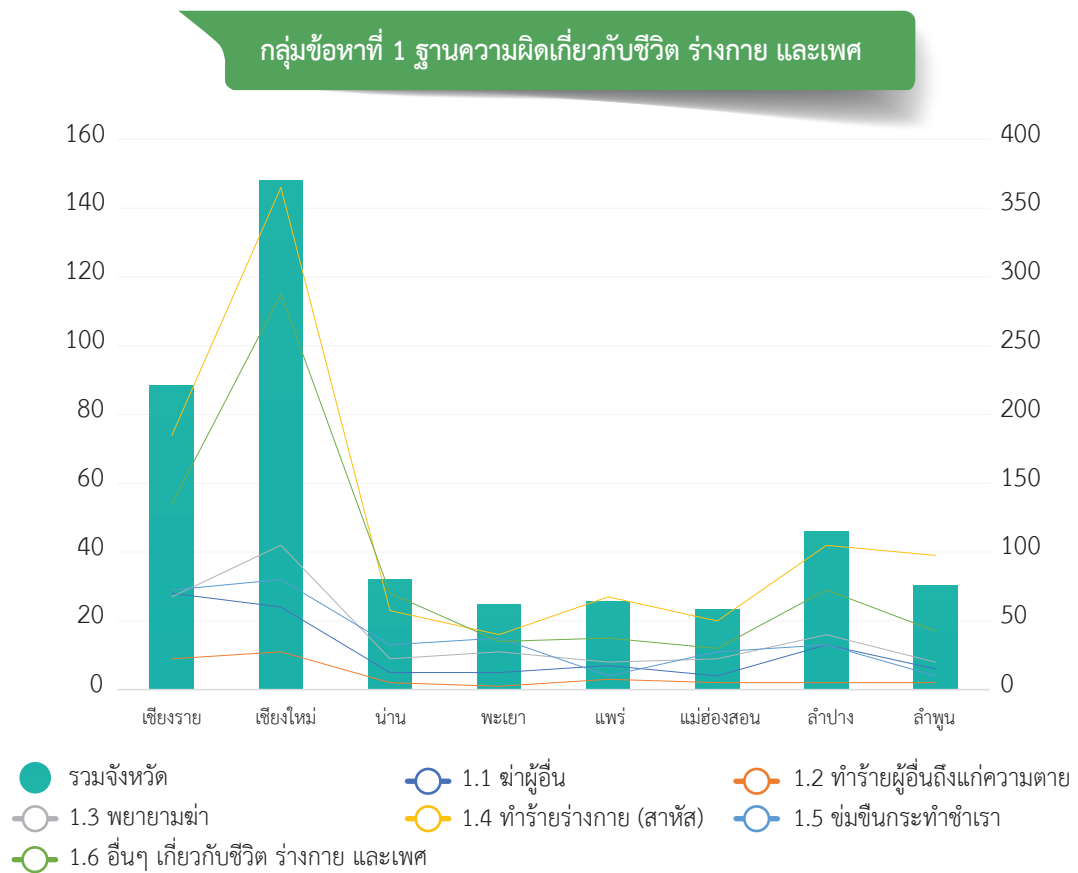

ที่มา : สำนักงานยุติธรรมคดีอาญา , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในจังหวัดของพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 5 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.28 และภาพที่ 1.37 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ เชียงใหม่ ลำพูน และเชียงราย ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ ในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มข้อหาที่ 2 (ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์)

ภาพที่ 1.38 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

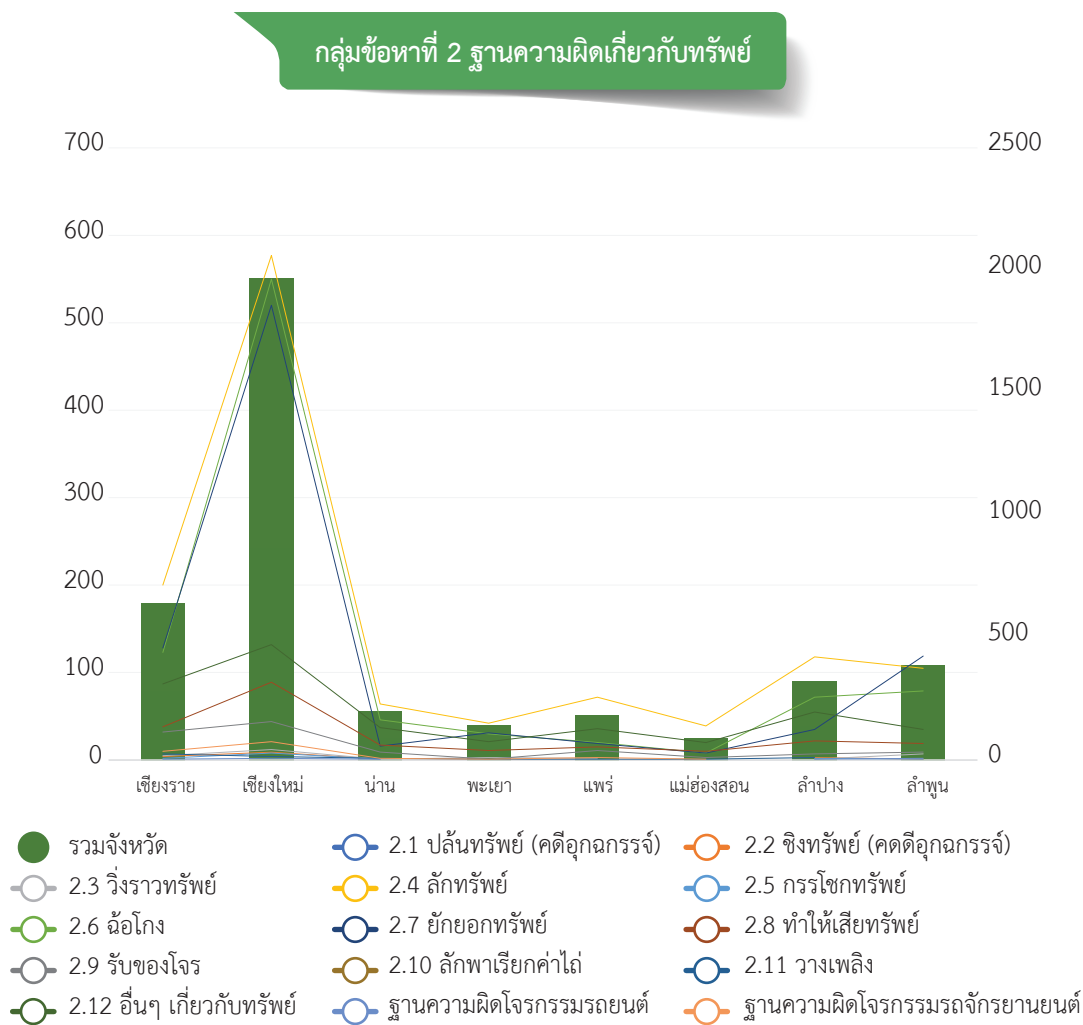

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.38 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ เชียงใหม่ เชียงราย และลำปาง ตามลำดับ เมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 5 พบการ แจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุด รวม 387 คดี

ภาพที่ 1.39 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด
 ภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.39 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ เชียงใหม่ เชียงราย และ ลำพูนตามลำดับ โดยมีการกระทำความผิดอยู่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่สูงกว่าจังหวัดอันดับถัดมาถึงสามเท่า เมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 5 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดรวม 1,217 คดี รองลงมา คือ คดีฉ้อโกงรวม 928 คดี และคดียักยอกทรัพย์รวม 876 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.40 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.40 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ เชียงใหม่ ลำปาง และเชียงราย ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 5 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ป่าไม้ มากที่สุดรวม 970 คดี รองลงมา คือ ความผิดตาม พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ 784 คดี ซึ่งอาจเป็นเพราะพื้นที่ภูธรภาค 5 มีเขตรับผิดชอบในจังหวัดทางภาคเหนือตอนบนซึ่งมีพื้นที่ป่าไม้มาก

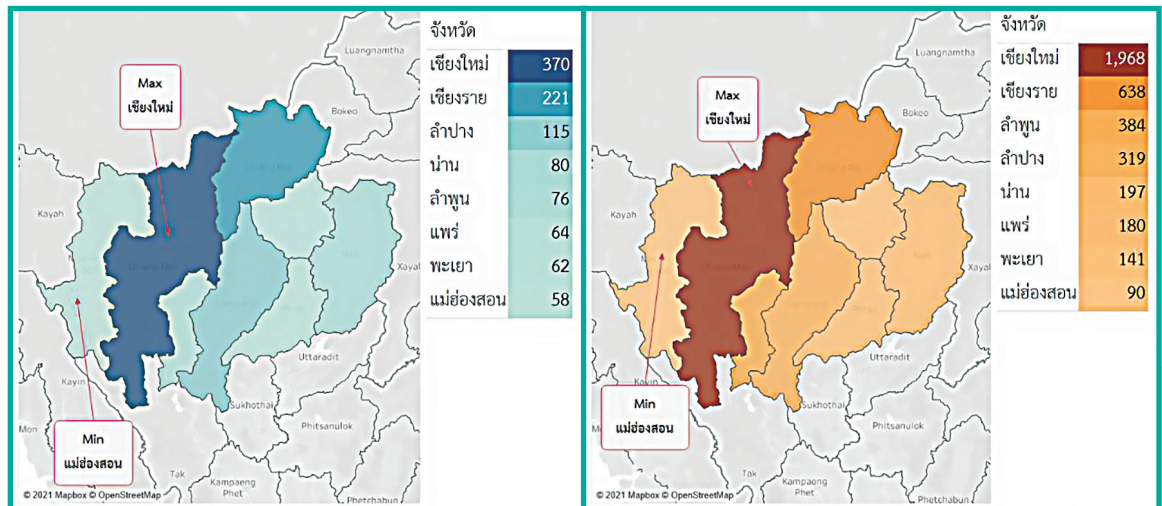
ภาพที่ 1.41 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
ภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

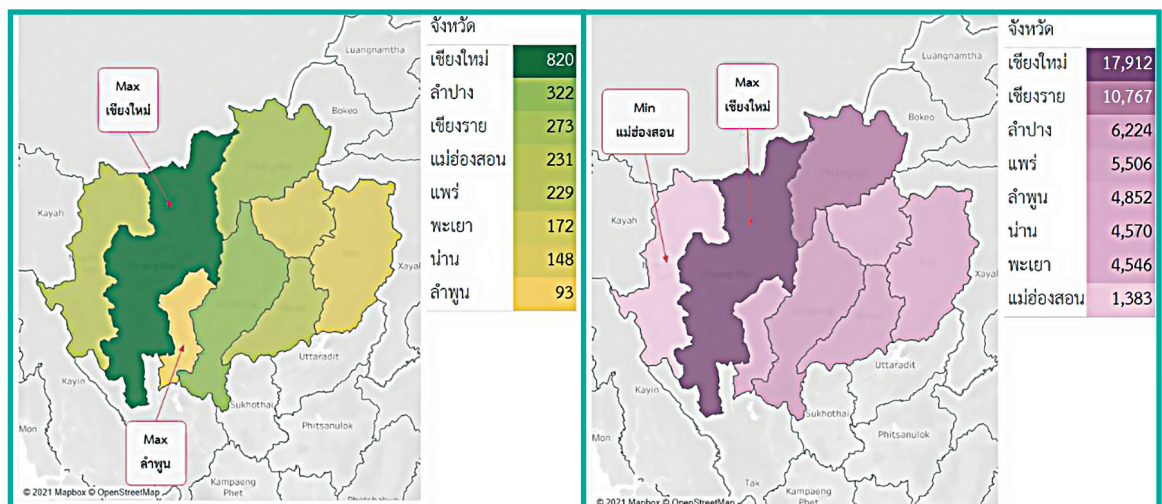
เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.41 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ เชียงใหม่ เชียงราย และ ลำปาง ตามลำดับ และมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุด เมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 5 คิดเป็น 45,916 คดี สูงกว่าภาพรวมความผิดฐานอื่นถัดมาอยู่หลายเท่า ซึ่งความผิดที่สูงรองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. อาวุธปืนฯ รวม 4,081 คดี และความผิดตาม พ.ร.ก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 รวม 2,096 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.42 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่ภูธรภาค 5 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้ง มากที่สุดคือ เชียงใหม่ จำนวน 370 คดี และ น้อยที่สุดคือ แม่ฮ่องสอน จำนวน 58 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุดคือ เชียงใหม่ จำนวน 1,968 คดี และ น้อยที่สุดคือ แม่ฮ่องสอน จำนวน 90 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุดคือ เชียงใหม่ จำนวน 820 คดี และ น้อยที่สุดคือ ลำพูน จำนวน 93 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ เชียงใหม่ จำนวน 17,912 คดี และ น้อยที่สุดคือ แม่ฮ่องสอน จำนวน 1,383 คดี

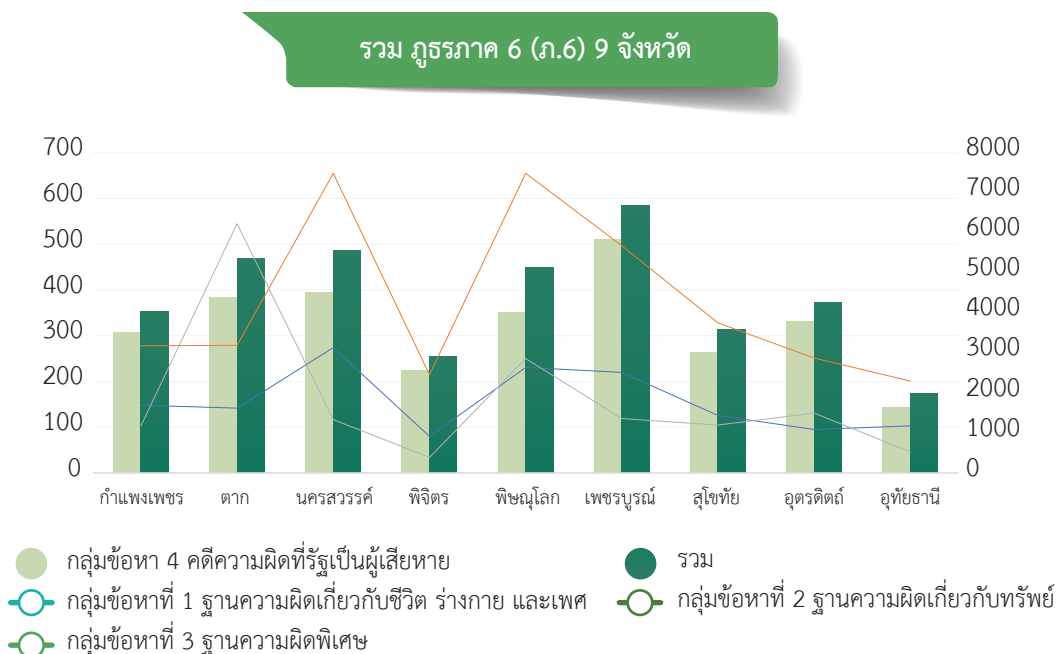
1.3.6 สถิติคดีอาญาของภูธรภาค 6

ตารางที่ 1.29 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

รวม ภูธรภาค 6 (ภ.6) 9 จังหวัด									
ลักษณะความผิด	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	148	142	274	80	231	220	126	95	103
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	278	279	655	215	655	497	328	251	201
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	103	545	117	34	250	119	105	131	46
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	3,481	4,387	4,500	2,572	4,004	5,844	3,016	3,781	1,633
รวม	4,010	5,353	5,546	2,901	5,140	6,680	3,575	4,258	1,983

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.43 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

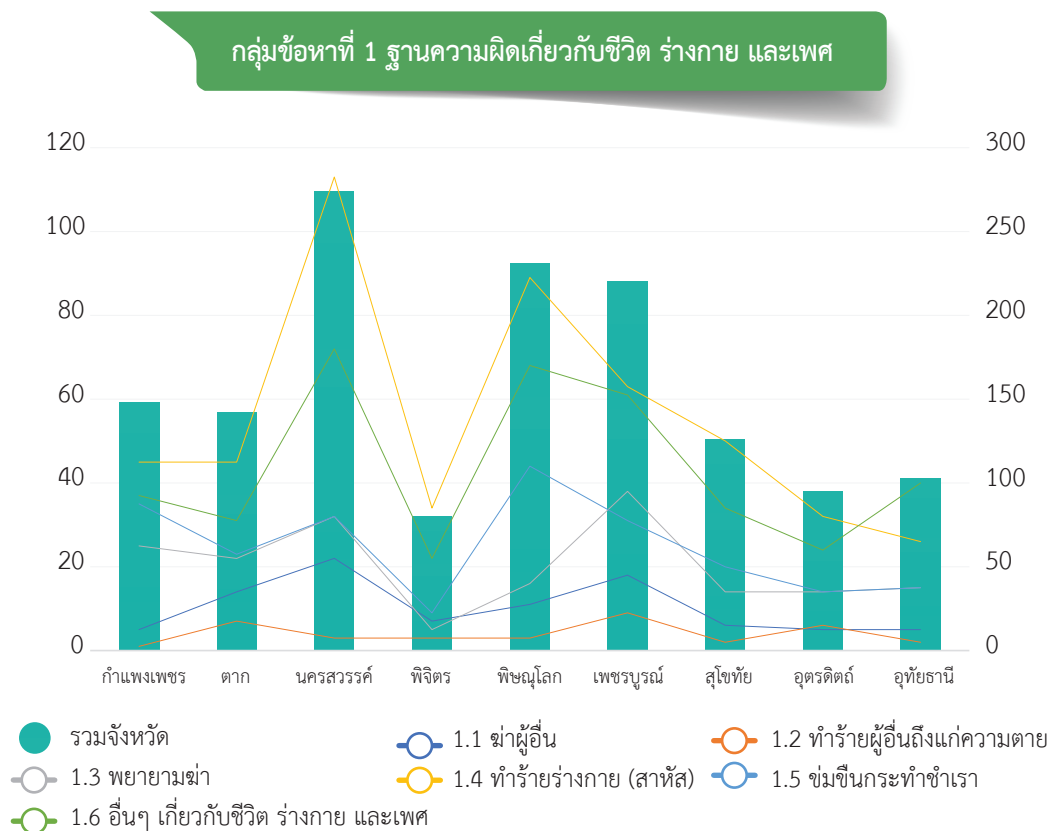

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดของพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 6 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภทดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.29 และภาพที่ 1.43 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ และตาก ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมาส่วนมากเป็นกลุ่มข้อหาที่ 2 (ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์)

ภาพที่ 1.44 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

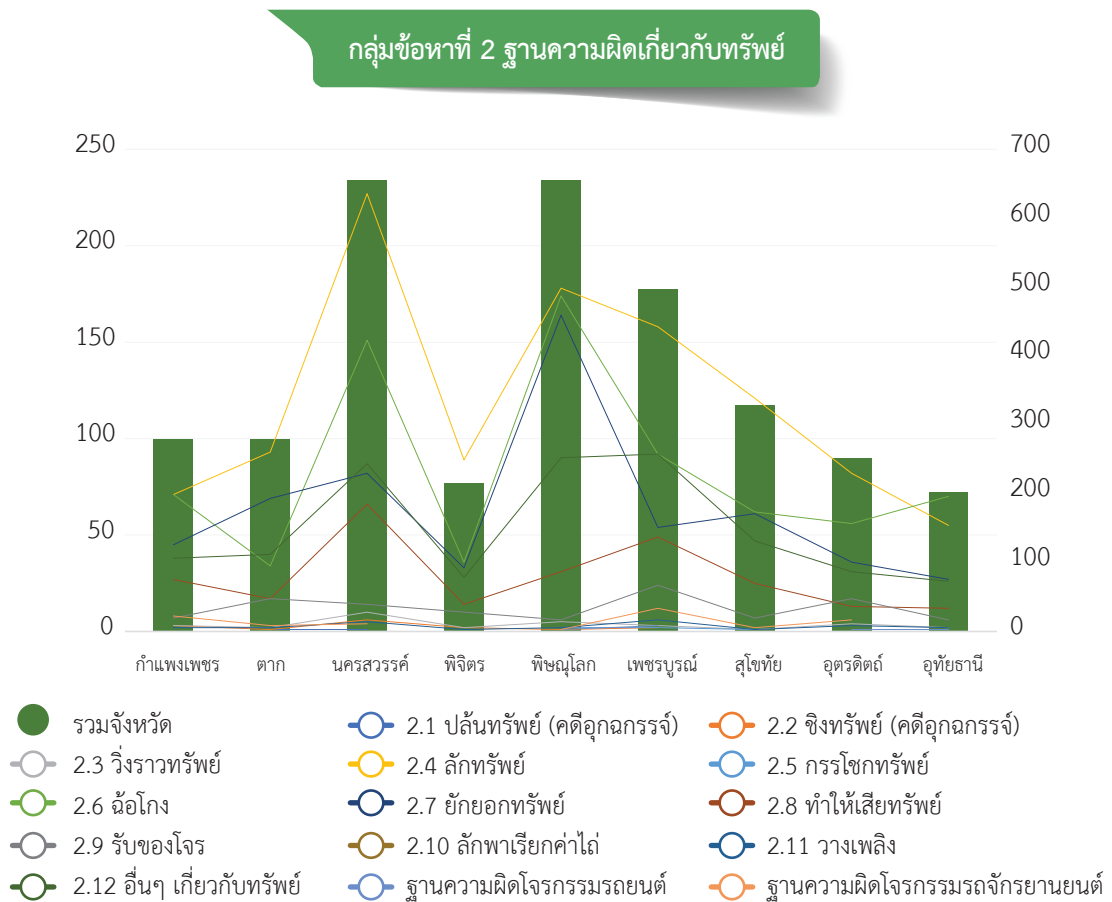

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.44 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นครสวรรค์ พิษณุโลก และเพชรบูรณ์ ตามลำดับ เมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 6 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุด รวม 497 คดี

ภาพที่ 1.45 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด
ภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

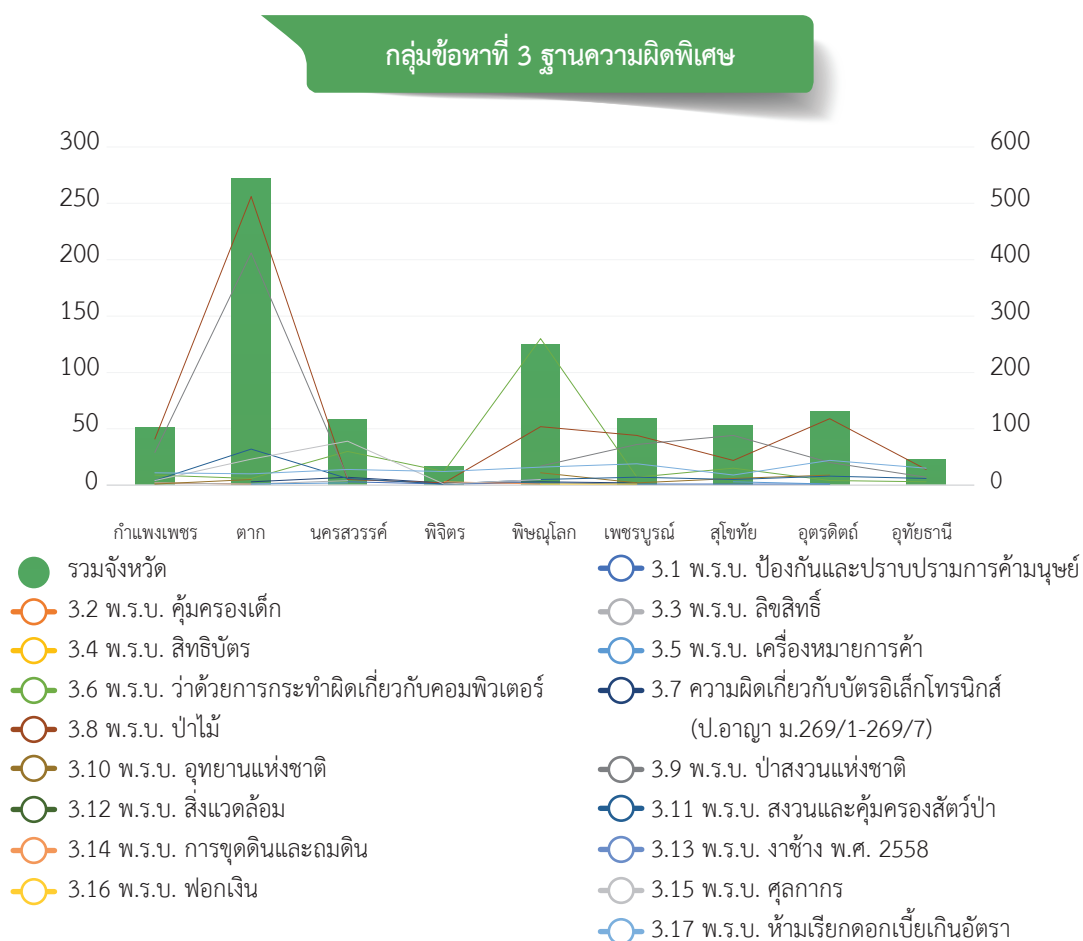

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.45 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นครสวรรค์และพิษณุโลก (จำนวนคดีเท่ากัน) และเพชรบูรณ์ ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 6 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดรวม 1,074 คดี รองลงมา คือ คดีฉ้อโกงรวม 746 คดี และคดียักยอกทรัพย์รวม 571 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.46 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.46 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ตาก พิษณุโลก และอุตรดิตถ์ ตามลำดับ โดยมีการกระทำความผิดของคดีในพื้นที่จังหวัดตากมากอย่างเห็นได้ชัด เมื่อรวมทุกจังหวัด ในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 6 มีการแจ้งความคดีที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ป่าไม้ มากที่สุดรวม 495 คดี รองลงมา คือ ความผิดตาม พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ 366 คดี และความผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 216 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.47 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
ภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

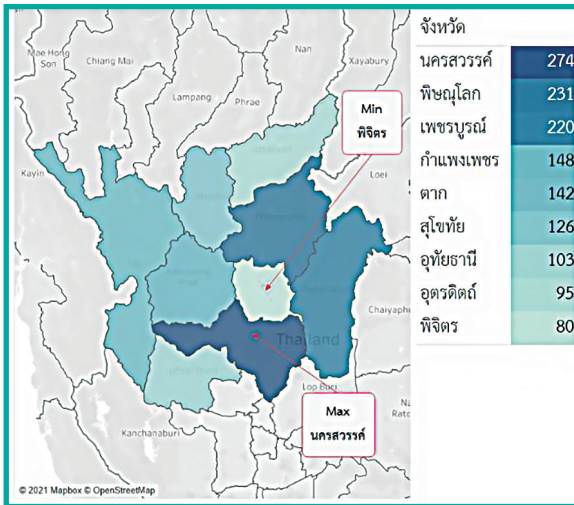

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

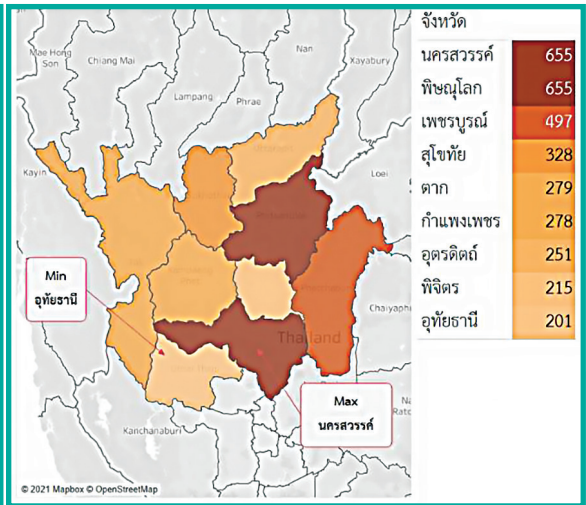
เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.47 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ ในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ และตาก ตามลำดับ และมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุดเมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 6 คิดเป็น 25,852 คดี รองลงมา คือความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ รวม 3,116 คดี และความผิดตาม พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 รวม 1,779 คดี ตามลำดับ โดยในพื้นที่จังหวัดตาก พบว่า มีสถิติรับแจ้งความคดีเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมืองมากที่สุดเป็นจำนวน 1,485 คดี คิดเป็นร้อยละ 94.70 ของคดีหมวดดังกล่าว ในพื้นที่ภูธรภาค 6

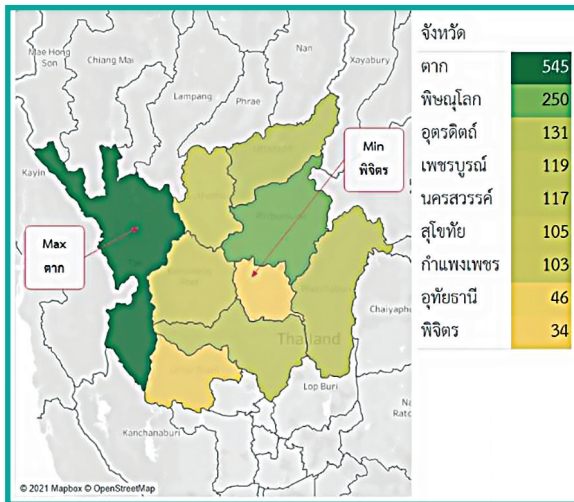
ภาพที่ 1.48 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่ภูธรภาค 6 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

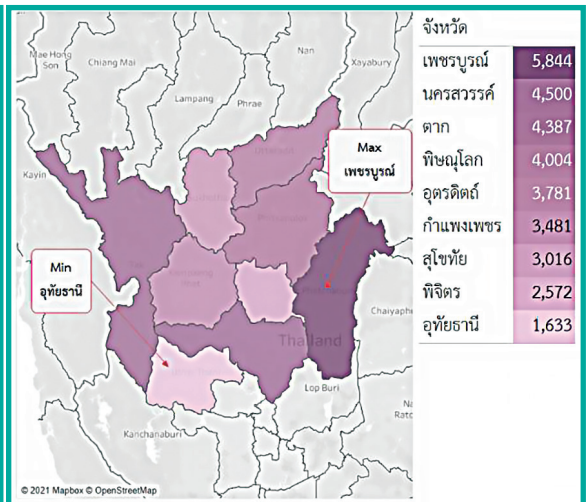
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้ง มากที่สุดคือนครสวรรค์ จำนวน 274 คดี และ น้อยที่สุดคือ พิจิตร จำนวน 80 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือนครสวรรค์และพิษณุโลก จำนวน 655 คดี และน้อยที่สุดคือ อุทัยธานี จำนวน 201 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุดคือ ตาก จำนวน 545 คดี และน้อยที่สุดคือ พิจิตร จำนวน 34 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ เพชรบูรณ์ จำนวน 5,844 คดี และ น้อยที่สุดคือ อุทัยธานี จำนวน 1,633 คดี

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

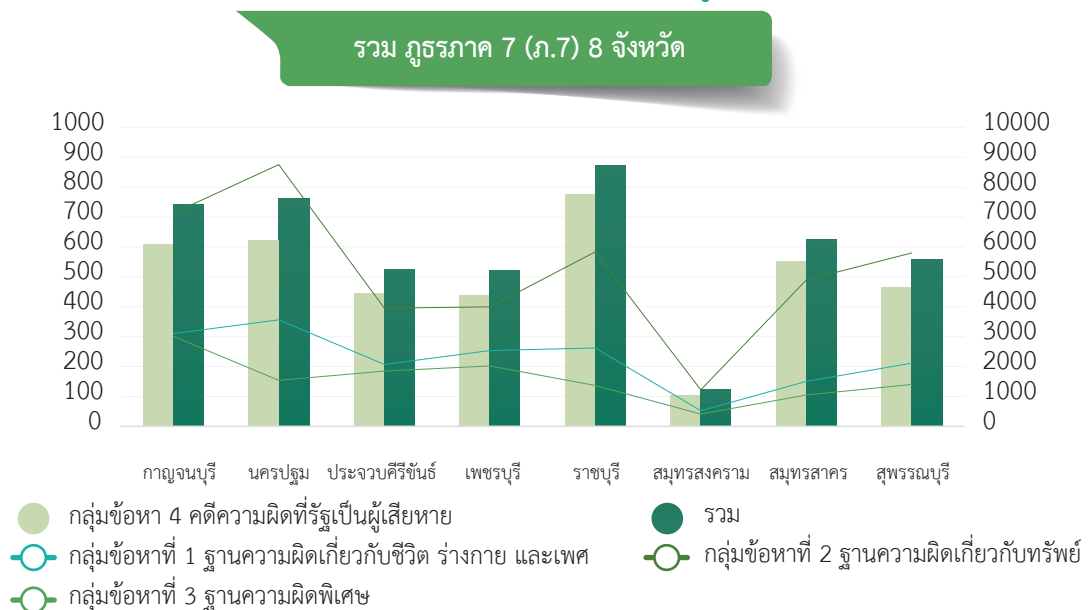
1.3.7 สถิติคดีอาญาของภูธรภาค 7

ตารางที่ 1.30 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

รวม ภูธรภาค 7 (ภ.7) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	310	356	207	253	262	52	150	211
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	713	875	395	399	583	122	490	580
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	301	154	185	202	137	41	105	140
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	6,085	6,231	4,461	4,363	7,743	1,019	5,520	4,656
รวม	7,409	7,616	5,248	5,217	8,725	1,234	6,265	5,587

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.49 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

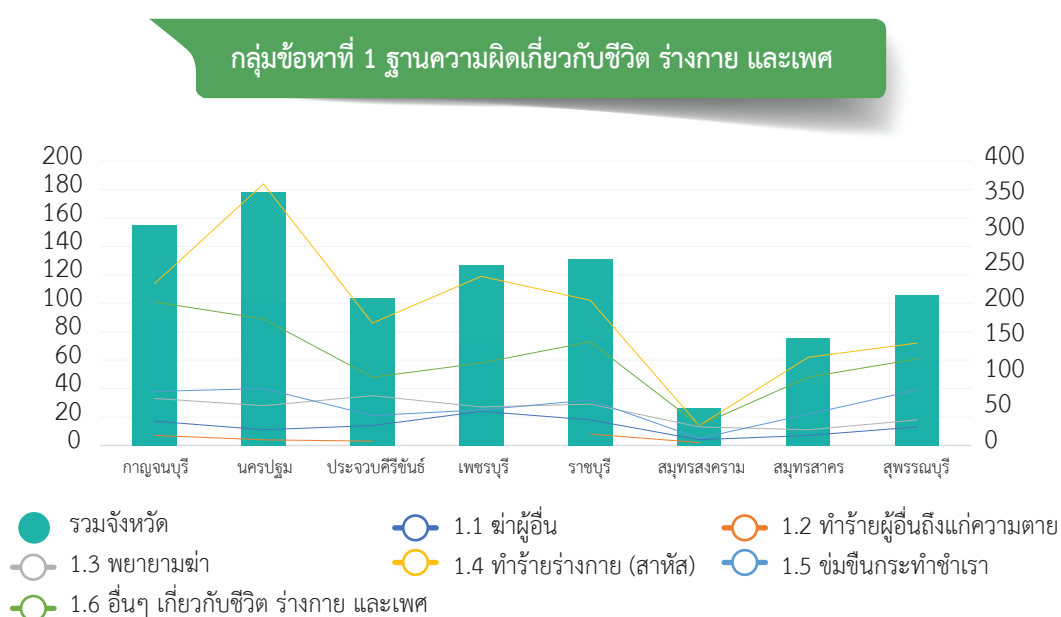

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดของพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 7 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.30 และภาพที่ 1.49 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุดที่ 3 อันดับแรก คือ ราชบุรี นครปฐม และกาญจนบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงสุด รองลงมาคือกลุ่มข้อหาที่ 2 (ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์)

ภาพที่ 1.50 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

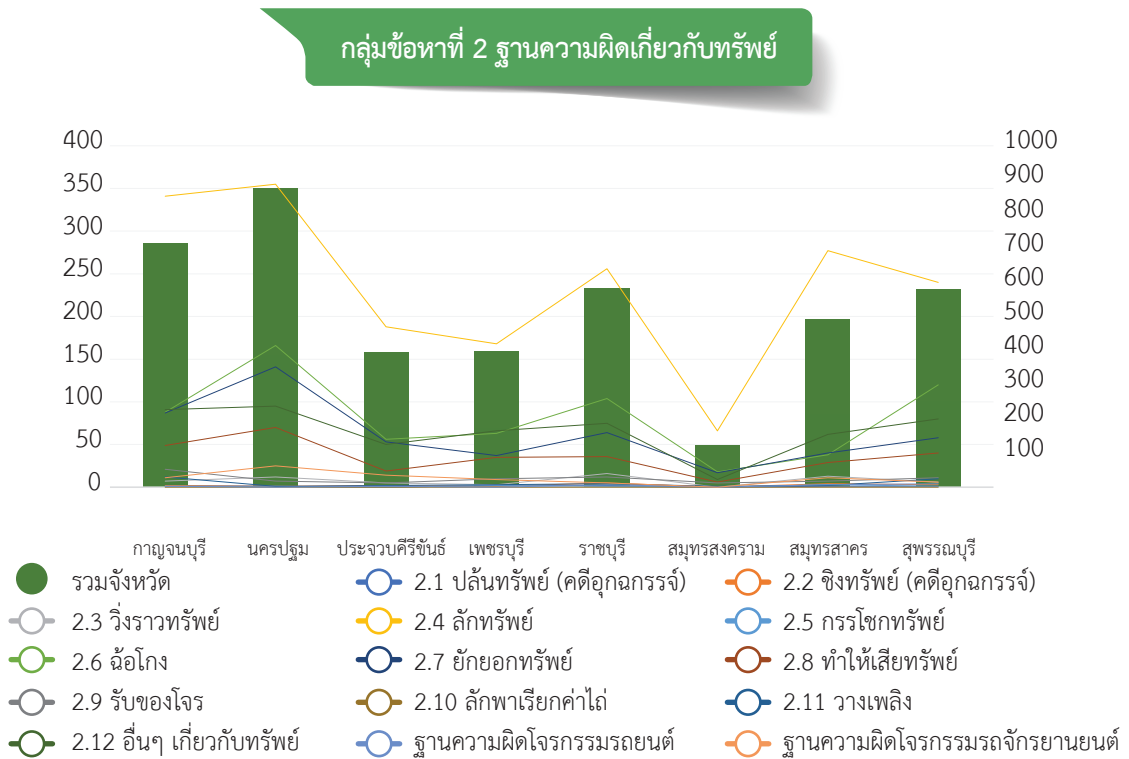

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.50 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นครปฐม กาญจนบุรี และราชบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุด เมื่อรวมทั้งภูธรภาค 7 มีจำนวน 753 คดี

ภาพที่ 1.51 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด
ภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.51 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นครปฐม กาญจนบุรี และราชบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ที่ตำรวจภูธรภาคที่ 7 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์ 1,891 คดี รองลงมา คือ ฉ้อโกง รวม 653 คดี และรวมหมวดคดีอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์ 528 คดี

ภาพที่ 1.52 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

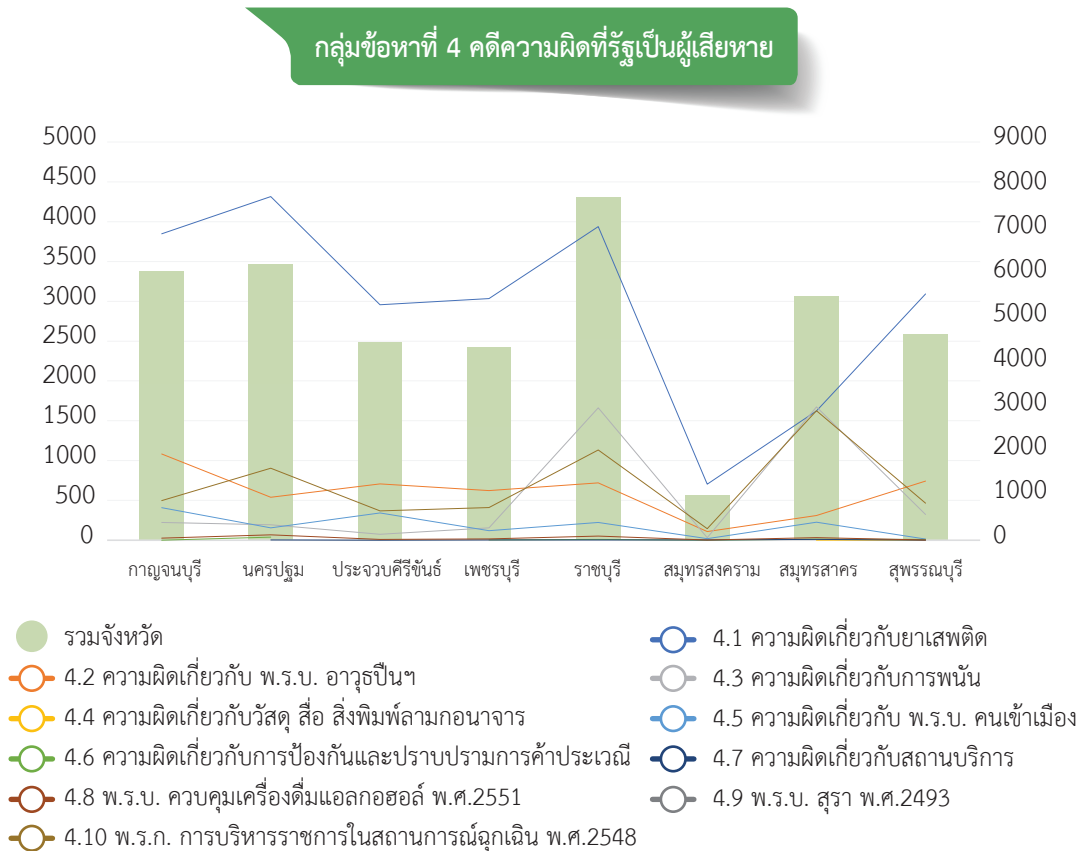

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.52 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ กาญจนบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 7 มีการแจ้งความคดีที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา มากที่สุดรวม 303 คดี รองลงมา คือ ความผิดตาม พ.ร.บ. ป่าไม้ 250 คดี และความผิดตาม พ.ร.บ. เครื่องหมายการค้า 134 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.53 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
 ภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

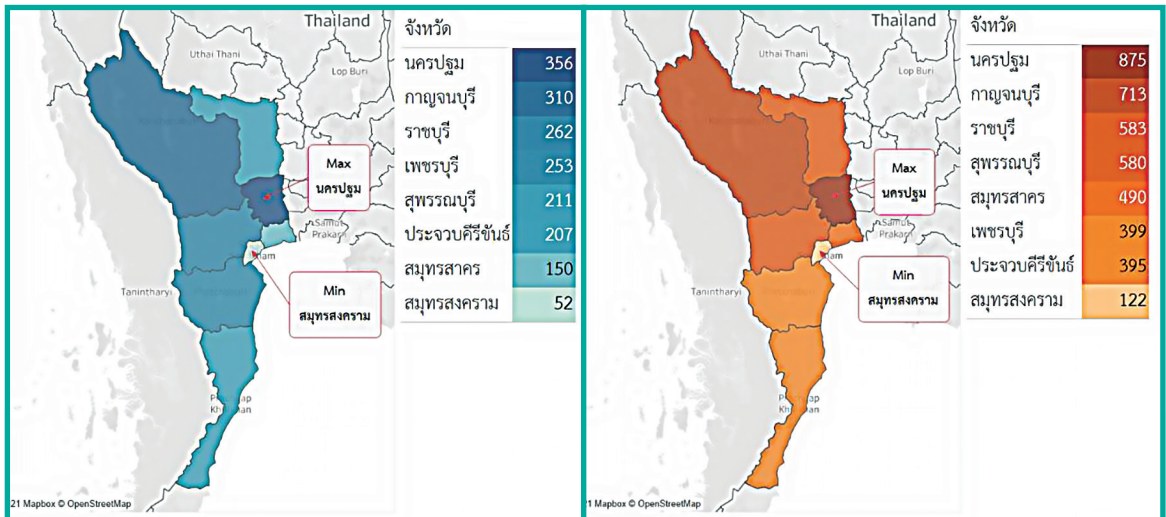

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.53 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ ในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ราชบุรี นครปฐม และกาญจนบุรี ตามลำดับ และมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุดรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 7 คิดเป็น 23,508 คดี รองลงมาคือความผิดตาม พ.ร.ก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 รวม 5,548 คดี และคดีความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. อาวุธปืนฯ รวม 4,839 คดี ตามลำดับ

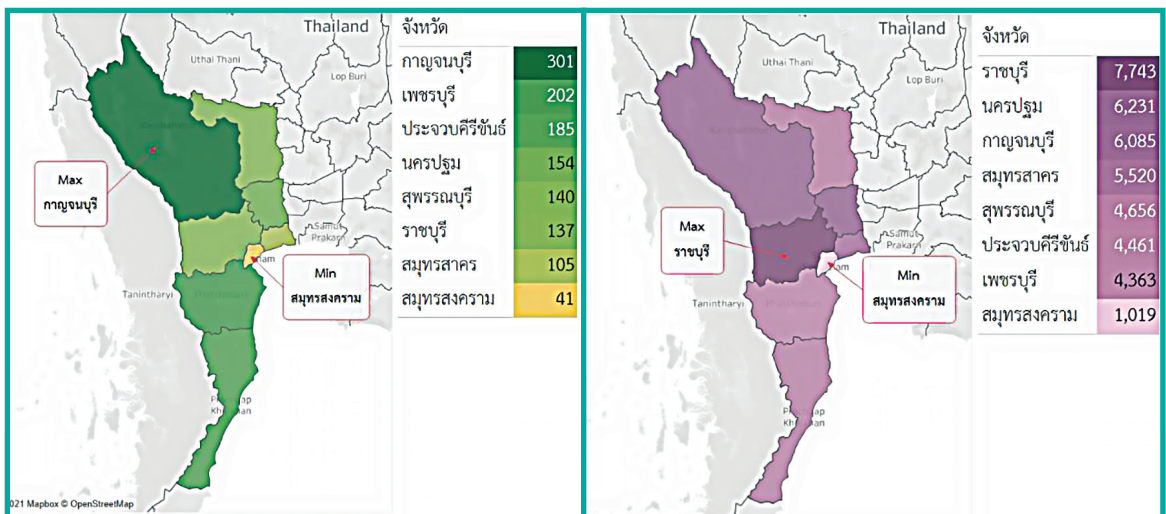

ภาพที่ 1.54 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่ภูธรภาค 7 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้ง มากที่สุดคือ นครปฐม จำนวน 356 คดี และ น้อยที่สุดคือ สมุทรสงคราม จำนวน 52 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ นครปฐม จำนวน 875 คดี และ น้อยที่สุดคือ สมุทรสงคราม จำนวน 122 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุดคือ กาญจนบุรี จำนวน 301 คดี และน้อยที่สุดคือ สมุทรสงคราม จำนวน 41 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ ราชบุรี จำนวน 7,743 คดี และ น้อยที่สุดคือ สมุทรสงคราม จำนวน 1,019 คดี

1.3.8 สถิติคดีอาญาของภูธรภาค 8

ตารางที่ 1.31 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

รวม ภูธรภาค 8 (ภ.8) 7 จังหวัด							
ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	154	127	366	82	131	56	336
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	548	219	861	298	712	92	712
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	262	1,321	960	217	645	503	800
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	6,997	10,076	25,981	5,362	13,480	4,823	19,672
รวม	7,961	11,743	28,168	5,959	14,968	5,474	21,520

ที่มา : สำนักงานยุติธรรมคดีอาญา , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.55 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

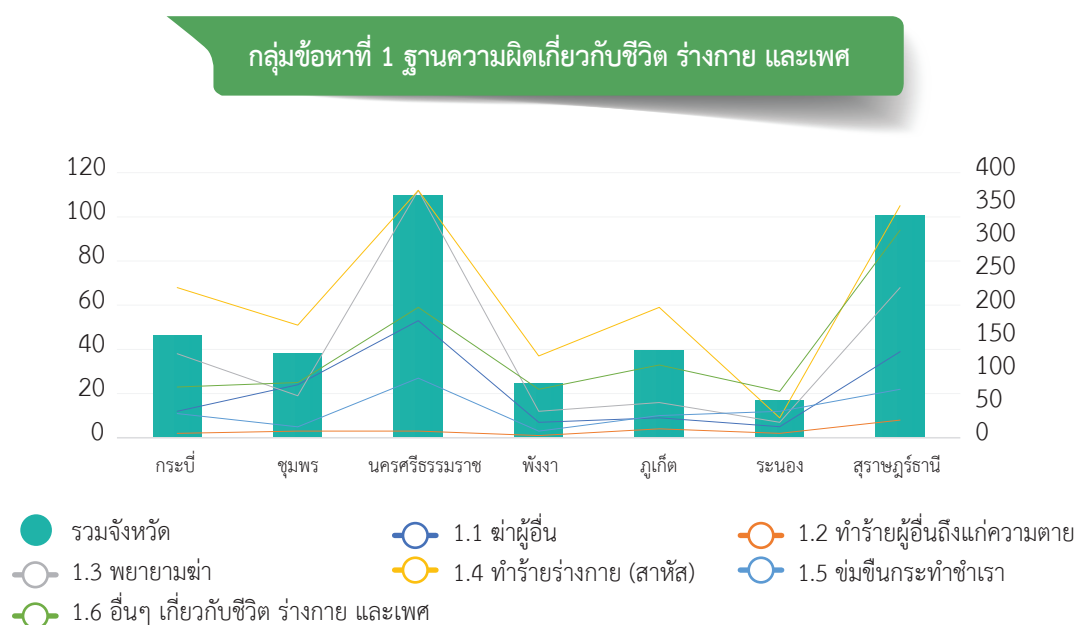

ที่มา : สำนักงานยุติธรรมคดีอาญา , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดของพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 8 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.31 และภาพที่ 1.55 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีจำนวน คดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มข้อหาที่ 3 (ฐานความผิดพิเศษ) และกลุ่มข้อหาที่ 2 (ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์) สลับกันตามแต่ละพื้นที่

ภาพที่ 1.56 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศในแต่ละลักษณะ ความผิด ภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

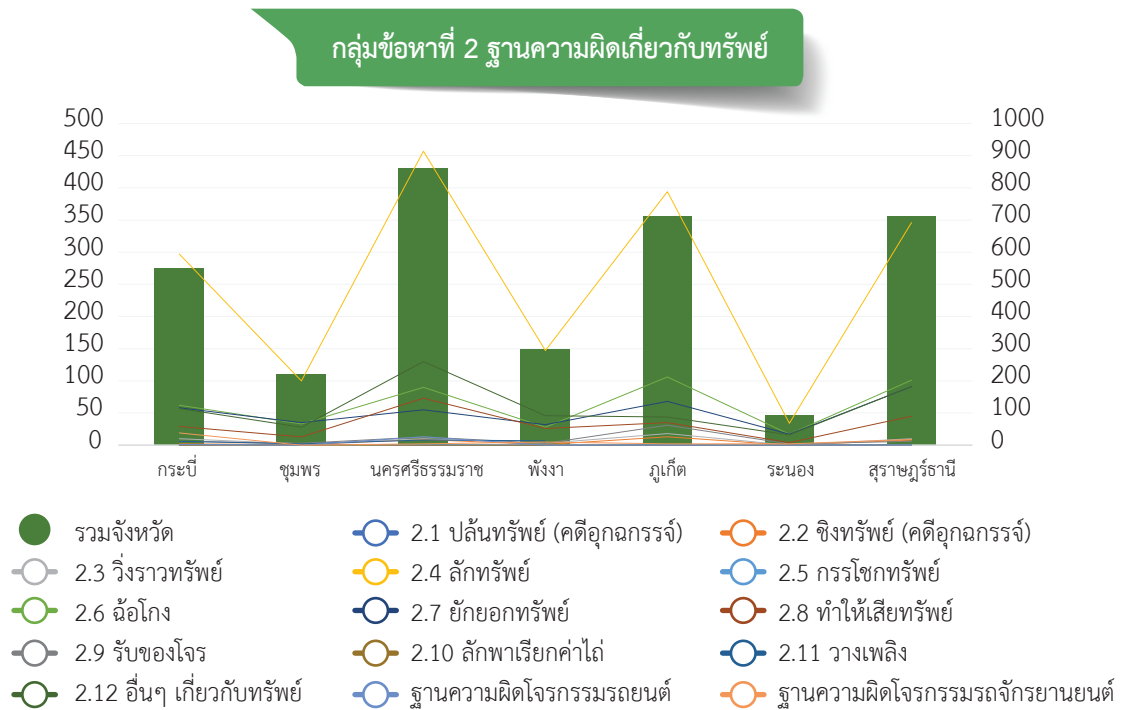

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.56 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และกระบี่ ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 8 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุด รวม 441 คดี

ภาพที่ 1.57 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.57 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นครศรีธรรมราช และ ภูเก็ตและสุราษฎร์ธานี (จำนวนคดีเท่ากัน) ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 8 คิดเป็น 1,775 คดี รองลงมา คือ ฉ้อโกงรวม 437 คดี และรวมหมวดคดีอื่นๆ เกี่ยวกับทรัพย์ 412 คดี

ภาพที่ 1.58 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.58 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ชุมพร นครศรีธรรมราช และ สุราษฎร์ธานีตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 8 มีการแจ้งความคดี ที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ มากที่สุดรวม 1,485 คดี รองลงมาในจำนวนที่ใกล้เคียงกันคือความผิดตาม พ.ร.บ. คู้มครองเด็ก 1,416 คดี และความผิด ตาม พ.ร.บ. ป่าไม้ 400 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.59 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
ภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

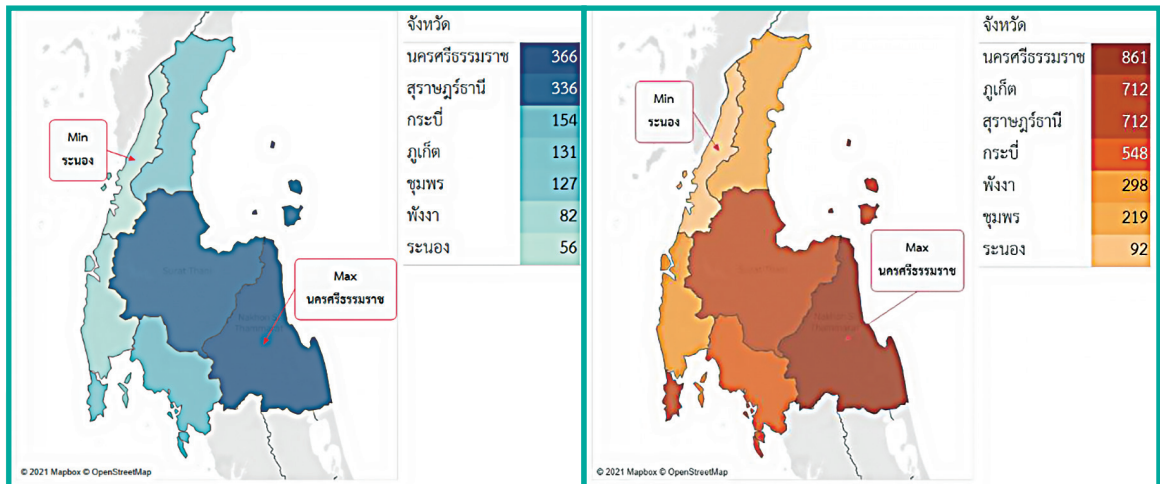

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.59 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ ในฐานความผิด ดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต ตามลำดับ และมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้อง กับยาเสพติดสูงที่สุดรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 8 คิดเป็น 64,169 คดี อีกทั้ง สูงสุดในทุกพื้นที่ภูธรทั่วประเทศ รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. อาวุธปืนฯ รวม 6,598 คดี และความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี 4,999 คดี ตามลำดับ

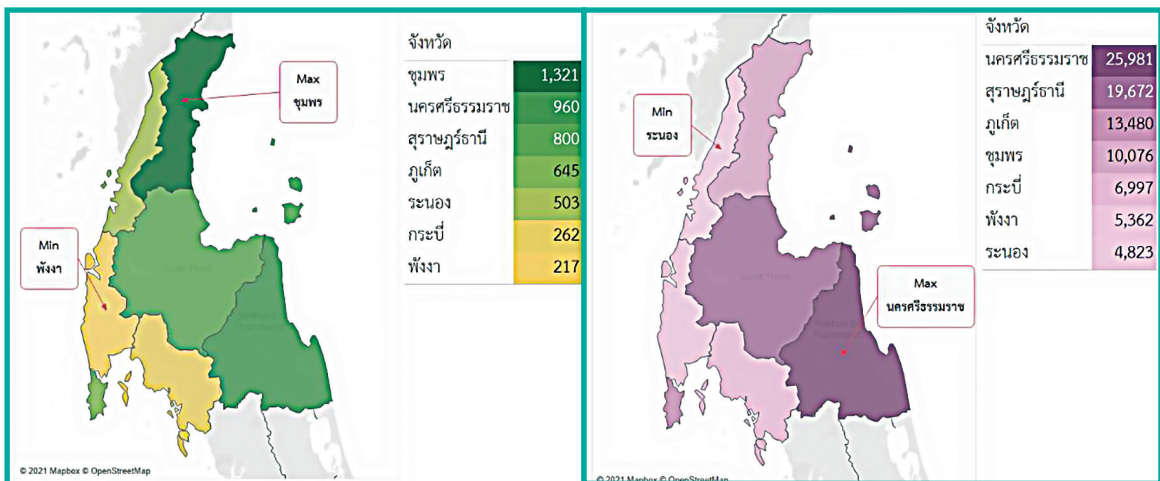

ภาพที่ 1.60 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่ภูธรภาค 8 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้ง มากที่สุดคือ นครศรีธรรมราช จำนวน 366 คดี และน้อยที่สุดคือ ระนอง จำนวน 56 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ นครศรีธรรมราช จำนวน 861 คดี และน้อยที่สุดคือ ระนอง จำนวน 92 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุดคือ ชุมพร จำนวน 1,321 คดี และน้อยที่สุดคือ พังงา จำนวน 217 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุดคือ นครศรีธรรมราช จำนวน 25,981 คดี และน้อยที่สุดคือ ระนอง จำนวน 4,823 คดี

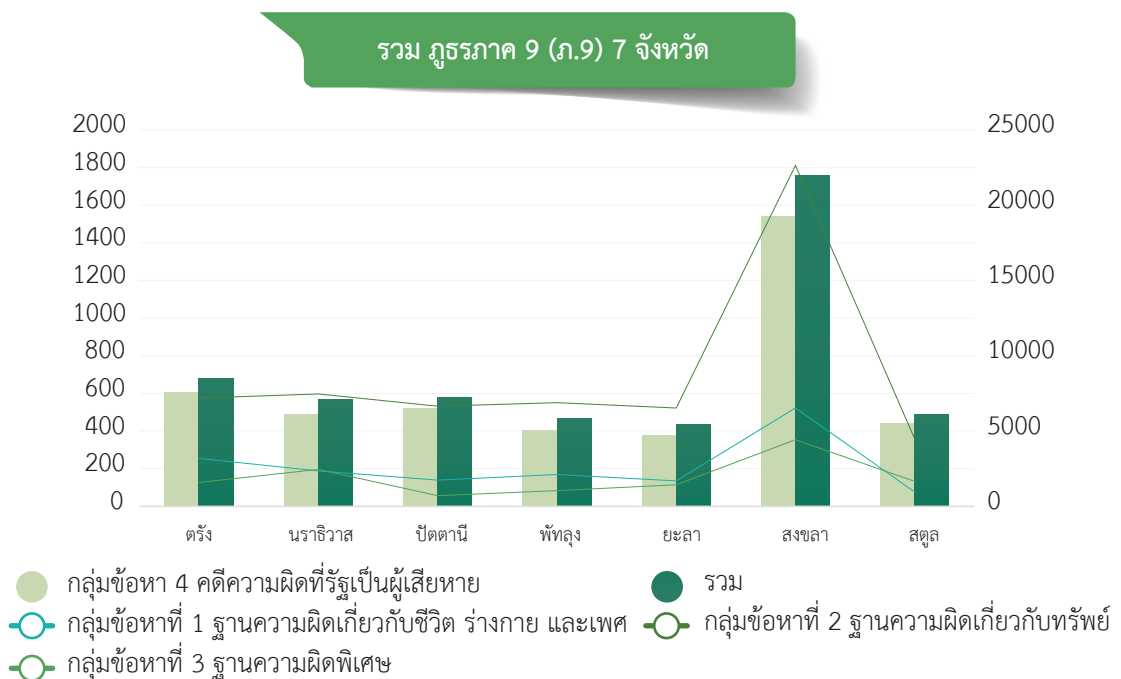
1.3.9 สถิติคดีอาญาของภูธรภาค 9

ตารางที่ 1.32 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

รวม ภูธรภาค 9 (ภ.9) 7 จังหวัด							
ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	255	189	140	169	135	523	76
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	575	598	532	551	523	1,811	357
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	127	197	57	84	115	354	133
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	7,568	6,085	6,529	5,032	4,682	19,256	5,519
รวม	8,525	7,069	7,258	5,836	5,455	21,944	6,085

ที่มา : สำนักงานยุติธรรมศาลาตรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.61 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

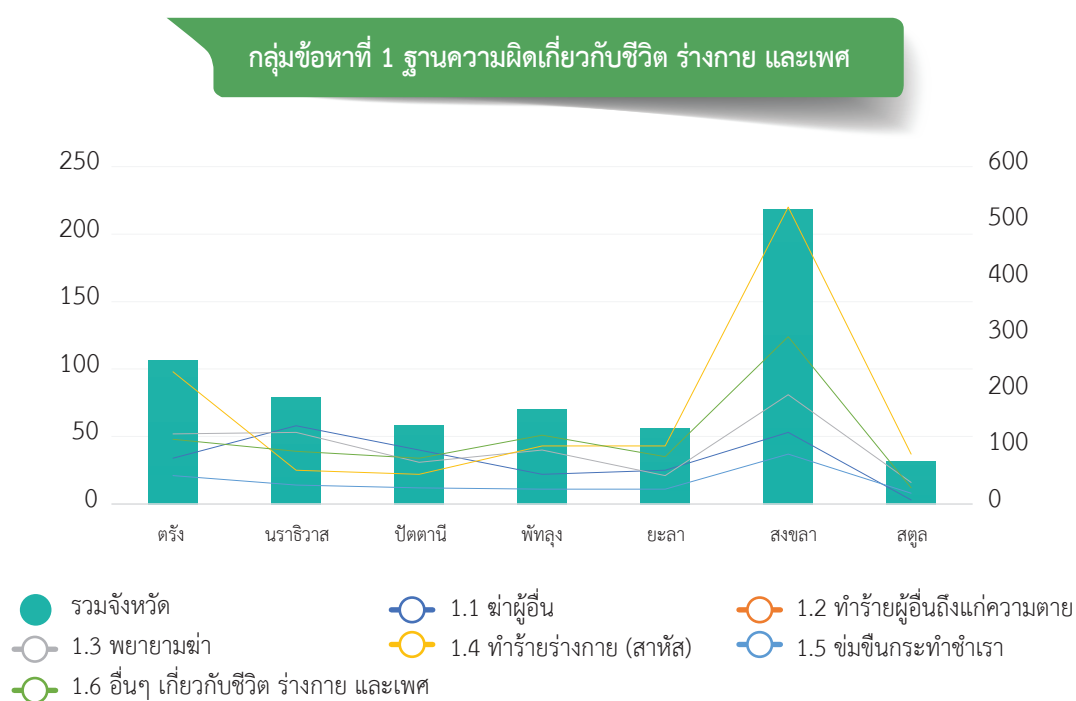

ที่มา : สำนักงานยุติธรรมศาลาตรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดของพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 9 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดตรัง นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ยะลา สงขลา และสตูล จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.32 และภาพที่ 1.61 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ สงขลา ตรัง และปัตตานี ตามลำดับ โดยจำนวนรวมคดีรับแจ้งความจังหวัดสงขลา นั้น มีสัดส่วนสูงมาก คิดเป็นอัตราส่วนหนึ่งในสามจากคดีในพื้นที่ภูธรภาคที่ 9 ทั้งหมด จากการพิจารณาเพิ่มเติมพบว่า ในทุกจังหวัดมีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 (ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์)

ภาพที่ 1.62 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

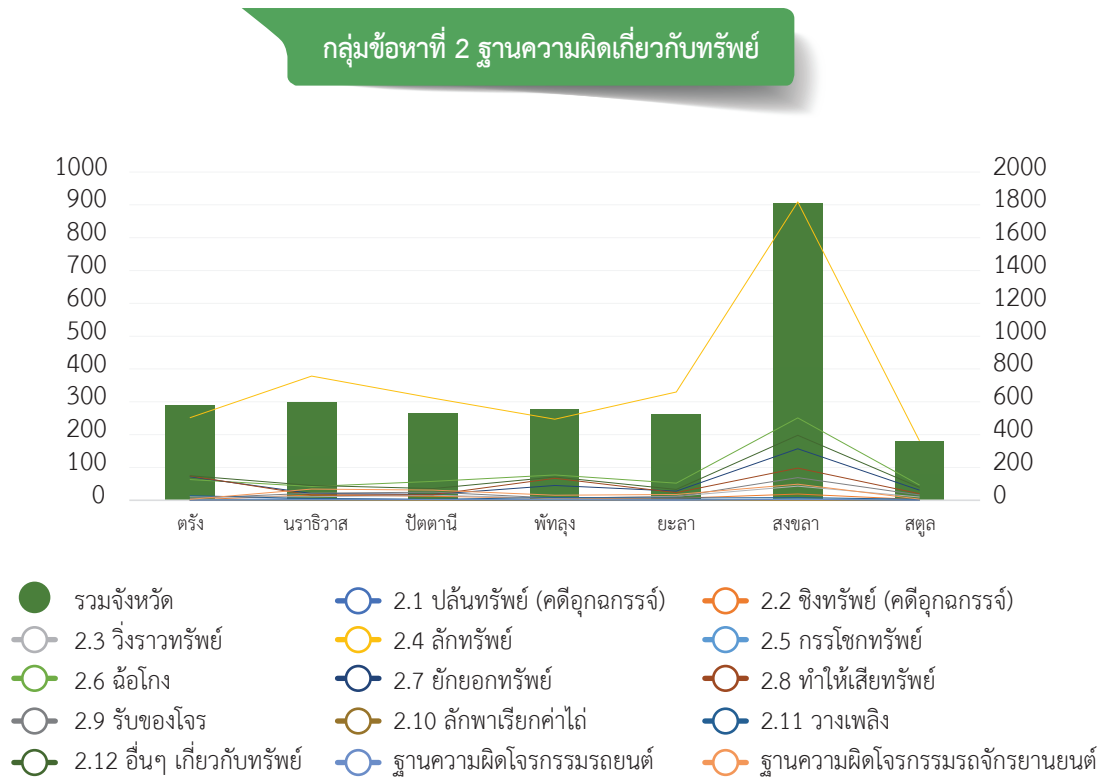

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.62 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ สงขลา ตรัง และนราธิวาส ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 9 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุด รวม 488 คดี

ภาพที่ 1.63 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในแต่ละลักษณะความผิด
ภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.63 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ สงขลา นราธิวาส และ ตรัง ตามลำดับ โดยสถิติคดีในกลุ่มนี้กระจุกตัวอยู่ในพื้นที่จังหวัดสงขลามากที่สุด และในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด คดีลักทรัพย์รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 9 คิดเป็น 2,609 คดี รองลงมา คือ ฉ้อโกงจำนวน 590 คดี และรวมหมวดคดีอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน 498 คดี

ภาพที่ 1.64 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด ภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.64 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ สงขลา นราธิวาส และสตูล ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาคที่ 9 มีการแจ้งความคดีที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ป่าไม้ มากที่สุดรวม 302 คดี รองลงมา คือ ความผิดตาม พ.ร.บ. ศุลกากร 237 คดี และความผิดตาม พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา 168 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.65 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
ภูมิลำเนา 9 รวม 7 จังหวัด

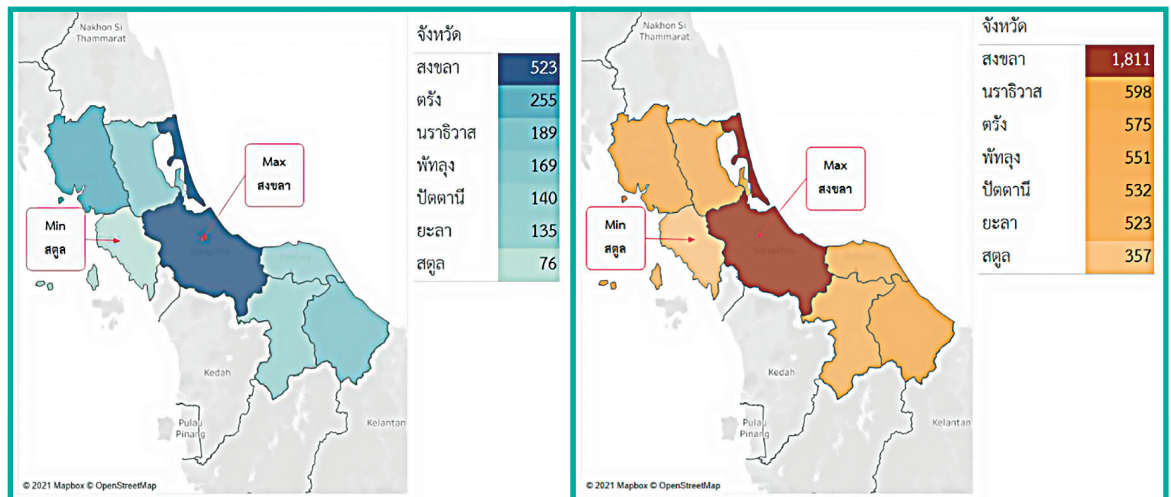

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏ ในภาพที่ 1.65 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ ในฐานความผิด ดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ สงขลา ตรัง และปัตตานี ตามลำดับ และมีจำนวนคดี ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด สูงที่สุดรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูมิลำเนา 9 คดีเป็น 44,028 คดี รองลงมา คือ ความผิดตาม พ.ร.ก.การบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 รวม 3,687 และคดีความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ รวม 3,424 คดี ตามลำดับ

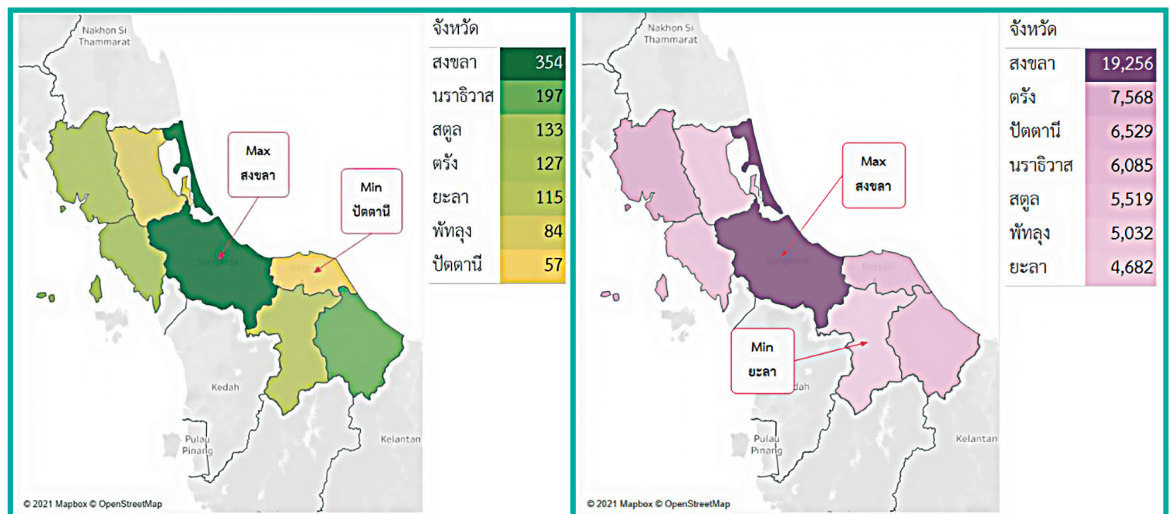

ภาพที่ 1.66 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่ภูธรภาค 9 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้ง มากที่สุดคือ สงขลา จำนวน 523 คดี และน้อยที่สุดคือ สตูล จำนวน 76 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุดคือ สงขลาจำนวน 1,811 คดี และ น้อยที่สุดคือ สตูลจำนวน 357 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้มากที่สุดคือ สงขลา จำนวน 354 คดี และน้อยที่สุดคือ ปัตตานีจำนวน 57 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ มากที่สุด คือ สงขลา จำนวน 19,256 คดี และ น้อยที่สุดคือ ยะลาจำนวน 4,682 คดี

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ , สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ส่วนที่ 2

กระบวนการดำเนินคดี

สถิติการดำเนินคดีอาญา ในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

2.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ

การดำเนินคดีในชั้นพนักงานอัยการ จากสถิติและปริมาณการรับสำนวนความอาญารับใหม่ทั่วประเทศ ของสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปีปฏิทิน พ.ศ. 2562-2563

ตารางที่ 2.1.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ จำนวนของคดีอาญารับใหม่แบ่งตามประเภทสำนวน

ประเภทสำนวนความอาญารับใหม่	จำนวน		สัดส่วน	
	2562	2563	ร้อยละของ สำนวนปี 2563	ร้อยละของการ เปลี่ยนแปลง
1. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	565,872	493,373	33.86	-12.8
2. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (ไม่รวมคดีเปรียบเทียบ)	33,798	30,390	2.09	-10.1
3. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ)	1,587,746	803,905	55.17	-49.4
4. ความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด	10,715	9,037	0.62	-15.7
5. ความอาญาที่แตกต่าง	802	750	0.05	-6.5
6. ชันสูตรพลิกศพ	180	254	0.02	41.1
7. สำนวนฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	129,723	119,393	8.19	-8.0
รวม	2,328,836	1,457,102	100.00	-37.4

ที่มา : สถิติคดีสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปี พ.ศ. 2562-2563 สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ

จากตารางที่ 2.1.1 ตามประเภทสำนวนความอาญาใหม่ ภาพรวมปี พ.ศ. 2563 มีทั้งสิ้น 1,457,102 คดี ประกอบด้วย ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.17 ตามมาด้วยความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา คิดเป็นร้อยละ 33.86

โดยภาพรวมทุกประเภทคดีในปี พ.ศ. 2563 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2562 นั้น พบว่า มีปริมาณลดลง 871,734 คดี คิดเป็นการลดลงร้อยละ 37.4 ถือเป็นการลดลงของสำนวนความทุกประเภท ยกเว้นการชั้นสูตร พลิกศพที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น โดยสำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) นั้นมีปริมาณลดลงมากที่สุด

คดีอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหา

กรณีคดีอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาฟ้องศาลพบว่าในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนปริมาณคดีทั้งหมด 513,835 คดี ซึ่งจำนวนทั้งหมดเกินกว่าร้อยละ 90 เป็นคดีที่รับใหม่ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 96.02 นอกจากนั้น ประมาณร้อยละ 3 เป็นคดีที่ค้างมาจากปีก่อน

ตารางที่ 2.1.2 จำนวนของคดีค้างมาและคดีรับใหม่ของบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

บัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	จำนวน		สัดส่วน	
	2562	2563	ร้อยละของจำนวนคดีปี 2563	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
ค้างมา	19,744	20,462	3.98	3.64
รับใหม่	565,872	493,373	96.02	-12.81
รวม	585,616	513,835	100	-12.26

ที่มา : สถิติคดีสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปี พ.ศ. 2562-2563 สำนักงานวิชาการ สำนักอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ

ในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนปริมาณคดีทั้งหมด 513,835 คดี ลดลงจากปีก่อนเล็กน้อย คิดเป็นการลดลงร้อยละ 12.26 โดยภาพรวมปี พ.ศ. 2563 นั้น พบว่า คดีส่วนใหญ่เป็นคดีรับใหม่ มากถึงร้อยละ 96.02 และมีคดีที่ค้างมาจากปีก่อนคิดเป็นร้อยละ 3.98 ตามตาราง 2.1.2

ตารางที่ 2.1.3 จำนวนของคดีที่เสร็จไปและค้างไปของบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

บัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	จำนวน		สัดส่วน	
	2562	2563	ร้อยละของจำนวนคดีปี 2563	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
เสร็จสิ้นไป	565,826	494,290	96.20	-12.64
ค้างไป	19,790	19,545	3.80	-1.24
รวม	585,616	513,835	100.00	-12.26

ที่มา : สถิติคดีสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปี พ.ศ. 2562-2563 สำนักงานวิชาการ สำนักอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ

จากตาราง 2.1.3 พบว่า ในปี พ.ศ. 2563 ภาพรวมความอาญาที่ปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาจำนวนทั้งสิ้น 513,835 คดีนั้น ได้มีการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วร้อยละ 96.20 และค้างไปร้อยละ 3.80 โดยส่วนมากพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องต่อศาล คิดเป็นร้อยละ 96.73 โดยมีสัดส่วนคดีที่ไม่สั่งฟ้อง ต่อศาลและคดีที่เสร็จสิ้นไปโดยวิธีอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย ตามตารางที่ 2.1.4

ตารางที่ 2.1.4 จำนวนของการฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

การฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	จำนวน		สัดส่วน	
	2562	2563	ร้อยละของจำนวนคดีปี 2563	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
ฟ้องศาล	550,502	478,130	96.73	-13.15
ไม่ฟ้องศาล	3,597	3,341	0.68	-7.12
อื่นๆ	11,727	12,819	2.59	9.31
รวม	565,826	494,290	100.00	-12.64

ที่มา : สถิติคดีสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปี พ.ศ. 2562-2563 สำนักงานวิชาการ สำนักอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ

ตารางที่ 2.1.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง)
จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2563

ประเภทคดี	ค้างมา		รับใหม่		รวม		รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป		ร้อยละที่เสร็จไป		ร้อยละที่ค้างไป	
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	ฟ้องศาล	เรื่อง	ไม่ฟ้อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
1. ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ฯ มาตรา 107-112	16		26		42		30		2		4		36		6	14.29
2. ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐฯ มาตรา 113-129	10		58		68		12		1		42		55		13	19.12
3. ความผิดต่อสัมพันธ์ฉันมิตรกับต่างประเทศ มาตรา 130-135	-		2		2		2		-		-		2		-	-
3/1. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย มาตรา 135/1 - 135/4	-		6		6		1		2		-		3		3	50.00
4. ความผิดต่อเจ้าพนักงาน มาตรา 136-146	141		944		1,085		864		40		57		961		124	11.43
5. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา 147-166	715		1,116		1,831		781		66		153		1,000		831	45.39
6. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่การยุติธรรม มาตรา 167-199	129		455		584		381		70		21		472		112	19.18
7. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม มาตรา 200-205	3		16		19		12		-		3		15		4	21.05
8. ความผิดเกี่ยวกับศานา มาตรา 206-208	1		13		14		13		-		-		13		1	7.14
9. ความผิดฐานเป็นองค์หรือชองโจร มาตรา 209-214	47		48		95		37		25		6		68		27	28.42
10. ความผิดฐานก่อการจลาจล มาตรา 215-216	1		15		16		10		1		1		12		4	25.00
11. ความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ มาตรา 217-219	23		431		454		407		1		11		419		35	7.71
12. ความผิดฐานทำให้เกิดเพลิงไหม้ มาตรา 220,225	35		226		261		220		3		5		228		33	12.64
13. ความผิดฐานเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน มาตรา 221,222,226-239	3		11		14		10		-		-		10		4	28.57

ตารางที่ 2.1.5 ภาพรวมปัญหาอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่สำเร็จ จำนวนคดีที่ค้าง)
จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2563

ประเภทคดี	ค้างมา		รับใหม่		รวม		รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป		ร้อยละคดีที่เสร็จไป		ร้อยละคดีที่ค้างไป	
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	ฟ้องศาล	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
14. ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา มาตรา 240-249	28	81	109				81	2	7		90		82.57		19	17.43
15. ความผิดเกี่ยวกับดวงตราแสดงปี และตัว มาตรา 250-263	1	41	42				38	-	2		40		95.24		2	4.76
16. ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร มาตรา 264-269	781	2,068	2,849				1,555	105	409		2,069		72.62		780	27.38
16/1. ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ มาตรา 269/1-269/7	-	45	45				22	1	7		30		66.67		15	33.33
16/2. ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง มาตรา 269/8-269/15	-	39	39				32	-	4		36		92.31		3	7.69
17. ความผิดเกี่ยวกับการค้า มาตรา 270-275	14	182	196				140	2	10		152		77.55		44	22.45
18. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา มาตรา 276-277	256	2,381	2,637				2,286	27	83		2,396		90.86		241	9.14
19. ความผิดเกี่ยวกับเพศอื่น ๆ มาตรา 278-287/2	155	1,329	1,484				1,256	23	53		1,332		89.76		152	10.24
20. ความผิดฐานข่มขืนโดยเจตนา มาตรา 288-289	244	1,474	1,718				1,436	66	51		1,553		90.40		165	9.60
21. ความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น มาตรา 288,289,80,81	528	2,477	3,005				2,373	95	99		2,567		85.42		438	14.58
22. ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา มาตรา 290	28	357	385				341	6	11		358		92.99		27	7.01
23. ความผิดฐานกระทำความผิดโดยประมาท มาตรา 291	752	6,204	6,956				6,020	67	132		6,219		89.40		737	10.60
24. ความผิดต่อชีวิตอื่น ๆ มาตรา 292-294	15	34	49				42	2	5		49		100.00		-	-
25. ความผิดต่อร่างกาย มาตรา 295-300	674	9,508	10,182				9,135	89	333		9,557		93.86		625	6.14
26. ความผิดฐานทำร้ายร่างกายและทอดทิ้งเด็ก ฯลฯ มาตรา 301-308	3	6	9				5	-	2		7		77.78		2	22.22

ตารางที่ 2.1.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่สำเร็จ จำนวนคดีที่ค้าง)
จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2563

ประเภทคดี	ค้างมา		รับใหม่		รวม		รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป		ร้อยละคดี ที่เสร็จไป		ร้อยละคดี ที่ค้างไป	
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	ฟ้องศาล		ไม่ฟ้อง		เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง		
							เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง						
27. ความผิดต่อเสรีภาพ มาตรา 309-321	112	536	648				493	28	35	556		85.80	92		14.20	
28. ความผิดฐานเปิดเผยความลับและหมิ่นประมาท มาตรา 322-333	698	2,485	3,183				1,745	334	325	2,404		75.53	779		24.47	
29. ความผิดฐานลักทรัพย์ มาตรา 334-335 ทวิ	1,654	21,029	22,683				20,139	326	671	21,136		93.18	1,547		6.82	
30. ความผิดฐานฉ้อโกงทรัพย์ มาตรา 336	39	792	831				768	10	18	796		95.79	35		4.21	
31. ความผิดฐานกรรโชก มาตรา 337	48	127	175				122	6	12	140		80.00	35		20.00	
32. ความผิดฐานฉ้อโกงทรัพย์ มาตรา 338	6	24	30				20	2	2	24		80.00	6		20.00	
33. ความผิดฐานชิงทรัพย์ มาตรา 339, 339 ทวิ	57	617	674				602	5	19	626		92.88	48		7.12	
34. ความผิดฐานปล้นทรัพย์ มาตรา 340, 340 ทวิ	48	203	251				194	7	13	214		85.26	37		14.74	
35. ความผิดฐานฉ้อโกง มาตรา 341-348	1,849	6,704	8,553				4,906	270	1,277	6,453		75.45	2,100		24.55	
36. ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้ มาตรา 349-351	38	216	254				141	21	33	195		76.77	59		23.23	
37. ความผิดฐานลักยอก มาตรา 352-356	972	4,933	5,905				4,052	154	752	4,958		83.96	947		16.04	
38. ความผิดฐานรับของโจร มาตรา 357	54	207	261				187	13	13	213		81.61	48		18.39	
39. ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ มาตรา 358-361	183	1,323	1,506				1,191	51	108	1,350		89.64	156		10.36	
40. ความผิดฐานบุกรุก มาตรา 362-366	690	4,206	4,896				3,787	186	203	4,176		85.29	720		14.71	
40/1. ความผิดเกี่ยวกับศพ มาตรา 366/1 - 366/4	-	7	7				5	1	-	6		85.71	1		14.29	

ประเภทคดี	คำมา		รับไม่		รวม	รวมเสร็จไปโดย				ร้อยละคดี		
	เรื่อง	เรื่อง	ฟ้องศาล	เรื่อง		เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
41. ความผิดลหุโทษ มาตรา 367-398	88	1,283	1,371	1,169	34	88	1,291		80	94.16		5.84
42. ประมวลรัษฎากร	25	45	70	37	4	6	47		23	67.14		32.86
43. พระราชบัญญัติศุลกากร	265	930	1,195	843	11	69	923		272	77.24		22.76
44. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต	2	113	115	101	-	4	105		10	91.30		8.70
45. ความผิดเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรอื่น ๆ	18	44	62	40	2	6	48		14	77.42		22.58
46. พระราชบัญญัติยา	36	356	392	344	3	14	361		31	92.09		7.91
47. พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม, การประกอบโรคศิลปะ	2	7	9	5	-	1	6		3	66.67		33.33
48. พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ที่ออกใบอนุญาตให้ได้)	711	18,640	19,351	18,547	59	145	18,751		600	96.90		3.10
49. พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ที่ออกใบอนุญาตให้ไม่ได้)	116	3,289	3,405	3,233	10	41	3,284		121	96.45		3.55
50. พระราชบัญญัติการพนัน (การพนันสลากกินรวบ)	7	12,379	12,386	12,279	-	99	12,378		8	99.94		0.06
51. พระราชบัญญัติการพนัน (การพนันอื่น ๆ)	46	18,445	18,491	18,220	5	212	18,437		54	99.71		0.29
52. พระราชบัญญัติรัษฎากรทหาร	39	5,334	5,373	5,281	30	44	5,355		18	99.66		0.34
53. พระราชบัญญัติป่าไม้, ป่าสงวนแห่งชาติ, อุทยานแห่งชาติ	912	2,396	3,308	2,108	176	120	2,404		904	72.67		27.33
54. พระราชกำหนดการประมง	35	384	419	223	5	144	372		47	88.78		11.22
55. พระราชบัญญัติเงินเข้าเมือง	92	10,713	10,805	10,554	31	131	10,716		89	99.18		0.82
56. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ	3,142	206,851	209,993	204,902	170	2,633	207,705		2,288	98.91		1.09

ตารางที่ 2.1.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง)
จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2563

ประเภทคดี	ค้างมา		รับใหม่		รวม		รวมเสร็จไปโดย						รวมเสร็จไป		ร้อยละคดีที่เสร็จไป		ร้อยละคดีที่ค้างไป	
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	ฟ้องศาล		ไม่ฟ้อง		อย่างอื่น		เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	
							เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง						
57. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท	78	1,453	1,531	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	1,463	เรื่อง	2	เรื่อง	36	เรื่อง	1,501	เรื่อง	98.04	30	1.96	
58. พระราชบัญญัติแร่	1	5	6	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	3	เรื่อง	-	เรื่อง	1	เรื่อง	4	เรื่อง	66.67	2	33.33	
59. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	9	76	85	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	74	เรื่อง	1	เรื่อง	-	เรื่อง	75	เรื่อง	88.24	10	11.76	
60. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	735	3,544	4,279	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	2,905	เรื่อง	92	เรื่อง	567	เรื่อง	3,564	เรื่อง	83.29	715	16.71	
61. พระราชบัญญัติโรงงาน	25	46	71	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	38	เรื่อง	3	เรื่อง	13	เรื่อง	54	เรื่อง	76.06	17	23.94	
62. พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ	10	182	192	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	147	เรื่อง	4	เรื่อง	17	เรื่อง	168	เรื่อง	87.50	24	12.50	
63. พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ	-	356	356	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	299	เรื่อง	1	เรื่อง	30	เรื่อง	330	เรื่อง	92.70	26	7.30	
64. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	-	104	104	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	50	เรื่อง	1	เรื่อง	42	เรื่อง	93	เรื่อง	89.42	11	10.58	
65. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	-	286	286	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	162	เรื่อง	2	เรื่อง	26	เรื่อง	190	เรื่อง	66.43	96	33.57	
66. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ปรับปรุงขณะแก้ไขร่างหรือของหน่วยงานอื่น)	-	22,830	22,830	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	22,577	เรื่อง	1	เรื่อง	163	เรื่อง	22,741	เรื่อง	99.61	89	0.39	
67. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ผู้ขับขี่เสพยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท)	-	10,465	10,465	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	10,084	เรื่อง	1	เรื่อง	89	เรื่อง	10,174	เรื่อง	97.22	291	2.78	
68. ความผิดอื่น ๆ	3,017	99,815	102,832	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	96,548	เรื่อง	583	เรื่อง	3,086	เรื่อง	100,217	เรื่อง	97.46	2,615	2.54	

ตารางที่ 2.1.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง)
จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2563

ประเภทคดี	ค้างมา เรื่อง	รับใหม่ เรื่อง	รวม เรื่อง	รวมเสร็จไปโดย				ร้อยละ		ร้อยละ	
				ฟ้องศาล		ไม่ฟ้อง		อย่างอื่น		ที่เสร็จไป	
				เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
รวมทั้งสิ้น	20,462	493,373	513,835	478,130	3,341	12,819	494,290	96.20	19,545	3.80	
หมายเหตุ ยุติการดำเนินคดี	เรื่อง	3,318	คน	4,023							

ที่มา : สถิติคดีสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปี พ.ศ. 2562-2563 สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ

จากตารางที่ 2.1.5 จะเห็นว่าความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาที่มีจำนวนคดีสูงสุด 3 อันดับแรก (ไม่นับรวมคดีความผิดอื่น ๆ) คือ คดีที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษรวม 209,993 คดี ความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ข้อรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น) รวม 22,830 คดี และความผิดฐานลักทรัพย์รวม 22,683 คดี

ตารางที่ 2.1.6 บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) ปี พ.ศ. 2562-2563

จำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ)	คำสั่งอัยการ (จำนวน)				จำนวนเรื่อง ที่เสร็จ		จำนวนเรื่อง ที่ค้าง	
	เห็นด้วย	ไม่ฟ้อง	ให้ส่งตัวมา ฟ้อง	อื่น ๆ	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563						
	1,580,167	-	12	8,246	1,588,425	51		
	797,522	-	4	5,569	803,095	861		

ที่มา : สถิติคดีสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปี พ.ศ. 2562-2563 สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ

จากตารางที่ 2.1.6 จะเห็นว่าจำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) ในปี พ.ศ. 2563 นั้น มีจำนวนลดลงจากปีก่อนมากถึง 784,520 คดีคิดเป็นการลดลงเกือบร้อยละ 50 แต่มีการเพิ่มขึ้นของจำนวนเรื่องที่ยังค้างเป็นจำนวนมาก แม้ภาพรวมความอาญาในหมวดหมู่ผู้ต้องหาจะลดลง

2.2 สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในส่วนนี้เป็นการนำเสนอสถิติปริมาณคดีอาญาขึ้นสู่การพิจารณาตัดสินศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ประจำปีปฏิทิน พ.ศ. 2563 มีข้อมูลที่น่าสนใจ ในการนำเสนอ ดังนี้

2.2.1 คดีอาญาขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น

คดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรตามตารางที่ 2.7 พบว่า ในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนปริมาณคดีอาญาขึ้นสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นรวมทั้งสิ้น 538,118 คดี โดยแบ่งเป็น คดีค้างมาจากปี พ.ศ. 2562 จำนวน 35,922 คดี คดีรับใหม่จำนวน 502,196 คดี จึงพบว่า คดีมากกว่าร้อยละ 93.32 ของความผิดในคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรเป็นคดีรับใหม่ มีเพียงร้อยละ 6.68 เท่านั้นที่เป็นคดีค้างมา

ตารางที่ 2.7 จำนวนและร้อยละของคดีค้างมาและฟ้องใหม่ของบัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลชั้นต้น ประจำปี พ.ศ. 2563

บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลชั้นต้น	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีรับใหม่	502,196	93.32
คดีค้างมา	35,922	6.68
รวม	538,118	100

ที่มา : สืบค้นจาก <http://oppb.coj.go.th> สำนักงานศาลยุติธรรม

2.2.2 การพิจารณาคดีอาญาเสร็จไป

ประเด็นดังกล่าวมีค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 2.8

ตารางที่ 2.8 จำนวนและร้อยละจำแนกตามสถานะคดีอาญาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลชั้นต้น	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีที่เสร็จไป	498,730	92.68
คดีที่ค้างไป	39,388	7.32
รวม	538,118	100

ที่มา : สืบค้นจาก <http://oppb.coj.go.th> สำนักงานศาลยุติธรรม

จากตารางที่ 2.8 เมื่อพิจารณาคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร โดยแบ่งออกเป็นคดีที่เสร็จ และคดีที่ค้างไป พบว่า มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 538,118 คดี ทั้งนี้คดีที่เสร็จไปคิดเป็นร้อยละ 92.68 ของคดีอาญาทั้งหมดที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น มีเพียงร้อยละ 7.32 เท่านั้นที่เป็น คดีค้างไปและโอนไปปีต่อไป

2.2.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการพิจารณาคดี

ประเด็นดังกล่าวมีค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 2.9

ตารางที่ 2.9 จำนวนและร้อยละคดีอาญาจำแนกระยะเวลาในการพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร (ไม่รวมข้อมูลเดือน ธันวาคม)

ระยะเวลาที่ใช้พิพากษาคดีเสร็จไป	จำนวนคดีอาญา	ร้อยละ
ไม่เกิน 1 เดือน	373,043	80.39
มากกว่า 1 แต่ไม่เกิน 3 เดือน	38,201	8.23
มากกว่า 3 แต่ไม่เกิน 6 เดือน	28,639	6.17
มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	20,194	4.35
มากกว่า 1 ปี	3,987	0.86
รวม	464,064	100

ที่มา : สืบค้นจาก <http://oppb.coj.go.th> สำนักงานศาลยุติธรรม

จากตารางที่ 2.9 พบว่า คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรที่เสร็จไป มีจำนวนทั้งสิ้น 464,064 คดี พบว่า ระยะเวลาอัตราเฉลี่ยที่ศาลพิจารณาคดีอาญาจนแล้วเสร็จเป็นอัตราสูงสุด คือ ใช้ระยะเวลาในการพิพากษาคดีเสร็จไปไม่เกิน 1 เดือน มากถึงร้อยละ 80.39 รองลงมา คือ ใช้เวลามากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 8.23 และใช้ระยะเวลามากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 6.17 ตามลำดับ

2.2.4 การไต่ถามคดี

ประเด็นดังกล่าวมีค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 2.10

ตารางที่ 2.10 จำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การไต่ถามคดี คดีอาญาที่ไต่ถามสำเร็จและร้อยละคดีอาญาที่ไต่ถามสำเร็จ พ.ศ. 2560 - 2563

ปี	คดีที่เข้าสู่การไต่ถามคดี	คดีไต่ถามสำเร็จ	ร้อยละไต่ถามสำเร็จ
2560	12,530	6,964	55.57
2561	4,217	1,704	40.40
2562	15,111	6,601	43.68
2563	9,931	6,982	70.31

ที่มา : สืบค้นจาก <http://oppb.coj.go.th> สำนักงานศาลยุติธรรม

จากตารางที่ 2.10 จำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไต่ถามคดีสำเร็จในปี พ.ศ. 2563 มีทั้งสิ้น 9,931 คดี พบว่ามีคดีที่ไต่ถามสำเร็จจำนวน 6,982 คดี คิดเป็นร้อยละ 70.31 ถือว่ามีอัตราการไต่ถามสำเร็จที่สูงที่สุดในรอบ 4 ปี สูงกว่าสถิติปี พ.ศ. 2562 ซึ่งมีร้อยละของการไต่ถามสำเร็จเพียงร้อยละ 43.68 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจำนวนคดีที่ไต่ถามสำเร็จในปี พ.ศ. 2563 แม้ว่าจะมีจำนวนสูงที่สุดแต่ก็พบว่ามีได้เป็นการเปลี่ยนแปลงจากปีก่อนหน้ามากนัก ดังนั้นอัตราการไต่ถามสำเร็จที่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดจึงเป็นผลมาจากการที่จำนวนคดีที่เข้าสู่การไต่ถามคดีนั้นลดลงอย่างมาก โดยในปี พ.ศ. 2563 มีคดีเข้าสู่การไต่ถามคดีลดลงจากปีก่อนหน้าถึง 5,180 คดี ลดลงคิดเป็นร้อยละ 34.28

2.3 สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

2.3.1 คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว

ตารางที่ 2.11 จำนวนและร้อยละคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรปี พ.ศ. 2563

คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีที่ค้างมา	999	6.92
คดีที่รับใหม่	13,430	93.08
รวม	14,429	100

ที่มา : สืบค้นจาก <http://oppb.coj.go.th> สำนักงานศาลยุติธรรม

จากตารางที่ 2.11 พบว่า ในปี พ.ศ. 2563 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้น 14,429 คดี โดยมากกว่าร้อยละ 90 เป็นคดีรับมาใหม่ และมีเพียงร้อยละ 6 เท่านั้นที่เป็นคดีที่ค้างมา ซึ่งแบ่งเป็นคดีรับมาใหม่จำนวน 13,430 คดี และคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าจำนวน 999 คดี

2.3.2 การพิจารณาคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวที่เสร็จสิ้นไป

ตารางที่ 2.12 จำนวนและร้อยละคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวที่เสร็จสิ้นไปและอยู่ระหว่างการพิจารณาคดี

คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีเสร็จไป	13,718	95.07
คดีอยู่ระหว่างการพิจารณา	711	4.93
รวม	14,429	100

ที่มา : สืบค้นจาก <http://oppb.coj.go.th> สำนักงานศาลยุติธรรม

จากตารางที่ 2.12 ในปี พ.ศ. 2563 พบว่าจากจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้นจำนวน 14,429 คดีนั้น มีคดีที่เสร็จไปมากถึง 13,718 คดี คิดเป็น ร้อยละ 95.07 และมีอยู่ 711 คดีซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณา คิดเป็นร้อยละ 4.93

สำหรับการรายงานสถิติคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรประจำปีนั้น เนื่องจากมีข้อจำกัดของข้อมูล จึงมิได้มีการรายงานสถิติบางประการดังที่เคยปรากฏในรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2562 ประกอบไปด้วยข้อมูลสถิติต่าง ๆ ดังนี้ สถิติผู้เสียหายในคดีอาญา สถิติการปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญา สถิติผลการพิพากษาจำแนกตามคดีเสร็จไป และสถิติการตัดสินคดีอาญาของ ศาลเยาวชนและครอบครัว

ส่วนที่ 3

กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ในส่วนนี้เป็นการรายงานข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี ซึ่งประกอบด้วยสถิติจากส่วนงานต่าง ๆ ภายหลังจากมีคำสั่งของศาลทำให้คดีความเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ประกอบด้วยสถิติการบังคับโทษในเรือนจำซึ่งรวบรวมโดยกรมราชทัณฑ์ สถิติการส่งคุมประพฤติซึ่งรวบรวมโดย กรมคุมประพฤติ และสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งรวบรวมโดยกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

3.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ

กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักด้านการบังคับโทษในเรือนจำ โดยศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ได้รายงานข้อมูลสถิติ (ข้อมูลเป็นปีปฏิทิน) ซึ่งรวบรวมเป็นประเด็นที่น่าสนใจประการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1.1 ประเภทผู้ต้องขัง

ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทผู้ต้องขังมีสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนและร้อยละผู้ต้องขังในระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามประเภทผู้ต้องขัง

ประเภทผู้ต้องขัง	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
นักโทษเด็ดขาด	306,020	82.05	308,596	83.86	281,964	83.16
ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ - ฎีกา	31,376	8.41	29,406	7.99	32,194	9.49
ผู้ต้องขังระหว่างไต่สวน - พิจารณา	10,587	2.84	9,079	2.47	8,637	2.55
ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน	22,039	5.91	19,168	5.21	15,112	4.46
เยาวชนที่ถูกฝากขัง	56	0.02	43	0.01	34	0.01
ผู้ถูกกักกัน	17	0.00	32	0.01	41	0.01
ผู้ถูกกักขัง	2,884	0.77	1,669	0.45	1,099	0.32
รวมประเภทผู้ต้องขังทั้งหมด	372,979	100.00	367,993	100.00	339,081	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 3.1 พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2561-2563 ภาพรวมของผู้ต้องขังทุกประเภทมีจำนวนเฉลี่ย 360,017.667 คนต่อปี โดยมีแนวโน้มจำนวนลดลงตลอดทุกปีในช่วงเวลาดังกล่าว ในจำนวนนี้พบว่านักโทษเด็ดขาดเป็นจำนวนมากที่สุดและคิดเป็นสัดส่วนสูงที่สุดในทุกปี โดยผู้ต้องขังระหว่างไต่สวน - พิจารณา ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน และผู้ถูกกักขังนั้น มีแนวโน้มลดลงทุกปีตลอด 3 ปีดังกล่าว ทั้งเชิงปริมาณและเชิงสัดส่วนตามอัตราร้อยละ

3.1.2 นักโทษเด็ดขาดจำแนกตามลักษณะความผิด

ตารางที่ 3.2 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามลักษณะความผิด

ลักษณะความผิด	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	28,182	9.21	23,721	7.72	18,867	6.36
พ.ร.บ. ยาเสพติด	236,128	77.16	246,504	80.25	231,170	77.97
ความผิดต่อชีวิต	17,235	5.63	16,264	5.29	14,537	4.90
ความผิดต่อร่างกาย	2,212	0.72	1,826	0.59	1,478	0.50
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	9,385	3.07	9,427	3.07	8,905	3.00
ภัยอันตรายต่อประชาชน	57	0.02	49	0.02	49	0.02
อื่น ๆ	12,821	4.19	9,373	3.05	21,495	7.25
รวม	306,020	100	307,164	100	296,501	100

ที่มา : ข้อมูลปี พ.ศ. 2561 - 2562 จากรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2562 สำนักงานกิจการยุติธรรม และ ข้อมูลปี พ.ศ. 2563 จากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน โดยศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกลุ่มติดตามฯ ประกอบกับข้อมูลจากเว็บไซต์ <http://www.correct.go.th/> รายงานสถิติราชทัณฑ์ รท.103 สัปดาห์ ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2563

จากตารางที่ 3.2 พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2561-2563 จำนวนนักโทษเด็ดขาดยังค่อนข้างคงที่ในจำนวนประมาณ 300,000 กว่าคน โดยในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนนักโทษเด็ดขาดน้อยที่สุดตลอดช่วงเวลาดังกล่าว เป็นจำนวน 296,501 คน ลดลงจากปีก่อนหน้า 10,663 คน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงอัตราร้อยละนักโทษเด็ดขาดต่อปี จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า ลักษณะความผิดที่มีแนวโน้มลดลง ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดต่อชีวิตและความผิดต่อร่างกาย ในขณะที่ฐานความผิดอื่นยังมีสัดส่วนค่อนข้างคงที่ โดยมีความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ยาเสพติดเป็นสัดส่วนสูงที่สุดในทุกปี เพราะฉะนั้นนักโทษเด็ดขาดโดยส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

เมื่อจำแนกนักโทษเด็ดขาดตามเพศมีสถิติข้อมูลเปรียบเทียบปรากฏตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาด พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามเพศ

พ.ศ.	เพศ				รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	
2561	265,577	86.78	40,443	13.22	306,020
2562	268,499	87.00	40,097	13.00	308,596
2563	246,253	87.33	35,711	12.67	281,964

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 3.3 เมื่อพิจารณาถึงอัตราร้อยละจำนวนนักโทษเด็ดขาดจำแนกตามเพศ พบว่าในแต่ละปีนักโทษเด็ดขาดเพศชายมีตัวเลขอยู่ที่ประมาณกว่าร้อยละ 85 ในขณะที่เพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 12-13 นอกจากนี้ ยังพบว่านักโทษเด็ดขาดเพศชายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย แต่ในทางตรงกันข้ามนักโทษเด็ดขาดเพศหญิง ก็มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยเช่นกันในช่วง 3 ปีดังกล่าว

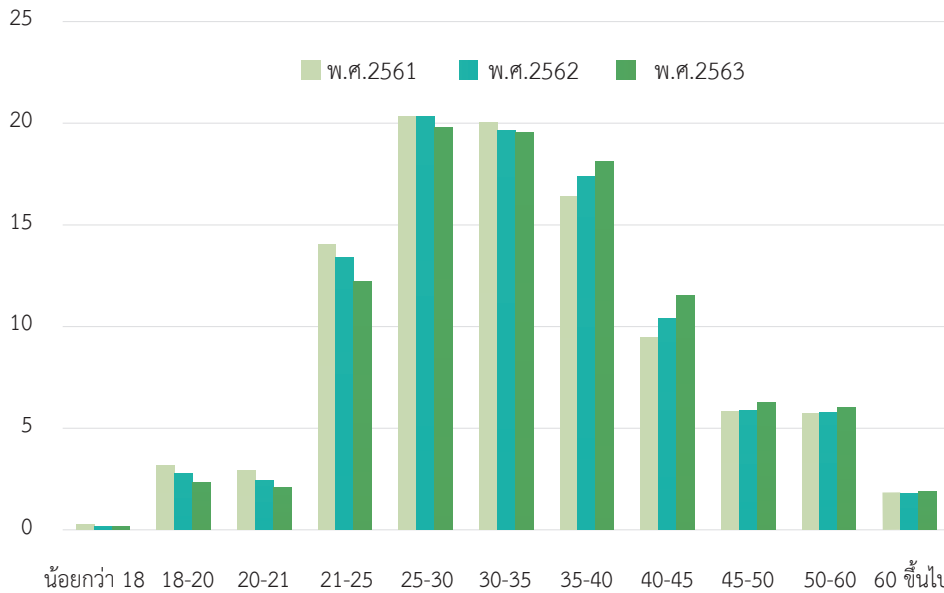
ตารางที่ 3.4 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
ไม่เกิน 18 ปี	768	0.25	591	0.19	395	0.14
กว่า 18 - 20 ปี	9,689	3.17	8,599	2.79	6,583	2.34
กว่า 20 - 21 ปี	8,993	2.94	7,482	2.43	5,929	2.10
กว่า 21 - 25 ปี	42,878	14.01	41,302	13.39	34,461	12.23
กว่า 25 - 30 ปี	62,138	20.31	62,663	20.31	55,824	19.81
กว่า 30 - 35 ปี	61,362	20.05	60,614	19.65	55,108	19.56
กว่า 35 - 40 ปี	50,248	16.42	53,550	17.36	51,017	18.11
กว่า 40 - 45 ปี	28,998	9.48	32,114	10.41	32,462	11.52
กว่า 45 - 50 ปี	17,871	5.84	18,132	5.88	17,650	6.26
กว่า 50 - 60 ปี	17,440	5.70	17,868	5.79	16,983	6.03
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	5,635	1.84	5,572	1.81	5,318	1.89
รวม	306,020	100.00	308,487	100.00	281,730	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

ภาพที่ 3.1 ร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามช่วงอายุ

จากตารางที่ 3.4 ประกอบกับภาพที่ 3.1 พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2561-2563 ร้อยละของจำนวนนักโทษเด็ดขาดมีลักษณะการกระจายตัวในช่วงอายุต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกัน โดยนักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุในช่วงระหว่าง 25-30 ปี และ 30-35 ปี รวมเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 40 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดต่อปี

ตารางที่ 3.5 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาด พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ

จำนวนครั้งที่ต้องโทษ	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
ต้องโทษครั้งที่ 1	210,378	68.73	206,069	66.80	180,241	63.99
ต้องโทษครั้งที่ 2	71,358	23.31	75,457	24.46	73,741	26.18
ต้องโทษครั้งที่ 3	17,053	5.57	19,077	6.18	19,811	7.03
ต้องโทษครั้งที่ 4	4,650	1.52	5,190	1.68	5,253	1.86
ต้องโทษ 5 ครั้งขึ้นไป	2,641	0.86	2,671	0.87	2,619	0.93
รวม	306,080	100.00	308,464	100.00	281,665	100.00

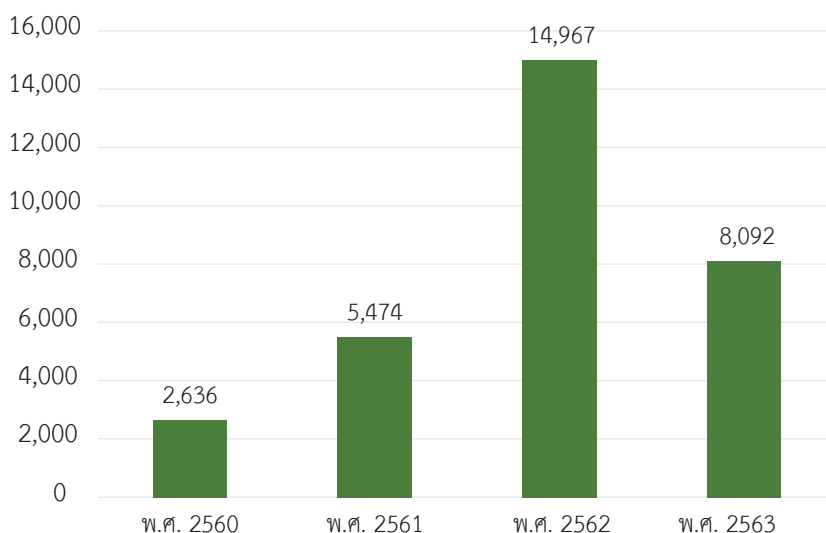
ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากข้อมูลจำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาด พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ ในตารางที่ 3.5 พบว่า นักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่ในแต่ละปี เป็นนักโทษที่ต้องโทษในครั้งแรกคิดเป็นสัดส่วนประมาณสองในสามของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด นักโทษเด็ดขาดราวหนึ่งในสามนั้นเป็นผู้ต้องหากระทำความผิดซ้ำ โดยร้อยละของนักโทษเด็ดขาดที่ต้องโทษตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปนั้น มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งหมดตลอดช่วงเวลาดังกล่าว

3.1.3 ผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ

ภาพที่ 3.2 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษ พ.ศ. 2560-2563

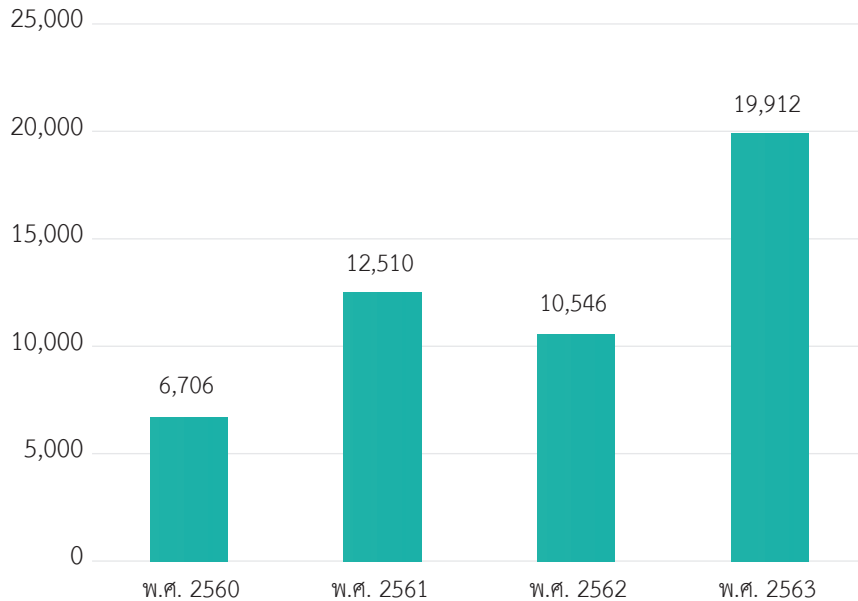

ที่มา : ข้อมูลปี พ.ศ. 2560 - 2561 จากรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2562 สำนักงานกิจการยุติธรรม และ ข้อมูลปี พ.ศ. 2562-2563 จากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน โดยศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกลุ่มติดตามฯ กรมราชทัณฑ์ (ข้อมูล ณ วันที่ 1 มีนาคม 2564)

จากภาพที่ 3.2 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษ ระหว่าง พ.ศ. 2560-2563 มีความผันผวน โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีระหว่างปี พ.ศ. 2560-2562 สูงที่สุดที่จำนวน 14,967 คน ในปี พ.ศ. 2562 คิดเป็นร้อยละ 4.85 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดในปีนั้น แต่ในปี พ.ศ. 2563 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษลดลงมาเหลือเพียง 8,092 คน ลดลงคิดเป็นร้อยละ 45.93 และมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 2.87 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดในปีนั้น

ภาพที่ 3.3 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษ พ.ศ. 2560-2563

ที่มา : ข้อมูลปี พ.ศ. 2560 - 2561 จากรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2562 สำนักงานกิจการยุติธรรม และ ข้อมูลปี พ.ศ. 2562-2563 จากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน โดยศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกลุ่มติดตามฯ กรมราชทัณฑ์ (ข้อมูล ณ วันที่ 1 มีนาคม 2564)

จากภาพที่ 3.3 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษในปี พ.ศ. 2560-2563 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนโดยพบว่า ปี พ.ศ. 2561 มีปริมาณมากกว่า ปี พ.ศ. 2560 เกือบ 1 เท่า ในขณะที่ ปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนลดลงจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย แล้วมีปริมาณเพิ่มขึ้นสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2563 โดยมีจำนวน 19,912 คน ซึ่งคิดเป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงปริมาณที่มากที่สุดเช่นกัน

เมื่อนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบกับจำนวนนักโทษเด็ดขาดแล้ว พบว่า ในระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 4.08 ร้อยละ 3.42 และร้อยละ 7.06 ตามลำดับ เห็นได้ว่าการเพิ่มขึ้นเชิงอัตราส่วนร้อยละอย่างก้าวกระโดดในปี พ.ศ. 2563 เป็นเพราะจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษมีจำนวนมากขึ้นในขณะที่ภาพรวมจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดนั้นลดลง

3.1.4 การกระทำผิดซ้ำ

แม้การกระทำผิดซ้ำจะเป็นประเด็นที่สามารถถกเถียงด้านวิชาการและการให้คำนิยามที่ชัดเจนได้ แต่กรมราชทัณฑ์ก็ได้ให้คำนิยามของการกระทำผิดซ้ำเพื่อประโยชน์ในการติดตาม จัดเก็บและรายงานข้อมูลดังกล่าวว่าหมายถึงการที่ผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยตัวออกจากเรือนจำไปแล้ว ทั้งกรณีพ้นโทษแบบมีเงื่อนไขและไม่เป็นเงื่อนไข ในช่วงปีงบประมาณหนึ่ง ๆ แล้วหวนกลับมากระทำผิดซ้ำโดยถูกส่งตัวเข้าสู่เรือนจำอีกครั้ง ทั้งในกรณีผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีและผู้ต้องขังภายในระยะเวลาช่วงหนึ่งที่กำหนดไว้หลังการปล่อยตัวดังกล่าว โดยในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรก เทียบกับข้อมูลที่บ้านทึกในแต่ละปี

ตารางที่ 3.6 จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมผู้ต้องขัง พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามประเภทคดี

ประเภทคดี	จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมผู้ต้องขัง		
	2561	2562	2563
ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	1	2	3
ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย	1	10	3
ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	63	108	62
ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม	55	96	64
ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	1	0	6
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	7	9	6
ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน	21	26	17
ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง	66	102	68
ความผิดเกี่ยวกับการค้า	1	7	0
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	154	180	168
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	554	798	526
ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง	126	149	115
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	2,842	4,047	3,018
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด(พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ พ.ร.บ.สารระเหย พ.ร.บ.วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท)	10,998	15,836	13,962
อื่น ๆ (หลายประเภท เช่น พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ร.บ.การพนัน พ.ร.บ.อาวุธปืน พ.ร.บ.คนเข้าเมือง สหุโทษ ฯลฯ)	9,095	13,197	11,829
รวม	23,985	34,567	29,847

ที่มา : Recidivism Statistics Database ส่วนข้อมูล Recstats กรมราชทัณฑ์

(ข้อมูล ณ วันที่ 24 มิ.ย. 64) สืบค้น ณ วันที่ 25 มิ.ย. 64

จากตารางที่ 3.6 ในช่วงปี พ.ศ. 2561-2563 พบว่า จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมผู้ต้องขังมีปริมาณสูงขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึง 10,582 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 44.12 อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. 2563 ผู้กระทำผิดซ้ำมีจำนวนลดลงจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย ลดลงจำนวน 4,720 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 13.65 แต่โดยรวมยังถือว่า มีจำนวนมากกว่าปี พ.ศ. 2561

ทั้งนี้เมื่อพิจารณา โดยจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่าผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่กระทำความผิดซ้ำในคดีที่มีฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ พ.ร.บ.สารระเหย และ พ.ร.บ.วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท) สูงที่สุด คิดเป็นเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้กระทำความผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามในแต่ละปี

3.2 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการคุ้มครองประพฤติ

กรมคุมประพฤติเป็นอีกหนึ่งหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี ทั้งนี้สถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้มีการรวบรวมไว้โดยกลุ่มติดตามและประเมินผล กองยุทธศาสตร์และแผนงาน (ข้อมูลเป็นปีปฏิทิน) ซึ่งมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

3.2.1 สถิติผู้ถูกคุมประพฤติทั่วประเทศ

สถิติของผู้ถูกคุมประพฤติทั่วประเทศประเด็นดังกล่าวมีสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 จำนวนและร้อยละผู้ถูกคุมประพฤติทั่วประเทศ พ.ศ. 2561-2563

พ.ศ.	ประเภท				รวม
	ผู้ใหญ่	ร้อยละ	เด็กและเยาวชน	ร้อยละ	
2561	175,013	97.97	3,629	2.03	178,642
2562	172,902	98.65	2,371	1.35	175,273
2563	129,598	98.69	1,722	1.31	131,320

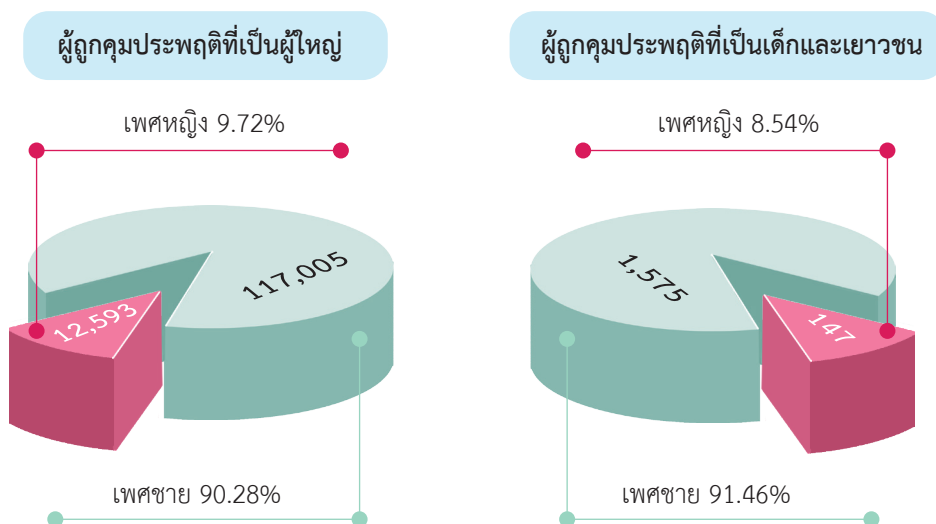
ที่มา : กองแผนงานและสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมคุมประพฤติ

จากตารางที่ 3.7 พบว่าจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติทั่วประเทศ พ.ศ. 2561-2562 นั้นมีระดับใกล้เคียงกันที่ประมาณ 170,000 คน แต่ในปี พ.ศ. 2563 จำนวนผู้ถูกคุมประพฤติกาลลดลงมาอย่างเห็นได้ชัด คือ มีจำนวนเพียง 131,320 คน นับเป็นการลดลงจากปีก่อนหน้า 43,953 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 25.07 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสัดส่วนร้อยละของผู้ถูกคุมประพฤติ พบว่าเกือบทั้งหมด (ประมาณร้อยละ 98) นั้นเป็นผู้ใหญ่ และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ ทั้งสัดส่วนร้อยละและจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติทั่วประเทศที่เป็นเด็กและเยาวชนนั้นก็มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลา 3 ปีดังกล่าว

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติทั่วประเทศจำแนกตามเพศของผู้ถูกคุมประพฤติ ตามภาพที่ 3.4 และจำแนกตามช่วงอายุ ตามตารางที่ 3.8 แล้ว พบว่าในปี พ.ศ. 2563 ผู้ใหญ่ที่ถูกคุมประพฤติโดยส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากถึงร้อยละ 90 เป็นเพศหญิงร้อยละ 10 และโดยส่วนมาก (ประมาณร้อยละ 75) เป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 24 ปีขึ้นไป

ในส่วนผู้ถูกคุมประพฤติที่เป็นเด็กและเยาวชนนั้นมีสัดส่วนร้อยละของผู้ถูกคุมประพฤติเพศชายสูงเช่นกัน และในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ (เกือบร้อยละ 90) เป็นผู้ที่มียายุอยู่ในช่วง 15 ถึง 17 ปี ซึ่งแม้จะมีจำนวนคนลดลง แต่กลับคิดเป็นสัดส่วนร้อยละที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะมีการลดลงของผู้ถูกคุมประพฤติ ในภาพรวมมากกว่า การลดลงของผู้ถูกคุมประพฤติที่เป็นเยาวชนในช่วงอายุดังกล่าว

ภาพที่ 3.4 สัดส่วนของผู้ถูกคุมประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2563 จำแนกตามเพศ

ตาราง 3.8 จำนวนและร้อยละผู้ถูกคุมประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชนจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ		2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
ผู้ใหญ่	18 ถึง 24 ปี	41,773	24.16	29,217	22.54
	มากกว่า 24 ปี	131,129	75.84	100,381	77.46
	รวม	172,902	100.00	129,598	100.00
เด็กและเยาวชน	10 ถึง 14 ปี	297	12.53	180	10.45
	15 ถึง 17 ปี	2,074	87.47	1,542	89.55
	รวม	2,371	100.00	1,722	100.00

ที่มา : กองแผนงานและสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมคุมประพฤติ

3.2.2 สถิติการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ

ตารางที่ 3.9 จำนวนและร้อยละผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษ ประจำปี พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามเพศ

สถานะ	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
พักการลงโทษ						
ชาย	4,314	79.80	7,180	78.17	13,098	78.90
หญิง	1,092	20.20	2,005	21.83	3,503	21.10
รวม	5,406	100.00	9,185	100.00	16,601	100.00
ลดวันลงโทษ						
ชาย	10,175	82.80	8,154	82.92	13,400	83.62
หญิง	2,114	17.20	1,680	17.08	2,625	16.38
รวม	12,289	100.00	9,834	100.00	16,025	100.00
รวมทั้งหมด						
ชาย	14,489	81.88	15,334	80.62	26,498	81.22
หญิง	3,206	18.12	3,685	19.38	6,128	18.78
รวม	17,695	100.00	19,019	100.00	32,626	100.00

ที่มา : กองแผนงานและสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมคุมประพฤติ

จากตารางที่ 3.9 พบว่า ภาพรวมจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษ ในช่วงปี พ.ศ. 2561-2563 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีการเปลี่ยนแปลงสูงที่สุด ในปี พ.ศ. 2563 ซึ่งมีจำนวนรวมเพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึง 13,607 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 71.54 แบ่งเป็นการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ได้รับการพักการลงโทษ และการลดวันต้องโทษเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศไม่พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนของสัดส่วนระหว่างเพศชายและเพศหญิงแต่อย่างใด

3.2.3 สถิติผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ตารางที่ 3.10 จำนวนและร้อยละผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามลักษณะการคุมตัว

พ.ศ.	ลักษณะการควบคุมตัว				แบบไม่ ควบคุมตัว	ร้อยละ	รวม
	เข้มงวด	ร้อยละ	ไม่เข้มงวด	ร้อยละ			
2561	2,677	2.03	22,701	17.21	106,544	80.76	131,922
2562	2,383	1.56	19,478	12.73	131,111	85.71	152,972
2563	2,141	1.81	14,225	12.05	101,710	86.14	118,076

ที่มา : กองแผนงานและสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมคุมประพฤติ

จากตารางที่ 3.10 เมื่อพิจารณาภาพรวมจำนวนผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในช่วงปี พ.ศ. 2561-2563 พบว่ามีความผันผวน คือแม้จะมีระดับเพิ่มขึ้นมาในปี พ.ศ. 2562 แต่ก็ลดลงจนมีจำนวน น้อยที่สุดในปี พ.ศ. 2563 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามลักษณะการควบคุมตัว พบว่า จำนวนผู้ถูกควบคุมตัวแบบเข้มงวดและไม่เข้มงวดนั้นมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในทุกปี ในขณะที่จำนวนผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบไม่ควบคุมตัวนั้นแม้จะเพิ่มขึ้นจากประมาณ 1 แสนคน มาเป็น 1.3 แสนคน ในปี พ.ศ. 2562 แต่ก็กลับลดลงมาในระดับประมาณ 1 แสนคนดังเดิมในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 3.11 จำนวนและร้อยละผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามลักษณะความผิด

ลักษณะความผิด	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
เสพ	111,010	84.15	129,054	84.36	91,544	77.53
เสพและครอบครอง	18,414	13.96	20,950	13.70	22,816	19.32
เสพและครอบครองเพื่อจำหน่าย	1,673	1.27	2,111	1.38	2,811	2.38
เสพและจำหน่าย	825	0.63	857	0.56	905	0.77
รวม	131,922	100.00	152,972	100.00	118,076	100.00

ที่มา : กองแผนงานและสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมคุมประพฤติ

จากตารางที่ 3.11 เมื่อพิจารณาถึงจำนวนและร้อยละผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 โดยจำแนกตามลักษณะความผิดนั้น พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำความผิดฐานเสพยาเสพติด ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 80 จากผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ในส่วนนี้ทั้งหมด โดยมีผู้กระทำความผิดฐานเสพและครอบครองมากรองลงมา คิดเป็นประมาณร้อยละ 15 เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูที่เป็นผู้เสพเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแม้จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2562 แต่ในปี พ.ศ. 2563 ก็มีจำนวนลดลงจนต่ำที่สุดในช่วงเวลาสามปีดังกล่าว ในขณะที่จำนวน ผู้เสพและครอบครองยาเสพติดที่เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานเสพและครอบครองเพื่อจำหน่าย

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนและร้อยละผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในช่วงปี พ.ศ. 2562-2563 จำแนกตามช่วงอายุ ดังที่รายงานในตารางที่ 3.12 พบว่าโดยส่วนมาก ประมาณร้อยละ 70 เป็นกลุ่มที่มีอายุ 24 ปีขึ้นไป แต่ก็มีจำนวนไม่น้อยที่มีอายุอยู่ในช่วง 18-24 ปี

ตารางที่ 3.12 จำนวนและร้อยละผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2562-2563 จำแนกตามช่วงอายุ

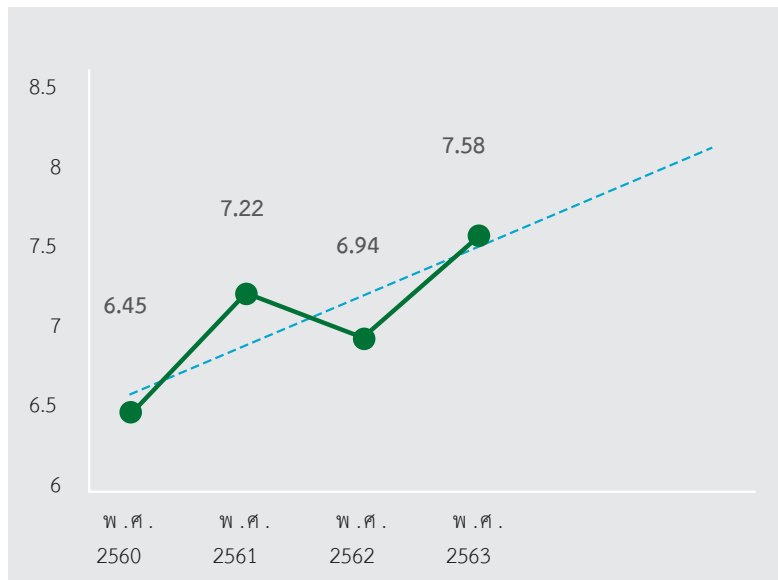
พ.ศ.	ช่วงอายุ						รวม
	น้อยกว่า 18 ปี	ร้อยละ	18 - 24 ปี	ร้อยละ	มากกว่า 24 ปี	ร้อยละ	
2562	6,163	4.03	42,914	28.05	103,895	67.92	152,972
2563	3,557	3.01	30,363	25.71	84,156	71.27	118,076

ที่มา : กองแผนงานและสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมคุมประพฤติ

3.2.4 การกระทำผิดซ้ำ

กรมคุมประพฤติให้คำนิยามถึงการกระทำผิดซ้ำซึ่งรายงานข้อมูลไว้ในส่วนนี้ว่า คือการที่ผู้พ้นคุมประพฤติด้วยดีแล้วกลับมากระทำผิดและเข้าสู่ระบบของกรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือกรมคุมประพฤติ แล้วแต่กรณี อีกครั้งหนึ่ง ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยมีสถิติที่เกี่ยวข้อง ดังปรากฏในภาพที่ 3.5

ภาพที่ 3.5 อัตราการกระทำผิดซ้ำ (ร้อยละ) ของผู้พ้นการคุมประพฤติ พ.ศ. 2560-2563

ที่มา : กองแผนงานและสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมคุมประพฤติ

จากภาพที่ 3.5 เห็นได้ว่าอัตราการกระทำผิดของผู้พ้นการคุมประพฤติ ในช่วงปี พ.ศ. 2560-2562 นั้นมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งแม้ในปี พ.ศ. 2562 จะมีอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นการคุมประพฤติดลดลงจากปี พ.ศ. 2561 เล็กน้อย แต่อัตราการกระทำผิดซ้ำก็พุ่งกลับขึ้นมาสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2563

3.3 สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด

สำหรับข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเปราะบางประการหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมนั้น กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้รวบรวมข้อมูลตามปีปฏิทิน ไว้ดังนี้

3.3.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด

ข้อมูลจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทั่วประเทศประจำปี พ.ศ. 2561-2563 ปรากฏในตารางสถิติข้อมูลตารางที่ 3.13

ตารางที่ 3.13 จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทั่วประเทศ ประจำปี พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ					
	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
ชาย	20,803	92.29	16,800	92.14	14,756	90.46
หญิง	1,739	7.71	1,433	7.86	1,557	9.54
รวม	22,542	100.00	18,233	100.00	16,313	100.00

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากตารางที่ 3.13 พบว่าในระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศมีแนวโน้มลดลง ทั้งโดยจำนวนภาพรวมและเมื่อจำแนกตามเพศ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสัดส่วนร้อยละของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ พบว่าโดยส่วนมากเป็นเพศชาย (ประมาณร้อยละ 90) โดยร้อยละของเด็กและเยาวชนเพศชายลดลงเล็กน้อยในช่วงเวลาดังกล่าว และร้อยละของเด็กและเยาวชนเพศหญิงมีการเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเช่นกัน

ตารางที่ 3.14 จำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ
ประจำปี พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทั่วประเทศ					
	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
ชาย	7,787	90.03	3,922	92.70	2,393	92.93
หญิง	862	9.97	309	7.30	182	7.07
รวม	8,649	100.00	4,231	100.00	2,575	100.00

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากตารางที่ 3.14 พบว่าแนวโน้มจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งภาพรวมจำนวนทั้งประเทศและเมื่อจำแนกเป็นเพศชายและหญิง เมื่อพิจารณาร้อยละของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ ที่เป็นเพศชายนั้น พบว่า มีการเพิ่มขึ้นเล็กน้อยโดยถือเป็นส่วนมากของเด็กและเยาวชนทั้งหมดในกลุ่มนี้ (ประมาณร้อยละ 90)

ทั้งนี้ จำนวนที่ถูกดำเนินคดีจำแนกเป็นฐานความผิดต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 3.15 นั้น พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด ประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดที่อยู่ในสถานพินิจฯ รองลงมาคือฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ซึ่งแนวโน้มจำนวนของเด็กและเยาวชนลดลงตลอดช่วงเวลา 3 ปี สอดคล้องกับภาพรวมการลดลงของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ

ตารางที่ 3.15 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจฯ ที่ถูกดำเนินคดี พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามเพศและฐานความผิด

ฐานความผิด	พ.ศ. 2561				พ.ศ. 2562				พ.ศ. 2563									
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ		
เกี่ยวกับความสงบสุขเสรีภาพชื่อเสียงและการปกครอง	485	2.33	44	2.53	529	2.35	444	2.64	44	3.07	488	2.68	292	1.98	42	2.70	334	2.05
	1,878	9.03	245	14.09	2,123	9.42	1,765	10.51	223	15.56	1,988	10.90	1,317	8.93	186	11.95	1,503	9.21
	3,268	15.71	237	13.63	3,505	15.55	1,879	11.18	192	13.40	2,071	11.36	1,361	9.22	143	9.18	1,504	9.22
	957	4.60	25	1.44	982	4.36	823	4.90	27	1.88	850	4.66	705	4.78	13	0.83	718	4.40
ยาเสพติดให้โทษ	10,687	51.37	836	48.07	11,523	51.12	8,730	51.96	653	45.57	9,383	51.46	7,195	48.76	578	37.12	7,773	47.65
	1,091	5.24	19	1.09	1,110	4.92	810	4.82	14	0.98	824	4.52	629	4.26	8	0.51	637	3.90
อาวุธและวัตถุระเบิด	2,214	10.64	306	17.60	2,520	11.18	2,286	13.61	277	19.33	2,563	14.06	2,987	20.24	554	35.58	3,541	21.71
	223	1.07	27	1.55	250	1.11	63	0.38	3	0.21	66	0.36	270	1.83	33	2.12	303	1.86
ไม่ระบุฐานความผิด	20,803	100	1,739	100	22,542	100	16,800	100.00	1,433	100	18,233	100	14,756	100	1,557	100	16,313	100

พม่า : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมปิยะและคุ้มครองป่าและเยาวชน

ตารางที่ 3.16 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามคำพิพากษาของศาล

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
คุมประพฤติ	993	4.41	213	1.17	318	1.95
จำคุก	101	0.45	30	0.16	32	0.20
ใช้วิธีการอื่นแทน	662	2.94	227	1.24	282	1.73
ปรับ	164	0.73	28	0.15	115	0.70
เปลี่ยนแปลงเป็นว่ากล่าวตักเตือนและปล่อยตัวไป	58	0.26	8	0.04	12	0.07
เปลี่ยนแปลงให้คุมประพฤติ	117	0.52	16	0.09	15	0.09
เปลี่ยนแปลงให้ฝึกและอบรม	269	1.19	143	0.78	20	0.12
ฝึกและอบรม	1,473	6.53	557	3.05	367	2.25
ฝึกและอบรมแทน	470	2.08	168	0.92	160	0.98
ฝึกและอบรมและชำระค่าปรับ	1,007	4.47	631	3.46	495	3.03
ไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ใช้วิธีการอื่นสำหรับเด็ก	3,152	13.98	1,540	8.45	1,032	6.33
ไม่มีความผิด แต่ให้ใช้วิธีการอื่นสำหรับเด็ก	1,212	5.38	345	1.89	262	1.61
ไม่มีความผิดให้ยกฟ้อง	51	0.23	26	0.14	12	0.07
ว่ากล่าวตักเตือน	203	0.90	48	0.26	130	0.80
โอนคดีไปศาลอื่น	1	0.00	1	0.01	0	0.00
ยังไม่มีคำพิพากษา	11,974	53.12	14,054	77.08	12,122	74.31
อื่น ๆ (ฝึกและอบรม)	116	0.51	100	0.55	902	5.53
อื่น ๆ	519	2.30	98	0.54	37	0.23
รวม	22,542	100.00	18,233	100.00	16,313	100.00

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากตารางที่ 3.16 พบว่าจำนวนเด็กและเยาวชนซึ่งเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีนั้น ตกอยู่ในสัดส่วนที่ศาลยังไม่ระบุคำพิพากษาย่อมมาก แต่หากพิจารณาในส่วนที่ศาลมีคำสั่งแล้ว (ยกเว้นการโอนคดีไปศาลอื่น และเหตุอื่น ๆ) พบว่าศาลมีคำพิพากษาให้เด็กและเยาวชนไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ใช้วิธีการอื่นสำหรับเด็ก มากที่สุด ส่วนคำพิพากษาลักษณะอื่น ๆ มีระดับที่มีแนวโน้มไม่คงที่และมีจำนวนเปลี่ยนแปลงตลอด ในช่วงเวลา พ.ศ. 2561-2563

ตารางที่ 3.17 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ที่ถูกดำเนินคดี พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
ไม่เคยได้รับการศึกษา	796	3.53	43	0.24	101	0.62
ประถมศึกษา	827	3.67	165	0.90	2,290	14.04
มัธยมศึกษาตอนต้น	9,489	42.09	2,220	12.18	7,633	46.79
มัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่า	11,418	50.65	2,411	13.22	3,230	19.80
อื่นๆ	12	0.05	13,394	73.46	3,059	18.75
รวม	22,542	100	18,233	100	16,313	100

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากตารางที่ 3.17 เมื่อพิจารณาจำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จำแนกตามระดับการศึกษานั้น พบว่าเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ส่วนมากเป็นผู้ได้รับการศึกษา โดยมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่ได้รับการศึกษาเลย ทั้งนี้ระดับจำนวนและสัดส่วนยังมีความผันผวน โดยผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มกระทำผิดเพิ่มขึ้นสูงมากในปี พ.ศ.2563 ส่วนผู้มีการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่านั้น ลดจำนวนลงไปมากในระหว่างปี พ.ศ. 2561-2562 แต่ก็กลับเพิ่มขึ้นมาอีกในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 3.18 กระบวนการภายหลังศาลมีคำพิพากษาลงโทษ พ.ศ. 2562-2563

กระบวนการหลังศาลมีคำพิพากษา	2562			2563		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน (พ.ร.บ. ศาลเยาวชนฯ มาตรา 31-33 และมาตรา 55-56 GLM และ IRC)	3,922	309	4,231	2,393	182	2,575
การอนุญาตให้เด็กออกนอกสถานพินิจฯ ออกไปสถานศึกษาได้ (พ.ร.บ. ศาลเยาวชนฯ มาตรา 41 (5) (6)	173	2	175	56	12	68
การให้เด็กลาเยี่ยมบ้าน ลดวันฝึกอบรม พักการฝึกอบรม (พ.ร.บ. ศาลเยาวชนฯ มาตรา 43, มาตรา 59)	5,301	472	5,773	1,926	116	1,683
การเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาในทางที่เป็นคุณสำหรับเด็กและเยาวชน (พ.ร.บ. ศาลเยาวชนฯ มาตรา 137)	1,088	79	1,167	1,100	62	1,162

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากข้อมูลสถิติกระบวนการที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน ภายหลังศาลมีคำพิพากษาลงโทษในระหว่างปี พ.ศ. 2562-2563 ดังที่รายงานในตารางที่ 3.18 พบว่าโดยส่วนมากมีการให้เด็กกลาเเย่มบ้าน ลดวันฝึกอบรมพักการฝึกอบรม (พ.ร.บ. ศาลเยาวชนฯ มาตรา 43, มาตรา 59) และเข้าสู่การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน (พ.ร.บ. ศาลเยาวชนฯ มาตรา 31-33 และมาตรา 55-56 GLM และ IRC) แต่มีจำนวนลดลงจากปี พ.ศ. 2562 ถึงปี พ.ศ. 2563

3.3.2 การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 3.19 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำจำแนกตามลักษณะฐานความผิด ภายหลังจากการได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกฯ พ.ศ. 2561-2563

ลักษณะฐานความผิดที่กระทำผิดซ้ำ ภายใน 1 ปี	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกจับซ้ำ					
	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
เกี่ยวกับทรัพย์สิน	82	10.82	48	8.79	12	5.38
เกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	22	2.90	20	3.66	3	1.35
เกี่ยวกับเพศ	5	0.66	1	0.18	1	0.45
เกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง	2	0.26	1	0.18	0	0.00
เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	585	77.18	435	79.69	186	83.41
เกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	26	3.43	15	2.75	4	1.79
ความผิดอื่นๆ	36	4.75	26	4.76	17	7.62
รวม	758	100.00	546	100.00	223	100.00

ที่มา : ข้อมูลปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2563 กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากตารางที่ 3.19 ซึ่งรายงานสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนภายในระยะเวลา 1 ปีแรกหลังจากได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกนั้น พบว่าเด็กและเยาวชนมีการหวนกลับมากระทำผิดซ้ำ ในความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด ซึ่งแม้มีแนวโน้มจำนวนลดลง แต่คิดเป็นสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี ความผิดที่มีการกระทำผิดซ้ำมากรองลงมา คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งมีแนวโน้มลดลงทั้งเชิงจำนวนและสัดส่วนร้อยละ จะเห็นได้ว่าเด็กและเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด และจากสถิติที่กระทำความผิดซ้ำในช่วง 1 ปีแรกหลังจากการปล่อยตัว พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดมากที่สุดเช่นกัน

GLM (Good Life Model) หมายถึง การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดี
IRC (Individual Routing Counselor) หมายถึง โครงการให้คำปรึกษารายบุคคล

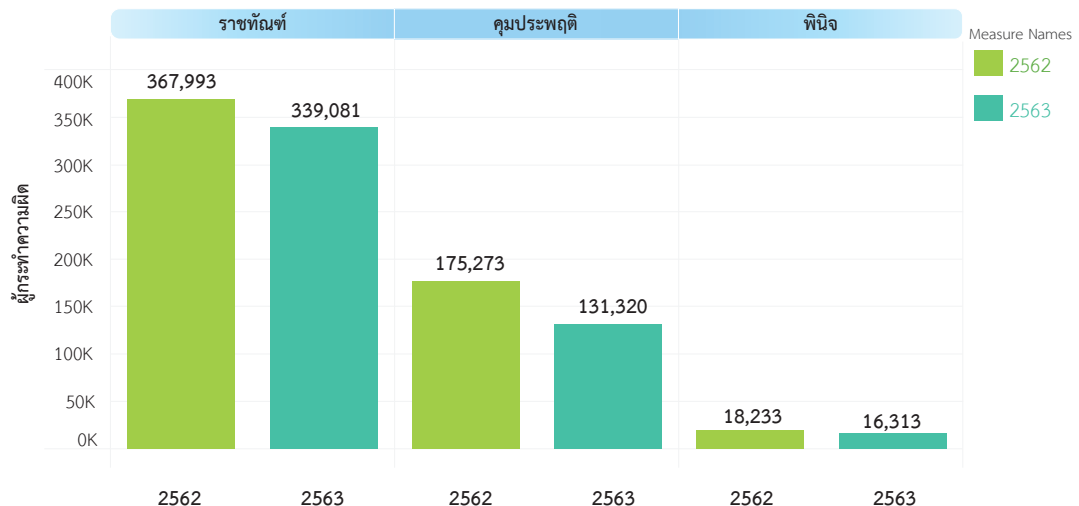

3.4 ภาพรวมสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการรายงานข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาตัดสินโดยการเปรียบเทียบข้อมูลสถิติของส่วนงานต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) ข้อมูลสถิติการบังคับโทษในเรือนจำ 2) ข้อมูลสถิติการส่งคุมประพฤติ และ 3) ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ซึ่งได้รับการรวบรวมข้อมูลโดยศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติธรรมศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์, กองแผนงาน และสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมคุมประพฤติ, และกองยุติธรรมศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตามลำดับ

3.4.1 สถิติจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

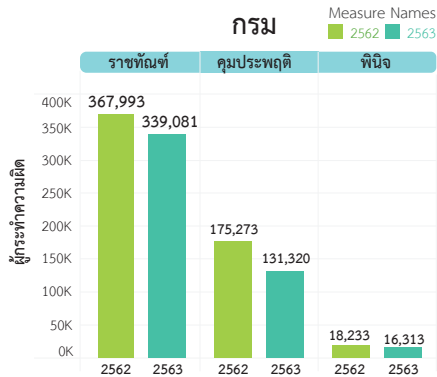
ภาพที่ 3.6 จำนวนผู้กระทำความผิดทั้งหมดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในปี พ.ศ. 2562-2563

จากภาพที่ 3.6 พบว่าจำนวนผู้ถูกดำเนินคดีภายใต้การดูแลของหน่วยงานต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2562 มีมากกว่าปี พ.ศ. 2563 และในส่วนของกรมราชทัณฑ์มีจำนวนผู้กระทำความผิดมากกว่าจำนวนผู้กระทำความผิดในกรมคุมประพฤติทั่วประเทศและจำนวนผู้กระทำความผิดในกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2562-2563

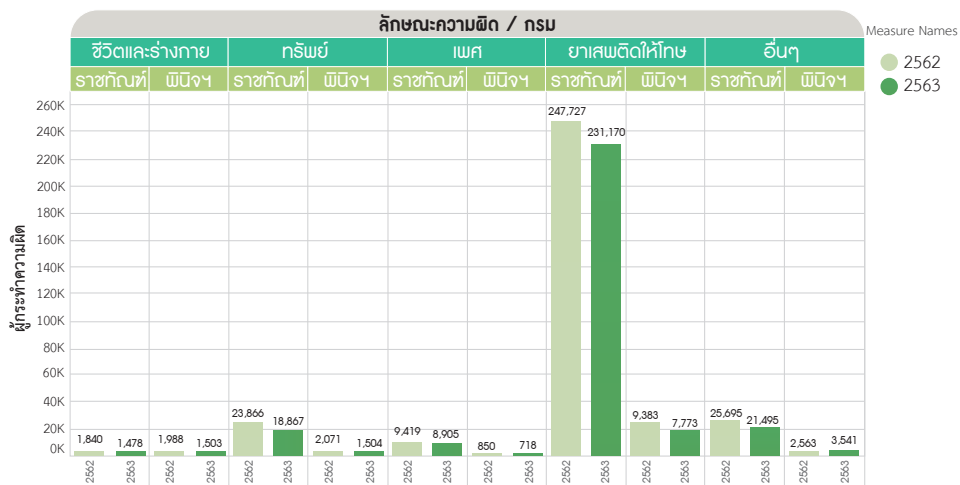
ภาพที่ 3.7 จำนวนผู้กระทำความผิดทั้งหมดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เฉพาะฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ในปี พ.ศ. 2562-2563

จากการเปรียบเทียบจำนวนผู้กระทำความผิดเฉพาะฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ในภาพที่ 3.7 พบว่าผู้กระทำความผิดในกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและผู้กระทำความผิดในกรมราชทัณฑ์ในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนมากกว่าปี พ.ศ. 2563 และในขณะที่จำนวนผู้กระทำความผิดในกรมคุมประพฤติ ในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนมากกว่าปี พ.ศ. 2562

3.4.2 สถิติจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจำแนกตามฐานความผิด

ภาพที่ 3.8 จำนวนผู้กระทำความผิดทั้งหมดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำแนกตามลักษณะความผิด 4 อย่าง คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ และฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ในปี พ.ศ. 2562-2563

จากภาพที่ 3.8 พบว่า จำนวนผู้กระทำความผิดในกรมราชทัณฑ์ และผู้กระทำความผิดในกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมีจำนวนมากที่สุดและมากกว่าฐานความผิดอื่น ๆ ประมาณ 5-10 เท่า

ส่วนที่ 4

การให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครอง สิทธิด้านกระบวนการยุติธรรม

ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการรายงานบทวิเคราะห์จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการช่วยเหลือและการคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จากข้อมูลสถิติ ที่รวบรวมโดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ รวมถึงสถิติการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ โดยสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ โดยมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

4.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา

สถิติเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ได้รับการรวบรวมโดยกลุ่มงานพัฒนาระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (ข้อมูลรายงานเป็นปีปฏิทิน) ซึ่งเป็นสถิติเฉพาะส่วนของศูนย์ยุติธรรมชุมชน ที่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเก็บรวบรวมไว้ในฐานะ “นายทะเบียน” ตาม พ.ร.บ.การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เท่านั้น มิได้รวมสถิติการไกล่เกลี่ยในคดีอาญาจากหน่วยงานอื่น โดยมีรายละเอียดดังปรากฏ ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละการรับเรื่องและเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยในคดีอาญาแล้วเสร็จ พ.ศ. 2560-2563 จำแนกตามผลการไกล่เกลี่ย

พ.ศ.	จำนวนการรับเรื่องและ เรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยแล้วเสร็จ	ผลการไกล่เกลี่ย			
		สำเร็จ	ร้อยละ	ไม่สำเร็จ	ร้อยละ
2560	129	119	92.25	10	7.75
2561	100	88	88.00	12	12.00
2562	102	88	86.27	14	13.73
2563	71	57	80.28	14	19.72

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนาระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

จากตารางที่ 4.1 เมื่อพิจารณาเชิงจำนวนและร้อยละของการรับเรื่องและเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ย ในคดีอาญาแล้วเสร็จ พบว่าในระหว่างปี พ.ศ. 2560-2563 มีแนวโน้มจำนวนคดีไกล่เกลี่ยสำเร็จลดลง โดยในปี พ.ศ. 2563 พบว่ามีจำนวนคดีไกล่เกลี่ยสำเร็จน้อยที่สุด อย่างไรก็ตามจำนวนการรับเรื่องและเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยแล้วเสร็จก็มีจำนวนลดลงด้วย จึงทำให้อัตราการไกล่เกลี่ยสำเร็จที่แม้จะลดลง แต่ก็ยังคงอยู่ในระดับที่สูงถึงร้อยละ 80.28

4.2 สถิติเกี่ยวกับผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

สถิติเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา รวบรวมโดยสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายในคดีอาญากรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินกรณีผู้เสียหายในคดีอาญา พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามฐานความผิดที่ยื่นขอ

จำนวนผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือ	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
เกี่ยวกับชีวิต	4,827	38.29	4,788	38.49	3,681	35.76
เกี่ยวกับร่างกาย	5,598	44.41	5,478	44.03	4,549	44.19
เกี่ยวกับทรัพย์สิน	9	0.07	8	0.06	4	0.04
เกี่ยวกับเพศ	2,169	17.21	2,099	16.87	2,007	19.49
เกี่ยวกับเสรีภาพ	3	0.02	4	0.03	1	0.01
เกี่ยวกับยาเสพติด	-	-	13	0.10	6	0.06
เกี่ยวกับการค้ามนุษย์	-	-	51	0.41	47	0.46
รวม	12,606	100	12,441	100	10,295	100

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนาระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

จากตารางที่ 4.2 เมื่อพิจารณาข้อมูลในปี พ.ศ. 2563 พบว่ามีจำนวนผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือลดลง โดยเป็นการลดลงจากค่าเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ. 2561-2562 ซึ่งมีจำนวนผู้ยื่นใกล้เคียงกันถึงร้อยละ 17.79 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มจำนวนที่ลดลงอย่างชัดเจน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามฐานความผิดที่ยื่นคำขอ พบว่าในแต่ละปี ผู้เสียหายในคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับร่างกายนั้น มีการยื่นขอรับความช่วยเหลือมากที่สุด (คิดเป็นร้อยละประมาณ 44 ของจำนวนผู้ยื่นทั้งหมดในแต่ละปี) รองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต (คิดเป็นร้อยละประมาณ 35-38) นอกจากนี้ พบว่าในช่วงสามปีดังกล่าว ไม่ปรากฏว่ามีผู้เสียหายในคดีอาญายื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินในลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ได้แก่ การทุจริตคอร์รัปชัน ความมั่นคง กฎหมายการเลือกตั้ง กฎหมายแรงงาน เอกสาร การเบิกความเท็จ กฎหมายป่าไม้ การร้องเรียน กฎหมายปกครอง การหมิ่นประมาทและการหมิ่นเบื้องสูง โดยเริ่มมีการยื่นขอความช่วยเหลือในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด และการค้ามนุษย์จำนวนเล็กน้อยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 เป็นต้นมา

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินกรณีจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามฐานความผิดที่ยื่นขอ

จำนวนผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือ	2561	ร้อยละ	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ
เกี่ยวกับชีวิต	119	25.98	106	19.31	89	19.22
เกี่ยวกับร่างกาย	2	0.44	2	0.36	1	0.22
เกี่ยวกับทรัพย์สิน	127	27.73	109	19.85	103	22.25
เกี่ยวกับเพศ	19	4.15	43	7.83	18	3.89
เกี่ยวกับความมั่นคง	4	0.87	9	1.64	7	1.51
เกี่ยวกับเสรีภาพ	2	0.44	2	0.36	1	0.22
เกี่ยวกับยาเสพติด	166	36.24	259	47.18	228	49.24
เกี่ยวกับเอกสาร	9	1.97	11	2.00	5	1.08
เกี่ยวกับการค้ามนุษย์	9	1.97	7	1.28	7	1.51
เกี่ยวกับกฎหมายปกครอง	1	0.22	1	0.18	4	0.86
รวม	458	100	549	100	463	100

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนาระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

เมื่อพิจารณาเฉพาะผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีจำเลยในคดีอาญา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561-2563 ดังปรากฏในตารางที่ 4.3 พบว่ามีจำนวนผู้ยื่นคำขอไม่ต่างกันมากนักตลอดช่วงเวลาดังกล่าว แต่นับว่ามีสัดส่วนน้อยกว่าจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือกรณีผู้เสียหาย (ตาราง 4.2) มาก คือมีค่าเฉลี่ยตลอด 3 ปีอยู่ที่ 490 คนต่อปี ในขณะที่มีจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือกรณีผู้เสียหายเฉลี่ย 11,780 คน นอกจากนี้ยังมีการกระจายตัวในฐานความผิดที่หลากหลายกว่า โดยจำเลยส่วนใหญ่ ยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินในคดีอาญาที่เป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี (คิดเป็นร้อยละประมาณ 36-49) รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและความผิดเกี่ยวกับชีวิต โดยจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตมีแนวโน้มลดลงตลอด 3 ปี อย่างไรก็ตาม ตลอดช่วงเวลาดังกล่าว ไม่ปรากฏว่ามีจำเลยในคดีอาญายื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินในฐานความผิดเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ได้แก่ การทุจริตคอร์รัปชัน กฎหมายการเลือกตั้ง กฎหมายแรงงาน การเบิกความเท็จ กฎหมายป่าไม้ การร้องเรียน การหมิ่นประมาทและการหมิ่นเบื้องสูง

4.3 สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย และการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ

สถิติเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ได้รับการรวบรวมโดยกลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมายและส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (ข้อมูลรายงานเป็นปีปฏิทิน) โดยมีรายละเอียดปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรม พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามช่องทางการให้ความช่วยเหลือ

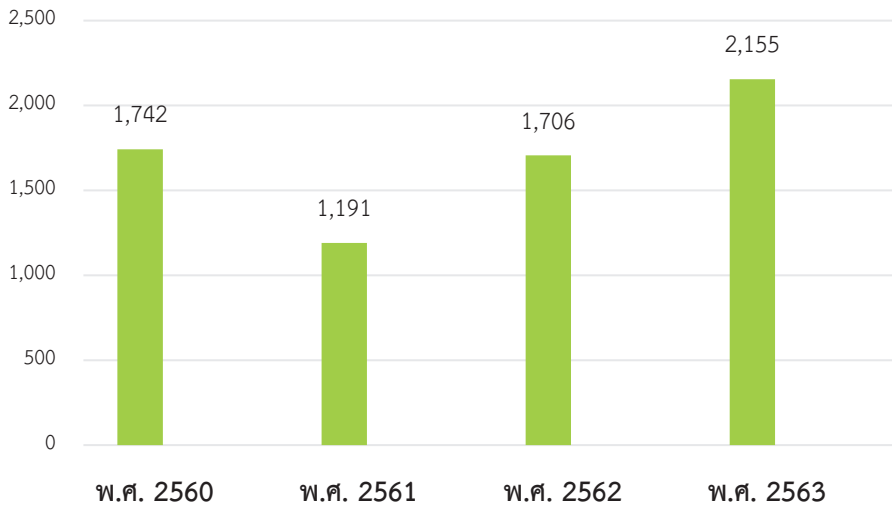
ช่องทางการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรม	พ.ศ. 2561	ร้อยละ	พ.ศ. 2562	ร้อยละ	พ.ศ. 2563	ร้อยละ
ให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค)	29,888	92.83	23,972	94.47	18,788	88.40
คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเชิงรุก	1,374	4.27	185	0.73	1,445	6.80
คลินิกยุติธรรมเคลื่อนที่	78	0.24	10	0.04	51	0.24
นักพิทักษ์สิทธิ์ฯ	7	0.02	1	0.00	0	0.00
ผู้ปกป้องสิทธิมนุษยชน	1	0.00	0	0.00	0	0.00
นักจิตวิทยา	70	0.22	6	0.02	1	0.00
Video Consultation	59	0.18	0	0.00	0	0.00
E-Justice	183	0.57	214	0.84	139	0.65
Facebook	191	0.59	319	1.26	383	1.80
Line	346	1.07	668	2.63	447	2.10
รวม	32,197	100	25,375	100	21,254	100

ที่มา : ฝ่ายกลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมายและส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ

เมื่อพิจารณาจำนวนและร้อยละของผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรม ในปี พ.ศ. 2561-2563 โดยจำแนกตามช่องทางการให้ความช่วยเหลือ ดังปรากฏในตารางที่ 4.4 พบว่า จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรมในทุกช่องทางรวมกันมีจำนวนลดลง เมื่อพิจารณาในรูปแบบร้อยละของผู้ได้รับบริการโดยจำแนกตามช่องทางต่าง ๆ พบว่าการให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) นั้น มีสัดส่วนสูงที่สุด ส่วนช่องทางการให้บริการออนไลน์ซึ่งเพิ่งเริ่มให้บริการตั้งแต่ พ.ศ. 2561 ยังคงสัดส่วนผู้รับบริการที่ค่อนข้างคงที่ แต่ถือว่าอาจไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควร ทั้งที่ ช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 เป็นต้นมามีวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ทำให้การมีปฏิสัมพันธ์ทางกายภาพในสังคมลดลง

ภาพที่ 4.1 จำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. 2560-2563

ที่มา : ฝ่ายกลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมายและส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์ผ่านกองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ พบว่าหลังปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์ลดลงจาก 1,742 เรื่อง เป็น 1,191 เรื่อง ในปี พ.ศ. 2561 ภายหลังจากนั้นเป็นต้นมา จำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์ 2,155 เรื่อง ถือว่าสูงที่สุดตลอดช่วงเวลาดังกล่าว

4.4 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์

สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เป็นข้อมูลที่ได้รับการรวบรวมและรายงานโดยสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ โดยเป็นการรายงานสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ประจำปีปฏิทิน พ.ศ. 2563 โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.4.1 การดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2563

ค่าสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2563 ปรากฏรายงานในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละคดีอาญาในภาพรวมระดับประเทศ พ.ศ. 2563 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

ลำดับ	ประเภทการตรวจพิสูจน์	คดีอาญา (จำนวน)			
		เรื่อง	ร้อยละ	รายการ	ร้อยละ
1	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเอกสาร	332	1.95	6,950	6.27
2	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านอาวุธปืน ร่องรอย เครื่องมือ และฟิสิกส์	71	0.42	337	0.30
3	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านศพนิรนามและบุคคลสูญหาย	841	4.94	19,200	17.31
4	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ	9,191	53.99	72,681	65.53
5	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติเวชคลินิก	712	4.18	367	0.33
6	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติจิตเวช	35	0.21	624	0.56
7	การตรวจสถานที่เกิดเหตุ	454	2.67	635	0.57
8	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านลายนิ้วมือและฝ่ามืออัตโนมัติ	197	1.16	361	0.33
9	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านสารพันธุกรรม (DNA)	2,026	11.90	5,573	5.02
10	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)	3,130	18.38	4,030	3.63
11	การตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์	36	0.21	148	0.13
รวม		17,025	100	110,906	100

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

จากข้อมูลจำนวนและร้อยละคดีอาญาในภาพรวมระดับประเทศ พ.ศ. 2563 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในตารางที่ 4.5 นี้ พบว่าในภาพรวมทั้งประเทศมีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์จำนวน 17,025 เรื่อง หรือคิดเป็นจำนวน 110,906 รายการ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงร้อยละคดีอาญาโดยจำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ พบว่า คดีส่วนใหญ่ได้รับการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ คิดเป็นร้อยละ 53.99 (ในกรณีที่นับเป็นเรื่อง) และ 65.53 (ในกรณีที่นับเป็นรายการ)

โดยภาพรวมแล้วมีการส่งตรวจเฉลี่ยประมาณ 6.5 รายการต่อเรื่อง โดยประเภทการส่งตรวจพิสูจน์ที่มีค่าเฉลี่ยการดำเนินการเป็นรายการต่อเรื่องมากที่สุด คือ การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านศพนิรนามและบุคคลสูญหาย คิดเป็นประมาณ 22.8 รายการต่อเรื่อง รองลงมาคือการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเอกสาร คิดเป็นประมาณ 20.9 รายการต่อเรื่อง

4.4.2 การเปรียบเทียบสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2561-2563

จากการนำเสนอค่าสถิติเปรียบเทียบเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2561-2563 โดยแบ่งเป็นรายปีตามข้อมูลข้างต้น หัวข้อนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลในแต่ละปีเปรียบเทียบระหว่างสามปีตามตารางที่ 4.6 และแผนภาพที่ 4.2

ตารางที่ 4.6 จำนวนเรื่องและรายการคดีอาญาระดับประเทศ พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

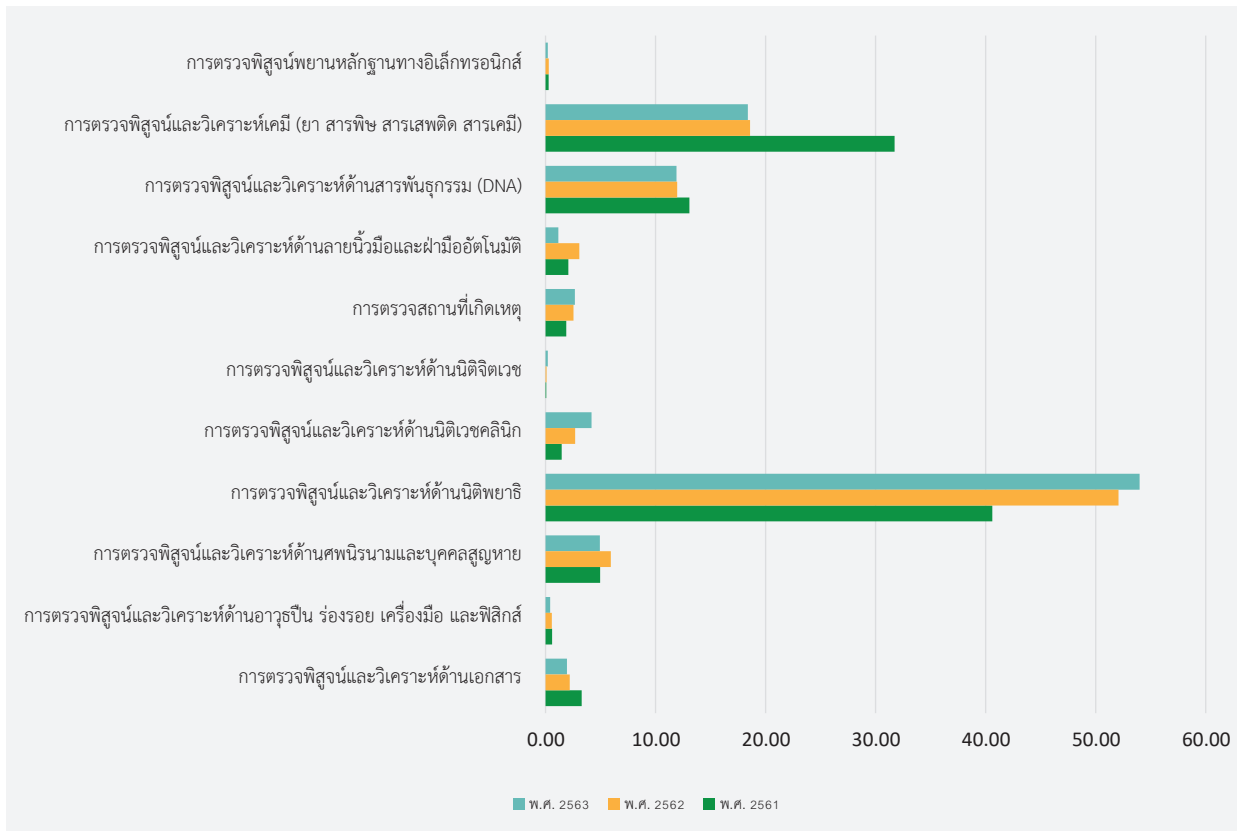
ลำดับ	ประเภทการตรวจพิสูจน์	จำนวนเรื่อง (ในแต่ละ พ.ศ.)		จำนวนรายการ (ในแต่ละ พ.ศ.)	
		2561	2562	2561	2562
1	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเอกสาร	683	394	11,750	6,787
2	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านอาวุธปืน ร่องรอย เครื่องมือ และพินิจ	125	103	437	371
3	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านศพนิรนามและบุคคลสูญหาย	1,033	1,063	18,752	13,856
4	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ	8,454	9,339	70,627	75,752
5	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติเวชคลินิก	306	482	378	426
6	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติจิตเวช	12	17	467	245
7	การตรวจสถานที่เกิดเหตุ	391	456	-	648
8	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านลายนิ้วมือและฝ่ามืออัตโนมัติ	430	550	1,435	963
9	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านสารพันธุกรรม (DNA)	2,722	2,147	6,415	5,533
10	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)	6,604	3,334	9,755	5,222
11	การตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์	59	52	290	119
รวม		20,819	17,937	120,306	109,922

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

ภาพ 4.2 การเปรียบเทียบค่าร้อยละเรื่องคดีอาญาทั่วไป (ทั้งประเทศ) ตั้งแต่ พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.6 และแผนภาพที่ 4.2 ซึ่งเป็นการนำเสนอจำนวนเรื่องและสัดส่วนร้อยละ ของรายการคดีอาญาในภาพรวมของประเทศ พ.ศ. 2561-2563 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ ทำให้เห็นภาพว่าตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา มีการใช้กระบวนการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ประกอบในคดีอาญาอย่างไร พบว่า คดีอาญาโดยส่วนใหญ่ได้รับการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ เป็นจำนวนเรื่อง และเป็นสัดส่วนสูงที่สุดเมื่อเทียบกับการตรวจพิสูจน์ประเภทอื่นและยังมีแนวโน้มเป็นสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้นทุกปี (พ.ศ. 2561-2563)

ส่วนที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการรวบรวมและพิจารณาสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2563 ซึ่งได้นำเสนอและวิเคราะห์ในส่วนที่ 1-4 สามารถสรุปสาระสำคัญข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รวมไปถึงข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับสถิติอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมที่เกิดขึ้น จากหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

5.1 ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญาและการดำเนินงาน ในชั้นตำรวจ

ในการพิจารณาสถิติฐานความผิดคดีอาญาทั่วประเทศ ตามการแบ่งกลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีการแบ่งคดีออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบไปด้วย ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ฐานความผิดพิเศษ และฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบข้อมูลและข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า คดีที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายร่างกายสาหัส เป็นคดีที่มีทั้งจำนวนคดีแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม สูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา คือ คดีอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ และการพยายามฆ่า นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มคดีดังกล่าวมีคดีที่ถูกจับกุมคิดเป็นร้อยละ 93.82 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามความผิดลักษณะต่างๆ พบว่าในแต่ละลักษณะความผิดมีจำนวนคดีที่จับกุมแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย โดยลักษณะความผิดที่ได้รับการจับกุมมากที่สุดก็คือความผิดที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายร่างกายสาหัส แต่อีกด้านหนึ่งคดีที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าผู้อื่น เป็นคดีที่มีการจับน้อยที่สุด ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากความผิดลักษณะดังกล่าวมีอัตราโทษที่รุนแรง เนื่องจากเป็นความผิดที่มีแนวโน้มของการแสดงเจตนาต้องการให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายมากกว่าเป็นเพียงการทำร้ายร่างกาย

เมื่อเทียบอัตราจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พบว่าหากคำนวณจากภาพรวม ทุกลักษณะความผิดในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ประเทศไทยจะมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 29-30 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยในจำนวนนี้หากพิจารณาตามลักษณะความผิดพบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายร่างกายสาหัสมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นจำนวนประมาณ 12 - 13 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ของกลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีอัตรารับแจ้งความที่เกิดขึ้น 24.83 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และลักษณะความผิดที่ได้รับแจ้งความมากที่สุดยังคงเป็นความผิดเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายสาหัส

ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่ากลุ่มความผิดดังกล่าว ผู้ต้องหาส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ โดยคิดเป็นร้อยละ 43 อันดับรองลงมา คือ ความผิดที่เกี่ยวกับการฉ้อโกง และยกยอกทรัพย์

ขณะเดียวกันกลุ่มคดีดังกล่าว มีคดีที่ถูกจับกุมคิดเป็นร้อยละ 81.34 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด ซึ่งหากพิจารณาคดีต่าง ๆ โดยจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่าคดีเกี่ยวกับการรับของโจรเป็นความผิดที่มีจำนวนคดีที่ถูกจับกุมมากที่สุด เมื่อเทียบกับลักษณะความผิดต่าง ๆ ในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

เมื่อเทียบอัตราจำนวนผู้ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ผลปรากฏว่า เมื่อคำนวณโดยรวมทุกลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับทรัพย์ มีผู้ที่ต้องถูกจับกุมประมาณ 72 - 73 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าว เมื่อแบ่งตามลักษณะความผิด พบว่าคดีที่มีจำนวนผู้ต้องหาถูกจับกุมมากที่สุด คือความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ โดยมีจำนวนประมาณ 32 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ของกลุ่มความผิดดังกล่าว ปรากฏว่ามีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้น 73.56 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และลักษณะความผิดที่มีการแจ้งความเกิดขึ้นมากที่สุดคือ ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์

ความผิดพิเศษ เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความผิดต่าง ๆ ในกลุ่มความผิดดังกล่าวแล้ว พบว่า ในส่วนของคดีรับแจ้งความ ในความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้มีอัตราการแจ้งความมากที่สุด รองลงมา คือ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ คดีที่ได้รับการจับกุมมากที่สุด คือ พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา รองลงมาคือ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พบข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า ฐานความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งเป็นลักษณะความผิดที่มีคดีแจ้งความมากที่สุด แต่ปรากฏว่าในการจับกุมกลับกลายเป็นฐานความผิดที่ได้รับการจับกมน้อยที่สุดในกลุ่มความผิดพิเศษทั้งหมด

เมื่อเทียบอัตราผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ผลการคำนวณพบว่า ในกรณีที่เป็นการรวมทุกฐานความผิดพิเศษในประเทศไทย มีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 21 คนต่อจำนวนประชากร 100,000 คน หากพิจารณาโดยจำแนกตามลักษณะความผิดพบว่าผู้ต้องหาที่กระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา มีจำนวนมากที่สุด มีจำนวนประมาณ 3 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ในขณะเดียวกัน พบว่า จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ของกลุ่มความผิดดังกล่าว มีอัตราแจ้งความเกิดขึ้น 24-25 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยลักษณะความผิดที่พบว่าเกิดขึ้นมากที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้ รองลงมาคือ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ

ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย หากพิจารณาตามลักษณะความผิดของกลุ่มคดีดังกล่าว พบว่า ทั้งในส่วนของคดีรับแจ้ง คดีที่ถูกจับกุม และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม พบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดสูงที่สุด รองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน และความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืน ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมของกลุ่มคดีดังกล่าวเมื่อเปรียบเทียบกับประชากร 100,000 คน พบว่าเมื่อรวมทุกลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในประเทศไทย ต้องมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 1,073 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และจากจำนวนดังกล่าว หากพิจารณาตามลักษณะความผิด พบว่าผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม

ในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีจำนวนมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ 651.57 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมาคือ ผู้ต้องหาในความผิดเกี่ยวกับการพนัน และความผิดเกี่ยวกับพระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ซึ่งเทียบเท่ากับ 140.00 และ 91.36 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ตามลำดับ ทั้งนี้สำหรับความผิดที่พบว่ามีผู้ต้องหาน้อยที่สุดคือความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร ซึ่งเทียบเท่ากับ 0.10 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน หรือประมาณ 1 ใน 1 ล้าน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ของกลุ่มความผิดดังกล่าว พบว่ามีอัตรา คดีรับแจ้งความเกิดขึ้น 955.10 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะที่เกิดขึ้นมากที่สุด พบว่าเป็น ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีอัตราอยู่ที่ 624.95 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

สรุปข้อค้นพบสำคัญที่เกี่ยวกับสถิติในกลุ่มคดีอาญา ในภาพรวมทั้งหมดของประเทศไทย พบว่ามีคดีอาญา ที่ได้รับแจ้งความทั้งสิ้น 705,240 คดี คดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหาจำนวนทั้งหมด 681,904 คดี และจำนวน ผู้ต้องหาคดีอาญาที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 781,643 คน จากการวิเคราะห์จำนวนคดีที่รับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ในภาพรวมของฐานความผิดคดีอาญาทั้ง 4 กลุ่มที่กล่าวมา มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้น 1078.00 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยในอัตราดังกล่าวพบว่าลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นจำนวนมากที่สุด คือ ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งมีอัตราเทียบเท่ากับ 955.10 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยฐานความผิดที่พบมากที่สุดคือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่ามีอัตราเทียบเท่ากับ 624.95 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และอันดับรองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน มีอัตราเท่ากับ 81.64 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

เมื่อพิจารณาจากปริมาณผู้กระทำความผิดในภาพรวมทั้งหมด พบว่าผู้กระทำความผิดในฐานความผิด เกี่ยวกับคดีปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์) มีแนวโน้มของจำนวนผู้ที่ถูกจับกุมมากกว่าความผิดลักษณะอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด โดยมีอัตราเท่ากับ 309.80 คน ต่อ 100 คดี หรือหมายความว่าในความผิดลักษณะดังกล่าว มีแนวโน้ม ที่ผู้กระทำความผิดจะร่วมมือกันมากกว่า 3 คน ต่อ 1 คดี แต่ทั้งนี้เป็นไปตามองค์ประกอบตามกฎหมาย ของความผิดฐานปล้นทรัพย์ที่จะต้องมีส่วนผู้กระทำความผิดตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไปอยู่แล้ว

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามกองบังคับการตำรวจนครบาล 1-9 (บก.น.1-9) จากการวิเคราะห์ พบว่า ภาพรวมสถิติคดีอาญาตามกองบังคับการตำรวจนครบาล มีคดีอาญารับแจ้งความจำนวน ทั้งหมด 2,244 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 1,968 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 2,431 คน นอกจากนี้ พบว่า หากรวมคดีรับแจ้งความในทุกลักษณะความผิด บก.น.9 คือพื้นที่พบจำนวน คดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 10,588 คดี หรือคิดเป็นร้อยละ 19.50 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด ในทางกลับกัน บก.น.3 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.85 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด หากพิจารณาตาม กลุ่มฐานความผิด ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 389 คดี ฐานความผิดพิเศษ พบว่า บก.น.9 เป็นพื้นที่ที่มี คดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าว มากที่สุด คือจำนวนทั้งสิ้น 237 คดี และความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า บก.น.9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด

สำหรับสถิติอาชญากรรมระดับภูมิภาค แบ่งตามพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาคต่าง ๆ พบว่า พื้นที่เกิด อาชญากรรมสูงคือพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 ภาคที่ 8 และภาคที่ 4 ตามลำดับ โดยทุกพื้นที่มีสัดส่วนคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4

(คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด ในกลุ่มนี้ความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติดมีมากที่สุด และพบว่าพื้นที่ที่เกิดคดียาเสพติดสูงที่สุดคือ พื้นที่ภูธรภาคที่ 8 (โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดนครราชสีมาและสุราษฎร์ธานี) และพื้นที่ภูธรภาคที่ 4 (มีการกระจายตัวของคดี แต่มีจำนวนมากที่สุดในจังหวัดอุดรธานี) ในหลายพื้นที่พบว่าสัดส่วนคดียาเสพติดนั้นสูงกว่าคดีอื่นอยู่หลายเท่า นอกจากนี้ยังมี คดีฐานความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เกิดขึ้นมากในหลายจังหวัด ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่มีผู้ละเมิดมาตรการที่เกี่ยวข้องจากการประกาศในสภาวะวิกฤติของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) และ/หรือจากการมีส่วนร่วมเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงเวลาที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในท้องที่ต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีความผิดที่ปริมาณคดีใกล้เคียงกัน ได้แก่ ความผิด พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ และความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คนเข้าเมือง

5.2 ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญา ในชั้นพนักงานอัยการและกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

เมื่อพิจารณาสถิติเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พบว่าในปี พ.ศ. 2563 จำนวนความอาญารับใหม่ทั้งสิ้น 1,457,102 คดี ประกอบด้วย ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.17 ตามมาด้วยความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา คิดเป็นร้อยละ 33.86 ในภาพรวมทุกประเภทคดีนั้น มีจำนวนลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 37.4 มีการลดลงของคดีที่เข้าสู่ชั้นพนักงานอัยการเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่อัยการมีความเห็นสั่งฟ้องมีเพียงส่วนน้อยที่คดีเสร็จไปด้วยวิธีอื่น ๆ ทำให้ตั้งข้อสังเกตได้ว่า คดีมาถึงชั้นพนักงานอัยการแทบทั้งหมดเป็นคดีที่มีหลักฐานหนักแน่นจึงมีผลให้นำไปสู่การวินิจฉัยของพนักงานอัยการในทิศทางดังกล่าว

ในสถิติคดีอาญาปรากฏผู้ต้องหา พบว่าในปี พ.ศ. 2563 ร้อยละ 96.02 เป็นคดีรับใหม่ คดีค้างจากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 3.98 โดยดำเนินการเสร็จสิ้นไปร้อยละ 96.2 ค้างไปปกติไปร้อยละ 3.8 แสดงให้เห็นว่าคดีส่วนมากเมื่อเข้าสู่ชั้นพนักงานอัยการจะได้รับการดำเนินการแล้วเสร็จภายในปีเดียวกัน โดยมีเพียงส่วนน้อยที่อาจอยู่ในช่วงคาบเกี่ยวระหว่างปี หรืออาจจำเป็นต้องใช้เวลานานในการรวบรวมรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ หากมีการเก็บรายละเอียดจำแนกข้อมูลตามประเภทคดีและระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ อาจมีข้อค้นพบที่น่าสนใจอื่น ๆ ให้เห็นเพิ่มเติมได้

สำหรับภาพรวมความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา พบว่าความผิดที่ดำเนินคดีแล้วเสร็จสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่นับรวมฐานความผิดในหมวดอื่น ๆ) คือความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ขับรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น) ความผิดฐานลักทรัพย์ มาตรา 334-335 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ที่ออกใบอนุญาตให้ได้) และความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน (การพนันอื่น ๆ) ตามลำดับ ทั้งนี้ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ยาเสพติดมีสถิติที่สูงกว่าคดีประเภทอื่น อาจสามารถวิเคราะห์ได้ว่า เป็นคดีที่มีแนวโน้มพิจารณาแล้วเสร็จได้ง่าย เพราะการจับกุมผู้ต้องหาในคดีเหล่านี้ส่วนมากเป็นความผิดที่ปรากฏชัดและมีหลักฐานตรงตามบทบัญญัติของกฎหมาย เมื่อเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมจึงนำไปสู่การรวบรวมหลักฐานส่งฟ้องและมีคำพิพากษาได้ในเวลาไม่นาน

สำหรับสถิติคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนปริมาณคดีขึ้นสู่การพิจารณา ในศาลชั้นต้น รวมทั้งสิ้น 538,118 คดี โดยแบ่งเป็นคดีค้างมาจากปี พ.ศ. 2562 จำนวน 35,922 คดี คดีรับใหม่จำนวน 502,196 คดี กว่าร้อยละ 93.32 เป็นคดีรับใหม่ มีเพียงร้อยละ 6.68 เท่านั้น ที่เป็นคดีค้างมา และในทำนองเดียวกันกับสถิติ การดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ คดีส่วนมากดำเนินการแล้วเสร็จภายในปีเดียวกัน (ร้อยละ 92.68) โดยเมื่อ พิจารณาจำแนกตามระยะเวลาในการพิจารณา พบว่าร้อยละ 80.39 ใช้เวลาในการพิพากษาไม่เกิน 1 เดือน โดย คดีที่ใช้ระยะเวลาในการพิพากษายาวนานมากขึ้นก็มีสัดส่วนลดลงเป็นลำดับไป แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนมากแล้ว เมื่อคดีอาญาเข้าสู่การพิจารณาในชั้นศาลชั้นต้น จะได้รับการพิพากษา แล้วเสร็จค่อนข้างรวดเร็ว สิ่งที่น่าสนใจคือ การพิจารณาคดีที่ใช้เวลาพิพากษาตั้งแต่ 6 เดือนหรือเกิน 1 ปีขึ้นไป ซึ่งแม้จะมีสัดส่วนน้อยแต่ก็มีจำนวนรวมกว่า 24,000 คดี น่าสนใจว่ามีความผิดปกติบ้างที่ตกในกลุ่มที่ต้องใช้เวลาในการพิจารณาคดีเป็นเวลานาน หรือมี ปัจจัยร่วมอย่างไรที่ทำให้คดีบางคดีดำเนินการได้ไม่รวดเร็ว เช่นคดีทั่วไป ข้อค้นพบอาจเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน รับมือคดีที่มีแนวโน้มยืดเยื้อในอนาคต หรือเพื่อให้การดำเนินการพิพากษาได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาสถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว ในปี พ.ศ. 2563 พบว่ามีความผิดที่เข้าสู่ การพิจารณาทั้งสิ้นจำนวน 14,429 คดี ส่วนมากเป็นคดีรับใหม่ และมีการพิพากษาเสร็จสิ้นไป เหลือเป็นส่วนน้อย ที่ค้างไปปีถัดไป

5.3 ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

เมื่อพิจารณาถึงสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ พบว่าจำนวนผู้ต้องขัง มีแนวโน้ม ลดลง โดยในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนทั้งหมด 339,081 คน ซึ่งลดลงร้อยละ 7.86 เมื่อเทียบกับ ปี พ.ศ. 2562 และ ถือว่าเป็นจำนวนที่ต่ำที่สุดในช่วงปี พ.ศ. 2561-2563 ผู้ต้องขังส่วนมากมีสถานะเป็นนักโทษเด็ดขาด และยังคงมี ปริมาณค่อนข้างคงที่ที่ประมาณ 300,000 กว่าคนในแต่ละปี กว่าร้อยละ 85 เป็นผู้ต้องขังเพศชาย ในช่วงเวลา สามปีดังกล่าว นักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 25-30 ปี และ 30-35 ปี รวมเป็นสัดส่วนร้อยละ ประมาณ 40 ซึ่งหากรวมกลุ่มช่วงอายุ 21-25 ปี และ 35-40 ปี เข้าไปพบว่ากลุ่มดังกล่าวนี้ (อายุ 21-40 ปี) ถือได้ว่าเป็นช่วงวัยแรงงาน คิดเป็นสัดส่วนถึงประมาณร้อยละ 80 ของนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดเลยทีเดียว

ภาพรวมจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำลดลงนั้นสอดคล้องกับสถิติมาตรการอื่น ๆ ในกระบวนการหลังการ พิจารณาคดี เช่น การลดวันต้องโทษและการพักการลงโทษ ซึ่งแม้จะมีความผันผวนอยู่บ้างในช่วงปี พ.ศ. 2560-2563 แต่ภาพรวมจำนวนนักโทษที่ได้รับการลดวันลงโทษยังมีแนวโน้มสูงมากขึ้น ซึ่งถือเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยบรรเทา ภาวะจำนวนนักโทษในเรือนจำสูงกว่าความสามารถในการรองรับได้ หากมีการรายงานสถิติชี้วัดอื่น ๆ เช่นจำนวน นักโทษต่อพื้นที่ใช้สอยเรือนจำ หรือคาดการณ์จำนวนผู้จะเข้าสู่เรือนจำในแต่ละปี อาจสามารถช่วยในการวางแผน ด้านการพักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษในกลุ่มผู้มีความประพฤติดี เพื่อจัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องในการดูแล รวมไปถึงดูแลสวัสดิภาพผู้ต้องขังให้ทั่วถึงเหมาะสมมากที่สุด

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามฐานความผิดพบว่านักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่ต้องโทษในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นสัดส่วนสูงที่สุดในทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ต้องโทษความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดถึง 231,170 คน คิดเป็นร้อยละ 77.97 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดในปีนั้น ความผิดอันดับถัดมาคือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดต่อชีวิตและความผิดต่อร่างกาย ซึ่งมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยตลอดช่วงเวลา 3 ปี และเป็นสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับผู้ต้องโทษเกี่ยวกับยาเสพติด จึงถือว่าปัญหาดังกล่าวนั้นเป็นปัญหาใหญ่ ที่สมควรได้รับการพิจารณาหาช่องทางรับมือแก้ไขและเฝ้าระวังเพิ่มเติมเพื่อไม่ให้มีผู้เข้าสู่เรือนจำมากเกินไปจนกระทบความสามารถในการดูแลของกรมราชทัณฑ์

นักโทษเด็ดขาดส่วนมากเป็นผู้กระทำความผิดครั้งแรก เกือบหนึ่งในสามก็เป็นผู้กระทำผิดซ้ำ คือต้องโทษเป็นครั้งที่ 2 ขึ้นไปและมีสัดส่วนร้อยละที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในทุกรายการ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรม พบว่าในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนถึง 29,847 คน และพบว่าส่วนใหญ่กระทำผิดซ้ำในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ พ.ร.บ.สารระเหย และพ.ร.บ.วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท) ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 มีผู้กระทำผิดซ้ำในฐานความผิดดังกล่าวเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำในแต่ละปี ชี้ให้เห็นว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาใหญ่ที่สร้างผู้ต้องโทษสู่กระบวนการยุติธรรม อีกทั้งยังมีอัตราการกระทำความผิดซ้ำที่สูงมากเมื่อเทียบกับความผิดฐานอื่น ควรต้องอาศัยกระบวนการติดตาม บำบัดรักษา หรือมาตรการสนับสนุนทางอาชีพที่เหมาะสม เพื่อมิให้ผู้พ้นโทษต้องหันกลับไปพึ่งพาหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก

เมื่อพิจารณาสถิติที่เกี่ยวข้องกับการคุมประพฤตินั้น พบว่าในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติดลดลงอย่างเห็นได้ชัด คือมีจำนวน 131,320 นับเป็นการลดลงจากปีก่อนหน้า 43,953 คน เป็นการลดลง ร้อยละ 25.07 พบว่าเกือบทั้งหมด (ประมาณร้อยละ 98) นั้นเป็นผู้ใหญ่ และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็น เด็กและเยาวชน เมื่อจำแนกตามเพศพบว่ากว่าร้อยละ 90 เป็นเพศชายทั้งกลุ่มผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชน ทั้งนี้จำนวนรวมผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษ ในช่วงปี พ.ศ. 2561-2563 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี สูงที่สุดในปี พ.ศ. 2563 จำนวน 32,626 คน

ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2561-2563 พบว่ามีความผันผวน คือแม้จะมีระดับเพิ่มขึ้นมาในปี พ.ศ. 2562 แต่ก็ลดลงจนมีจำนวนน้อยที่สุดในปี พ.ศ. 2563 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพส่วนมากไม่ได้ถูกบังคับควบคุมตัวและเข้ารับการฟื้นฟู เนื่องจากกระทำผิดในลักษณะเป็นผู้เสพมากที่สุด โดยผู้กระทำความผิดฐานเสพและครอบครอง และเสพและครอบครองเพื่อจำหน่ายมีสัดส่วนเป็นลำดับรองลงมา หากมีการเก็บและรายงานสถิติว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ กระทำความผิดจากการเสพยาเสพติดประเภทใดบ้าง อาจเป็นประโยชน์ต่อผู้ออกแบบแนวทางการรับมือหรือวางแผนสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ที่เข้าสู่กระบวนการดังกล่าวได้ต่อไป เมื่อจำแนกตามช่วงอายุพบว่ากลุ่มช่วงอายุมากกว่า 24 ปีขึ้นไปพบมากที่สุด

รายงานสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด พ.ศ. 2561-2563 จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศมีแนวโน้มลดลง (ทั้งโดยจำนวนภาพรวมและเมื่อจำแนกตามเพศ) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจำแนกฐานความผิดต่าง ๆ พบว่ามีทิศทางเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดในส่วนอื่น คือเด็กและเยาวชนกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดที่อยู่ในสถานพินิจฯ รองลงมาคือฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

อย่างไรก็ดี แนวโน้มจำนวนของเด็กและเยาวชนจำแนกตามประเภทคดีที่มีจำนวนมากที่สุดทั้งสามฐานนั้นมีแนวโน้มลดลงตลอดช่วงเวลา 3 ปี สอดคล้องกับภาพรวมการลดลงของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจทั่วประเทศ และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ส่วนมากเป็นผู้ได้รับการศึกษา โดยมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่ได้รับการศึกษาเลย

เด็กและเยาวชนซึ่งเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีนั้น พบว่าศาลมีคำพิพากษาให้เด็กและเยาวชนไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ใช้วิธีการอื่นสำหรับเด็กมากที่สุด

สถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนภายในระยะเวลา 1 ปีแรกหลังจากได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกฯ พบว่าเด็กและเยาวชนมีการหวนกลับมากระทำผิดซ้ำในฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มากที่สุด แม้จะมีแนวโน้มจำนวนลดลงแต่คิดเป็นสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี ความผิดที่มีการกระทำผิดซ้ำรองลงมาคือฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งมีแนวโน้มลดลง ในส่วนนี้หากมีการรายงานอัตราการกระทำผิดซ้ำเปรียบเทียบกับกรณีเด็กและเยาวชนกับผู้ใหญ่ อาจช่วยพิจารณาความเหมือนหรือแตกต่างเพื่อใช้ตัดสิน การออกแบบมาตรการแก้ปัญหา ทั้งนี้เนื่องจากเด็กและเยาวชนถือเป็นกลุ่มเปราะบางที่ยังสามารถเติบโต ใช้ชีวิตที่มีคุณภาพและสร้างผลดีแก่ประเทศได้ในทางกลับกันหากขาดการดูแลอย่างใกล้ชิด ก็อาจเป็นผู้ที่สามารถหวนกลับมากระทำความผิดซ้ำได้อีก

5.4 ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ และการคุ้มครองสิทธิ ด้านกระบวนการยุติธรรม

เมื่อพิจารณาสถิติที่เกี่ยวกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2560-2563 จำนวนการรับเรื่องและเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยแล้วเสร็จมีแนวโน้มลดลง และถือว่ามีจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับสถิติที่เกิดขึ้นในคดีอาญา ทั้งนี้ควรพิจารณาถึงลักษณะความผิดที่นำไปสู่การไกล่เกลี่ยได้สำเร็จในอดีต เพื่อใช้เป็นกรอบพิจารณาให้การไกล่เกลี่ยแล้วเสร็จได้โดยสะดวก

เมื่อพิจารณาถึงสถิติเกี่ยวกับผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา พบว่าในปี พ.ศ. 2563 ผู้เสียหายในคดีอาญาขอรับความช่วยเหลือลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 17.25 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามฐานความผิดที่ยื่นคำขอ พบว่าในแต่ละปีความผิดเกี่ยวกับร่างกายเป็นฐานความผิดที่มีการ ยื่นคำขอมากที่สุด (คิดเป็นร้อยละประมาณ 44 ของจำนวนผู้ยื่นทั้งหมดในแต่ละปี) รองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต (คิดเป็นร้อยละประมาณ 35-38)

กรณีจำเลยในคดีอาญา พบว่ามีจำนวนผู้ยื่นคำขอไม่ต่างกันมากนักตลอดช่วงระยะเวลาปี พ.ศ.2561-2563 แต่นับว่ามีสัดส่วนน้อยกว่าจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือกรณีผู้เสียหายอยู่มาก มีค่าเฉลี่ยผู้ยื่นขอความช่วยเหลือกรณีจำเลยอยู่ที่ 490 คนต่อปี ในขณะที่มีจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือกรณีผู้เสียหาย มีค่าเฉลี่ย 11,780 คนต่อปีโดยจำเลยส่วนใหญ่ ยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินในคดีอาญาที่เป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี รองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและความผิดเกี่ยวกับชีวิต โดยจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตมีแนวโน้มลดลงตลอดช่วงเวลา 3 ปีดังกล่าว

เมื่อพิจารณาถึงสถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ พบว่า ในปี พ.ศ. 2561-2563 จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรม ทุกช่องทางรวมกัน มีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจน โดยเมื่อพิจารณาในรูปแบบร้อยละของผู้ได้รับการบริการโดยจำแนกตามช่องทางต่าง ๆ พบว่า การให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) มีสัดส่วนสูงที่สุด ส่วนช่องทางการให้บริการออนไลน์ ซึ่งเพิ่งเริ่มให้บริการตั้งแต่ พ.ศ. 2561 ยังคงสัดส่วนผู้รับบริการที่ค่อนข้างคงที่ ซึ่งอาจไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควร ทั้งในช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 เป็นต้นมา มีวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ทำให้การมีปฏิสัมพันธ์ทางกายภาพในสังคมลดลง

ทั้งนี้หากมีสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องประการอื่น เช่น ประเภทคดีที่มีการขอเข้ารับคำปรึกษาในแต่ละช่องทาง ช่วงอายุของผู้เข้าขอรับคำปรึกษาในแต่ละช่องทาง ต้นทุนการดำเนินการให้คำปรึกษาต่อเรื่อง หรือแม้แต่ลักษณะการจัดเก็บข้อมูลการขอรับบริการ ว่ามีการส่งต่อเรื่องข้ามหน่วยบริการเพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้บริการที่เหมาะสมกว่าหรือไม่ ก็อาจสามารถช่วยให้ผู้ออกแบบนโยบายสามารถดำเนินการประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มเป้าหมายในแต่ละช่วงอายุให้เข้าสู่ช่องทางการรับบริการที่เป็นที่นิยม จัดสรรบุคลากรที่ชำนาญในแต่ละประเภทคดีไปยังช่องทางการให้คำปรึกษาที่มีสถิติการขอเข้ารับบริการปรึกษาในประเภทคดียุติธรรมมาก และจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ให้เหมาะสมจนเกิดประโยชน์สูงสุดได้

เมื่อพิจารณาสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2563 พบว่ามีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์จำนวน 17,025 เรื่องหรือ คิดเป็นจำนวน 110,906 รายการ ทั้งนี้คดีส่วนใหญ่ได้รับการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ คิดเป็นร้อยละ 53.99 (ในกรณีที่น่าเป็นเรื่อง) และ 65.53 (ในกรณีที่น่าเป็นรายการ) สะท้อนให้เห็นว่าในภาพรวมระดับประเทศ กระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์นั้นใช้ประกอบการสืบเสาะหาสาเหตุการตายได้อย่างดีและมีแนวโน้มเป็นสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจำนวนรายการที่ส่งตรวจต่อเรื่อง พบว่า โดยภาพรวมการส่งตรวจเฉลี่ยประมาณ 6.5 รายการต่อเรื่อง เป็นการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านศพนิรนามและบุคคลสูญหาย มีค่าเฉลี่ยรายการส่งตรวจต่อเรื่องสูงสุดคิดเป็นประมาณ 22.8 รายการต่อเรื่อง เห็นได้ว่า การตรวจสอบศพนิรนามและบุคคลสูญหายมีความจำเป็นเพื่อพิสูจน์อัตลักษณ์บุคคลในหลายขั้นตอนจนกว่าจะนำไปสู่ข้อสรุปได้ ส่วนการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเอกสารนั้น มีสัดส่วนรายการส่งตรวจต่อเรื่องสูงรองลงมาคิดเป็นประมาณ 20.9 รายการต่อเรื่อง

บรรณานุกรม

- สถิติคดีศาลยุติธรรม. (2563). รายงานสถิติคดีค้างมา รับใหม่เสร็จไป และคดีค้างไปของศาลยุติธรรมประจำปี พุทธศักราช. สืบค้น 1 มิถุนายน 2564. จาก <http://oppb.coj.go.th>
- สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด. (2563). ข้อมูลสถิติคดีสำนักงานอัยการสูงสุด ประจำปี พ.ศ. 2563. สำนักงานวิชาการ, สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ, สำนักงานอัยการสูงสุด.
- สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2562-2563). สถิติคดีอาญา 4 กลุ่ม ประจำปี พ.ศ. 2563. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง, สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์. (2562-2563). ข้อมูลสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานของ ปี พ.ศ. 2562-2563. ส่วนมาตรการฯ สำนักทัณฑวิทยา, สำนักพัฒนาพฤตินิสัย, สำนักทัณฑปฏิบัติ ส่วนพัก การลงโทษ/ลดวันต้องโทษ, ส่วนสังคมสงเคราะห์, ส่วนงานอภัยโทษ, ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ, กองแผนงาน, กรมราชทัณฑ์.
- ส่วนข้อมูล Recstats กรมราชทัณฑ์. (2562-2563) ฐานข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ Recidivism Statistics Database. สืบค้น 25 มิถุนายน 2564. จาก <http://www.correct.go.th/recstats/>
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมคุมประพฤติ. (2562-2563). ข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรม สถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานประจำปี พ.ศ. 2562-2563. กองแผนงานและสารสนเทศ, ศูนย์เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร, กรมคุมประพฤติ.
- กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2562-2563). ข้อมูลสถิติกรมพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนปี พ.ศ. 2562-2563. กองยุทธศาสตร์และแผนงาน, กรมพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน.
- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ. (2563). สถิติเกี่ยวกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญาและ ผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ประจำปี พ.ศ. 2563. กลุ่มงานพัฒนาระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาท, กลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมายและส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ, กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ.
- สถาบันนิติวิทยาศาสตร์. (2563). สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2563. กลุ่มนโยบายฯ, สำนักงานเลขาธิการกรม, สถาบันนิติวิทยาศาสตร์.

คณะผู้จัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรม

และกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2563

(White Paper on Crime and Justice 2020)

ที่ปรึกษา

1. พันตำรวจโท พงษ์ธร ชัยญศิริ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม
2. นางสาวสุพรรณิ ประเสริฐทองกร รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม
3. นายชัยวัฒน์ รุ่งเล็ก รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม

คณะผู้จัดทำ

1. นางสาวสุดี ไหลพิงทอง นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ
2. นางสาวธัญราณินทร์ วีระณรงค์ นักวิชาการยุติธรรม

ผู้วิเคราะห์รายงาน

ดร.ฉันทพร สุนทรธรรม อาจารย์ประจำ คณะวิทยาลัยสหวิทยาการ
สาขาวิชาปรัชญา การเมือง และเศรษฐศาสตร์หลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะผู้ตรวจสอบทางวิชาการ

1. ศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล
อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย
อาจารย์พิเศษภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.กฤษณพงศ์ พุตระกูล
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย มหาวิทยาลัยรังสิต
4. รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์
ผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)

หน่วยงานสนับสนุนข้อมูล

1. สำนักงานศาลยุติธรรม (สืบค้นจาก <http://oppb.coj.go.th>)
2. สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด
3. สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
4. หน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรม ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

: www.oja.go.th

: www.facebook.com/weareoja